

Ime predpisa:

UREDBA O SKUPNIH PRAVILIH ZA IZVAJANJE SISTEMA PRO IN O IZVAJANJU UREDBE (EU) O EMBALAŽI IN ODPADNI EMBALAŽI

Številka:

007-148/2026

EVA: 2026-2570-0047

Datum objave:

23. 7. 2026

Rok za sprejem mnenj in pripomb:

28. 8. 2026

Ime odgovorne osebe in e-naslov:

Ministrstvo za okolje in prostor, gp.mope@gov.s

Na podlagi šestega odstavka 24. člena, osmega in desetega odstavka 34. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 44/22, 18/23 – ZDU-1O, 78/23 – ZUNPEOVE, 23/24, 21/25 – ZOPVOOV, 56/25 – PoZ in 11/26 – odl. US) ter sedmega odstavka 21. člena Zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 24/05 – uradno prečiščeno besedilo, 109/08, 38/10 – ZUKN, 8/12, 21/13, 47/13 – ZDU-1G, 65/14, 55/17, 163/22, 57/25 – ZF in 555/26) Vlada Republike Slovenije izdaja

Uredbo o skupnih pravilih za izvajanje sistema PRO in o izvajanju Uredbe (EU) o embalaži in odpadni embalaži

I. POGLAVJE
1. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen
(vsebina)

(1) S to uredbo so za izvajanje Uredbe (EU) 2025/40 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. decembra 2024 o embalaži in odpadni embalaži, spremembi Uredbe (EU) 2019/1020 in Direktive (EU) 2019/904 ter razveljavitvi Direktive 94/62/ES (UL L št. 2025/40 z dne 22.1.2025), nazadnje dopolnjeno z Delegiranim sklepom Komisije (EU) 2026/429 z dne 25. februarja 2026 o dopolnitvi Uredbe (EU) 2025/40 Evropskega parlamenta in Sveta z izvzetjem nekaterih gospodarskih subjektov, ki uporabljajo paletne ovoje in trakove, iz zahtev po 100-odstotni ponovni uporabi teh oblik embalaže (UL L št. 2026/429 z dne 6.5.2026), (v nadaljnjem besedilu: Uredba (EU) 2025/40) določena pravila in pogoji za proizvodnjo embalaže, njeno uporabo, dajanje na trg v Republiki Sloveniji in distribucijo ter pravila ravnanja z odpadno embalažo, katerih glavni cilj je preprečevanje odpadne embalaže. Ta uredba določa tudi pravila in pogoje za ponovno uporabo embalaže, zbiranje, recikliranje in druge postopke predelave odpadne embalaže, da se kar najbolj zmanjša obseg odstranjevanja odpadne embalaže, s čimer se prispeva k prehodu na krožno gospodarstvo.

(2) S to uredbo se določajo tudi pristojni organi, nadzor, prekrški in kazenske določbe za izvajanje Uredbe (EU) 2025/40 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. decembra 2024 o embalaži in odpadni embalaži, spremembi Uredbe (EU) 2019/1020 in Direktive (EU) 2019/904 ter razveljavitvi Direktive 94/62/ES (Besedilo velja za EGP) (UL L, 2025/40, 22. 1. 2025).

(3) Ta uredba določa tudi skupna pravila za izvajanje sistema proizvajalčeve razširjene odgovornosti (v nadaljnjem besedilu: PRO) za embalažo v skladu z zakonom, ki ureja varstvo okolja.

(4) Ta uredba se izdaja ob upoštevanju postopka informiranja v skladu z Direktiva (EU) 2015/1535 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. septembra 2015 o določitvi postopka za zbiranje informacij na področju tehničnih predpisov in pravil za storitve informacijske družbe (UL L 241, 17.09.2015, str. 1-15) Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. septembra 2015 o določitvi postopka za zbiranje informacij na področju tehničnih predpisov in pravil za storitve informacijske družbe (UL L št. 241 z dne 17. 9. 2015, str. 1).

(5) Za vprašanje v zvezi z zbiranjem, predelavo in odstranjevanjem odpadne embalaže ter splošnimi pogoji ravnanja z odpadno embalažo, ki niso posebej urejena s to uredbo, se uporabljajo predpis, ki ureja odpadke, predpis, ki ureja obvezno občinsko gospodarsko javno službo zbiranja komunalnih odpadkov, in predpis, ki ureja odlagališča odpadkov.

2. člen **(pristojni organi)**

(1) Pristojni organ iz prvega odstavka 40. člena Uredbe (EU) 2025/40 je ministrstvo, pristojno za okolje (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo).

(2) Ne glede na prejšnji odstavek je za izvajanje:

a) 5. člena Uredbe (EU) 2025/40 pristojno ministrstvo, pristojno za zdravje,

b) 31. člena Uredbe (EU) 2025/40 pristojna Agencija Republike Slovenije za okolje

(3) Pristojni organ za izvajanje prvega odstavka 68. člena Uredbe (EU) 2025/40 je inšpektorat, pristojen za okolje.

(4) Pristojni organ za izvajanje xx. (65. do 79.) člena Uredbe (EU) 2025/40 je inšpektorat, pristojen za trg.

3. člen **(jezik)**

Izjava EU o skladnosti iz 39. člena, informacije o preprečevanju odpadne embalaže in ravnanju z njo iz 55. člena in zbirke podatkov o embalaži iz 57. člena Uredbe (EU) 2025/40, morajo biti v slovenskem jeziku.

4. člen **(pomen izrazov)**

(1) Izrazi, uporabljeni v tej uredbi, imajo naslednji pomen:

1. dogovor je formalni sporazum med Vlado Republike Slovenije in gospodarskimi združenji, ki predstavljajo zadevne gospodarske sektorje s področja embalaže in odpadne embalaže, ki mora biti dostopen vsem osebam, ki želijo izpolnjevati pogoje iz sporazuma za doseganje ciljev iz te uredbe;

2. embalaža za večkratno uporabo je embalaža, ki je bila zasnovana, oblikovana in dana na trg v RS, da bi v svojem življenjskem ciklu opravila več poti ali krogov, tako da bi se znova napolnila ali uporabila za isti namen, za katerega je bila zasnovana

3. gospodinjska embalaža je servisna embalaža in embalaža blaga, namenjenega potrošnikom, ne glede na to, ali embalirano blago dejansko uporabi potrošnik ali pa ga pri opravljanju dejavnosti uporabi drug zadnji uporabnik;

4. izvajalec javne službe je izvajalec občinske gospodarske javne službe zbiranja komunalnih odpadkov in izvajalec občinske gospodarske javne službe obdelave komunalnih odpadkov; preveri sklice v tekst (IJS zbiranja ali obdelave)

5. negospodinjska ali industrijska embalaža je embalaža blaga, namenjenega izključno uporabi pri opravljanju dejavnosti;

6. nevarno blago je blago, ki je nevarna kemikalija ali nevarni proizvod v skladu z zakonom, ki ureja kemikalije, ali ki vsebuje te nevarne kemikalije ali nevarne proizvode

7. odpadna embalaža iz 25. točke prvega odstavka 3. člena Uredbe (EU) 2025/40 je:

a) komunalna odpadna embalaža; to je ločeno zbrana odpadna embalaža iz gospodinjstev in tem odpadkom po naravi in sestavi podobna ločeno zbrana odpadna embalaža iz trgovine (končni distributer), proizvodnih, poslovnih, storitvenih in drugih dejavnosti ter javnega sektorja in pa odpadna embalaža, izločena pri obdelavi mešanih komunalnih odpadkov v skladu s predpisom, ki ureja odlagališča odpadkov; komunalna odpadna embalaža praviloma izvira iz gospodinjanske embalaže,

b) nekomunalna odpadna embalaža; to je ločeno zbrana odpadna embalaža iz trgovine (končni distributer), proizvodnih, poslovnih, storitvenih in drugih dejavnosti ter javnega sektorja, ki ni komunalna odpadna embalaža; nekomunalna odpadna embalaža praviloma izvira iz negospodinjanske embalaže;

8. organizacija iz 66. točke prvega odstavka Uredbe (EU) 2025/40 je pravna oseba s sedežem v RS, ki za proizvajalce izvaja skupno izpolnjevanje obveznosti PRO.

9. ponovna uporaba embalaže je ponovna uporaba iz zakona, ki ureja varstvo okolja

10. pooblaščen zastopnik za PRO v tej uredbi je »pooblaščen zastopnik za razširjeno odgovornost proizvajalca« iz 20. točke prvega odstavka 3. člena Uredbe (EU) 2025/40;

11. predobdelava odpadne embalaže so vsi postopki predelave ali odstranjevanja odpadne embalaže, vključno s skladiščenjem, ki se izvedejo kot pripravljalni (predhodni) postopki pred končnim postopkom predelave ali odstranjevanja odpadne embalaže – v primeru, da je končni postopek predelave odpadne embalaže recikliranje odpadnih embalažnih materialov, predobdelava zajema tudi vse pripravljalne postopke za odstranitev neciljnih materialov, kot so preverjanje, sortiranje in drugi pripravljalni postopki za zagotovitev visokokakovostnega recikliranja;

12. proizvajalec“ iz 15. točke prvega odstavka 3. člena Uredbe (EU) 2025/40 za potrebe te uredbe pomeni vsakega izdelovalca, uvoznika ali distributerja, za katerega ne glede na način prodaje, vključno prek pogodb, sklenjenih na daljavo, velja eno od naslednjega:

a) izdelovalec, uvoznik ali distributer ima sedež v RS in iz ozemlja RS ter v RS prvič omogoči dostopnost transportne embalaže, servisne embalaže ali embalaže za primarne izdelke, bodisi kot embalažo za enkratno ali večkratno uporabo, ali

b) izdelovalec, uvoznik ali distributer ima sedež v RS in iz RS ter v RS prvič omogoči dostopnost izdelkov, ki so pakirani v druge embalaže, ki niso navedene v točki (a), ali

c) izdelovalec, uvoznik ali distributer ima sedež v drugi državi članici ali tretji državi in na ozemlju RS prvič omogoči dostopnost transportne embalaže, servisne embalaže ali embalaže za primarne izdelke, bodisi kot embalažo za enkratno ali večkratno uporabo, ali izdelkov, pakiranih v drugo embalažo, neposredno končnim uporabnikom, ali

č) izdelovalec, uvoznik ali distributer ima sedež v drugi državi članici ali tretji državi in na ozemlju RS prvič omogoči dostopnost izdelkov, ki so pakirani v embalaže, ki niso navedene v točki (c), neposredno končnim uporabnikom, ali

d) izdelovalec, uvoznik ali distributer ima sedež v RS in razpakira pakirane izdelke, ne da bi bil končni uporabnik, razen če je proizvajalec druga oseba, kakor je opredeljena v točki (a), (b), (c) ali (č)

13. ravnanje z odpadno embalažo je ravnanje z odpadki iz zakona, ki ureja varstvo okolja;

14. redno prevzemanje odpadne embalaže je prevzemanje odpadne embalaže, s katerim se zagotovi, da se z vso odpadno embalažo ravna v skladu s hierarhijo ravnanja z odpadno embalažo iz 43. člena te uredbe, in zaradi katerega osebam, ki imajo v skladu s tretjim in četrtim odstavkom 37. člena ZVO-2 sklenjeno pogodbo z organizacijo, niso povzročeni stroški, ki niso opredeljeni v prikazu osnov za tarifo obračunavanja storitev iz 23. člena te uredbe;

15. tuje podjetje je tuje podjetje v skladu z zakonom, ki ureja gospodarske družbe, ki ne glede na uporabljen prodajno tehniko, vključno s komunikacijo na daljavo v skladu s predpisi, ki urejajo varstvo potrošnikov, prodaja embalirano blago prek sredstev za komuniciranje na daljavo neposredno končnim uporabnikom ali drugim podjetjem v dobavni verigi;

(2) Namesto izrazov, ki v Uredbi (EU) 2025/40 vsebujejo "razširjena odgovornost proizvajalca" se za namene uporabe te uredbe uporabljajo izraz "proizvajalčeva razširjena odgovornost (PRO)"

II. POGLAVJE 2 ZAHTEVE GLEDE OZNAČEVANJA

5. člen (Oznake embalaže)

Embalaža, vključena v kavcijski sistem, je lahko označena z nacionalno oznako kavcijskega sistema v skladu s predpisom, ki ureja posamezni kavcijski sistem.

6. člen (označevanje vsebnikov za odpadke, namenjenih zbiranju odpadne embalaže)

Izvajalec obvezne občinske gospodarske javne službe zbiranja komunalnih odpadkov mora na vseh vsebnikih za odpadke, namenjenih zbiranju odpadne embalaže, namestiti oznake v skladu s prvim odstavkom 13. člena Uredbe (EU) 2025/40.

III. POGLAVJE 3 CILJI GLEDE PONOVDNE UPORABE

7. člen (izjema od ciljev glede ponovne uporabe)

(1) Končni distributerji iz drugega pododstavka enajstega odstavka 29. člena Uredbe (EU) 2025/40 so izvzeti iz ciljev iz šestega odstavka 29. člena Uredbe (EU) 2025/40.

(2) Končni distributerji se lahko za namene izpolnjevanje obveznosti iz šestega odstavka 29. člena Uredbe (EU) 2025/40 združijo v skupine skladno z dvanajstim odstavkom 29. člena Uredbe (EU) 2025/40.

8. člen (poročanje o ciljih glede ponovne uporabe)

(1) Gospodarski subjekti iz prvega do osmega odstavka 29. člena Uredbe (EU) 2025/40 ministrstvu, pristojnemu za okolje, poročajo o doseganju ciljev glede ponovne uporabe v skladu z 30. in 31. členom Uredbe (EU) 2025/40.

(2) V kolikor proizvajalec, ki daje na trg v RS embalažo za večkratno uporabo, pooblasti za sistem za ponovno uporabo organizacijo ali tretjo osebo iz tretjega odstavka 27. člena Uredbe (EU) 2025/40, mora gospodarski subjekt iz prvega odstavka tega člena poročati tudi njima.

IV. POGLAVJE 4 PLASTIČNE NOSILNE VREČKE

9. člen (prepoved brezplačnih plastičnih nosilnih vrečk)

(1) Za namen doseganja okoljskega cilja iz drugega pododstavka prvega odstavka 34. člena Uredbe (EU) 2025/40 so na prodajnih mestih blaga prepovedane brezplačne plastične nosilne vrečke.

(2) Končni distributer mora zagotoviti, da plastične nosilne vrečke na prodajnem mestu blaga potrošnikom niso na voljo brezplačno.

(3) Končni distributer mora prodajno mesto ali mesto ponudbe plastičnih nosilnih vrečk opremiti s cenami vrečk v skladu z zakonom, ki ureja varstvo potrošnikov.

(4) Ne glede na prvi in drugi odstavek tega člena lahko končni distributer omogoči potrošniku, da na prodajnem mestu brezplačno zamenja rabljeno plastično nosilno vrečko, ki jo je kupil pri tem končnem distributerju, za enako novo plastično nosilno vrečko. O tem mora potrošnike obveščati s pisnim obvestilom na prodajnem mestu.

(5) Za prevzete rabljene plastične nosilne vrečke iz prejšnjega odstavka mora končni distributer, ne glede na njihovo letno količino, izpolnjevati zahteve iz 47XX. člena te uredbe.

(6) Ne glede na prvi in drugi odstavek tega člena so lahko potrošnikom brezplačno na voljo zelo lahke plastične nosilne vrečke za polnjenje nepredpakiranih živil, kot so zlasti sadje, zelenjava, ribe, meso in mesni izdelki, mlečni izdelki, sveže pripravljene sendviči in druga sveže pripravljena nepredpakirana živila. Distributer mora potrošnike o tem obveščati s pisnim obvestilom na vsakem mestu ponudbe nepredpakiranih živil, na katerem so potrošnikom na voljo tudi take zelo lahke plastične nosilne vrečke.

(7) Pod pogojem, da so doseženi okoljski cilji za trajno zmanjšanje potrošnje lahkih plastičnih nosilnih vrečk, lahko Vlada Republike Slovenije sklene dogovor o ukrepih z gospodarskimi združenji, ki zastopajo gospodarske subjekte, ki dajejo plastične nosilne vrečke na trg v RS in končne distributerje. Takšen dogovor izpolnjuje zahteve osmega odstavka Vlada Republike Slovenije odstopi od dogovora iz prejšnjega stavka v primeru, da se ugotovi kršitev dogovora, ter ustrezne ukrepe določi s predpisom.

(8) Dogovor izpolnjuje naslednje zahteve:

1. je izvršljiv,
2. določa cilje z ustreznimi roki za njihovo doseganje,
3. se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije
4. se o njegovi objavi obvesti Evropska komisija,
5. spremljajo se doseženi rezultati in o njih se poroča ministrstvu ter Evropski komisiji,
6. doseženi rezultati so javno objavljeni na način, določen v sporazumu,
7. ministrstvo redno preverja napredek pri doseganju rezultatov, doseženih v okviru dogovora.

V. POGLAVJE
5 RAVNANJE Z EMBALAŽO IN ODPADNO EMBALAŽO

1. oddelek
5.1 PREPREČEVANJE ODPADNE EMBALAŽE

10. člen
(okoljski cilji preprečevanja odpadne embalaže in ukrepi za njihovo doseganje)

(1) S ciljem preprečevanja nastajanja odpadne embalaže iz prvega odstavka 43. člena Uredbe (EU) 2025/40 in zmanjševanja vpliva embalaže na okolje je treba pri proizvodnji embalaže poleg trajnostnih zahtev iz Poglavja II, upoštevati tudi okoljske cilje predelave in recikliranja odpadne embalaže iz 52. člena Uredbe (EU) 2025/40.

(2) Za uresničevanje ciljev te uredbe se v programu ravnanja z embalažo in odpadno embalažo iz predpisa, ki ureja odpadke določijo ukrepi za preprečevanje nastajanja odpadne embalaže in zmanjševanje vpliva embalaže na okolje, vključno z ukrepi za zmanjšanje potrošnje lahkih plastičnih nosilnih vrečk v obliki dogovora iz sedmega odstavka predhodnega člena in za spodbujanje sistemov za ponovno uporabo embalaže na okolju varen način. Za izvajanje različnih spodbud in ukrepov, ki so jih za namene preprečevanja odpadne embalaže sprejela druga ministrstva, pa se lahko, po posvetovanju z gospodarskimi subjekti ter okoljskimi in potrošniškimi organizacijami, določijo tudi drugi ukrepi za preprečevanje odpadne embalaže, kot so na primer spodbude za zmanjševanje vpliva embalaže na okolje s pomočjo sistemov PRO.

(3) Ministrstvo seznani gospodarske subjekte in končne uporabnike, zlasti potrošnike, z ukrepi iz prejšnjega odstavka ter zagotavlja, da je javnost seznajena s cilji iz tega člena. V ta namen se program ravnanja z odpadki iz prejšnjega člena objavi na osrednjem spletnem mestu državne uprave gov.si.

(4) Organizacija mora ukrepe iz tega člena upoštevati v načrtu za skupno izpolnjevanje obveznosti (v nadaljevanju: skupni načrti) iz 19. člena te uredbe in o tem seznajati javnost.

2. oddelek
5.2 SISTEM PRO (POGLAVJE VIII; ODDELEK 3)

1. pododdelek
5.2.1 OBVEZNOSTI PROIZVAJALCA

11. člen
(obveznosti proizvajalca)

(1) Proizvajalci zagotavljajo zbiranje vse odpadne embalaže na območju celotne Republike Slovenije od izvajalcev javne službe, končnih distributerjev in končnih uporabnikov ki niso potrošniki, ter predelavo in odstranjevanje prevzete odpadne embalaže tako, da so doseženi okoljski cilji recikliranja odpadne embalaže iz 52. člena Uredbe (EU) 2025/40.

(2) Proizvajalec s sedežem v tretji državi, ki v Republiki Sloveniji prvič omogoči dostopnost embalaže ali pakiranih izdelkov, neposredno končnim uporabnikom, mora imenovati

pooblaščenega zastopnika za PRO v skladu s tretjim odstavkom 45. člena Uredbe (EU) 2025/40.

(3) Proizvajalec s sedežem v Republiki Sloveniji, ki na daljavo prodaja proizvode, za katere velja PRO, neposredno končnim uporabnikom v drugi državi članici EU ali državi EGP, v kateri nima sedeža, mora imenovati pooblaščenega zastopnika za PRO.

12. člen

(register proizvajalcev)

(1) Proizvajalec in pooblaščen zastopnik za PRO mora biti vpisan v register proizvajalcev iz 48. člena ZVO-2.

(2) V registru proizvajalcev se vodijo podatki iz Priloge I izvedbenega akta, izdanega na podlagi štirinajstega odstavka 44. člena Uredbe (EU) 2025/40.

(3) Proizvajalec sporoči ministrstvu podatke iz dela A in B Priloge I izvedbenega akta iz prejšnjega odstavka v elektronski obliki v 30 dneh od začetka opravljanja dejavnosti. Pooblaščen zastopnik pa sporoči podatke iz dela A, B in C Priloge I Izvedbenega akta iz prejšnjega odstavka.

(4) Proizvajalec ali pooblaščen zastopnik mora v register proizvajalcev vpisati vsako spremembo podatkov iz tretjega odstavka tega člena v roku osmih dni od nastale spremembe.

(5) Organizacija v roku 30 dni od pridobitve dovoljenja iz 41. člena ZVO-2 (v nadaljnjem besedilu: dovoljenje) v elektronski obliki vnese v register proizvajalcev iz prvega odstavka 48. člena ZVO-2, poleg podatkov iz šestega odstavka 48. člena ZVO-2, še podatke o firmi in sedežu organizacije, kontaktni osebi, elektronskem naslovu, telefonski številki, matični številki ter za katere skupine proizvodov izvaja skupno izpolnjevanje obveznosti.

13. člen

(evidenca proizvajalca o embalaži dani na trg v RS)

(1) Proizvajalec mora za vsako koledarsko leto posebej voditi evidenco o embalaži, dani na trg v RS. Evidenca vsebuje podatke o masi embalaže, dane na trg v RS, ločeno po kategorijah embalažnih materialov iz preglednice dela B Priloge II Izvedbenega akta, izdanega na podlagi štirinajstega odstavka 44. člena Uredbe (EU) 2025/40.

(2) V primeru, da proizvajalec v enem koledarskem letu da na trg v RS manj kot 10 ton embalaže, evidenca vsebuje podatke o masi embalaže, dane na trg v RS, ločeno po kategorijah embalažnih materialov iz preglednice dela C Priloge II Izvedbenega akta, izdanega na podlagi štirinajstega odstavka 44. člena Uredbe (EU) 2025/40.

(3) Proizvajalec iz prvega odstavka tega člena in prejšnjega odstavka, ki daje plastične nosilne vrečke na trg v RS, vodi tudi evidenco o številu in masi zelo lahkih plastičnih nosilnih vrečk, lahkih plastičnih nosilnih vrečk, debelih plastičnih nosilnih vrečk in zelo debelih plastičnih nosilnih vrečk, v skladu z Izvedbenim aktom izdanim na podlagi b. točke sedmega odstavka 56. člena Uredbe (EU) 2025/40.

(4) Za proizvajalca, ki je tuje podjetje in ima pooblaščenega zastopnika za PRO, evidenco iz prvega do tretjega odstavka tega člena vodi njegov pooblaščen zastopnik za PRO.

14. člen **(obveščanje o vključitvi v sistem PRO)**

Proizvajalec mora o sklenitvi pogodbe iz tretjega odstavka 37, ČLENA ZVO-2 ob dobavi embalaže s pisno izjavo na računih ali dobavnica obveščati vse svoje kupce, razen potrošnikov, da je vključen v sistem PRO.

2. pododdelek **5.2.2 SKUPNO IZPOLNJEVANJE OBVEZNOSTI PRO**

15. člen **(izpolnjevanje pogojev za ustanovitev organizacije)**

(1) Organizacija dokazuje, da proizvajalci, ki so ustanovili organizacijo, dosegajo najmanj 51 odstotkov količine embalaže, dane na trg v RS, glede na celotno količino embalaže, dane na trg v RS, tako, da vlogi za pridobitev dovoljenja za skupno izpolnjevanje obveznosti iz 41. člena ZVO-2, priloži seznam proizvajalcev ustanoviteljev organizacije in njihov delež embalaže, dane na trg v RS v preteklem koledarskem letu, pred vložitvijo vloge za pridobitev dovoljenja.

(2) Organizacija lahko informacijo glede izpolnjevanja pogoja iz četrtega odstavka 38. člena ZVO-2 glede deleža embalaže, dane na trg v Republiki Sloveniji, pred vložitvijo vloge za pridobitev dovoljenja na podlagi seznama iz prejšnjega odstavka pridobi pri ministrstvu. To ji na podlagi predloženega seznama sporoči le podatek o kumulativnem deležu vseh proizvajalcev na predloženem seznamu in ne podatka o tržnem deležu za vsakega posameznega proizvajalca.

(3) Ministrstvo izpolnjevanje pogoja glede deleža embalaže, dane na trg v Republiki Sloveniji na podlagi seznama proizvajalcev iz prejšnjega odstavka, preveri iz podatkov v informacijskem sistemu o PRO, za preteklo koledarsko leto pred vložitvijo vloge za pridobitev dovoljenja.

(4) Pogoj iz četrtega odstavka 38. člena ZVO-2, da lastniški poslovni (neposredni ali posredni) delež posameznega proizvajalca v organizaciji ne presega 25 odstotkov, organizacija dokazuje z izpisom iz Poslovnega registra Slovenije in ustanovnim aktom organizacije.

16. člen **(telo za sistem PRO)**

(1) Predstavnike proizvajalcev, ki so lastniki poslovnega deleža organizacije v telo za sistem PRO iz desetega odstavka 38. člena ZVO-2 (v nadaljnjem besedilu: telo za sistem PRO) imenujejo ti proizvajalci po postopku, določenem v aktu o ustanovitvi organizacije. Kandidatno listo za imenovanje predstavnikov teh proizvajalcev pripravi organizacija.

(2) Predstavnike proizvajalcev, ki se pridružijo organizaciji, v telo za sistem PRO imenujejo ti proizvajalci. Postopek imenovanja in kandidatno listo za imenovanje predstavnikov teh proizvajalcev pripravi organizacija na podlagi in v skladu s sklenjenimi pogodbami s temi proizvajalci

(3) Postopek imenovanja predstavnikov proizvajalcev v telo za sistem PRO iz prvega in drugega odstavka tega člena mora zagotavljati pregledno, nediskriminatorno in enakopravno zastopanost.

(4) V aktu organizacije, ki ureja telo za sistem PRO, se podrobneje določi zlasti:

- -postopek predlaganja kandidatov za predstavnike v telo za sistem PRO,
- -postopek njihovega imenovanja in razrešitve,
- -način vodenja dela,
- -način sprejemanja odločitev ter
- -naloge in pooblastila skladno z enajstim odstavkom 38. člena ZVO-2
- -pravila glede plačila za delo in povračila stroškov za opravljanje funkcije predstavnika v telesu za sistem PRO.

(5) Pri imenovanju predstavnikov proizvajalcev v telesu za sistem PRO se v največji meri zagotavlja načelo uravnotežene zastopanosti proizvajalcev, tako da sestava telesa za sistem PRO, kolikor je to mogoče, odraža raznolikost proizvajalcev glede na:

- -vrsto embalažnega materiala, ki ga dajejo na trg v Republiki Sloveniji (zlasti plastika, papir in karton, kovine, steklo, les ter drugi materiali),
- -gospodarsko dejavnost ali panogo (živilska industrija, trgovina, industrijska proizvodnja, uvozniki in drugi zavezanci,...),
- -velikost proizvajalca glede na količino embalaže dane na trg v RS, pri čemer se upošteva razmerje med večjimi, srednjimi in manjšimi proizvajalci.

(6) Mandat člana v telesu za sistem PRO traja štiri (4) leta in je lahko enkrat ponovno imenovan.

(7)) Predstavnik ministrstva, pristojnega za okolje, imenuje minister, pristojen za okolje.

17. člen

(vsebina splošnega akta telesa za sistem PRO za opredelitev standardov ravnanja z odpadki)

(1) Splošni akt iz 4. točke enajstega odstavka 38. člena ZVO-2 (v nadaljnjem besedilu: splošni akt), ki ga sprejme telo za sistem PRO:

- -določa standarde ravnanja z odpadno embalažo, ki jih morajo pri izvajanju zbiranja ali obdelave odpadne embalaže upoštevati osebe, ki za organizacijo izvajajo te storitve, in
- -mora temeljiti na ciljih varstva okolja, hierarhiji ravnanja z odpadki ter zagotavljanju učinkovito, pregledno in sledljivo ravnanje z odpadno embalažo ter prispevati k doseganju ciljev in izpolnjevanju obveznosti iz Uredbe (EU) 2025/40, zlasti glede doseganja ciljev recikliranja odpadne embalaže, zmanjševanja količin odpadne embalaže, ter izboljšanja reciklabilnosti embalaže in uporabe recikliranih materialov.

(2) Splošni akt iz prejšnjega odstavka določa najmanj:

- standarde zbiranja odpadne embalaže, s katerimi se zagotavljajo dostopnost, zanesljivost in učinkovitost sistema zbiranja;
- standarde kakovosti ločenega zbiranja odpadne embalaže, s katerimi se zmanjšuje prisotnost nečistoč in preprečuje mešanje z drugimi odpadki;
- -standarde priprave odpadne embalaže za ponovno uporabo, sortiranja in recikliranja, s katerimi se zagotavlja kakovost izhodnih tokov materialov ter visokokakovostno recikliranje;
- standarde obdelave odpadne embalaže, ki zagotavljajo doseganje okoljskih ciljev in izpolnjevanje obveznosti proizvajalčeve razširjene odgovornosti;

– zahteve glede sledljivosti tokov odpadne embalaže, vodenja evidenc, preverljivosti podatkov, masnih bilanc in poročanja, pri čemer se glede kategorij materialov, masnih bilanc ter poročanja upoštevajo zahteve iz Priloge II, delov E, F in G, izvedbenega akta, sprejetega na podlagi štirinajstega odstavka 44. člena Uredbe (EU) 2025/40;

– merila in kazalnike za spremljanje izpolnjevanja standardov ravnanja z odpadno embalažo ter ukrepe za njihovo stalno izboljševanje.

(3) Pri določitvi standardov iz prejšnjega odstavka telo za sistem PRO upoštevajo najboljše razpoložljive prakse sistemov PRO v državah članicah Evropske unije.

(4) Splošni akt mora biti javno objavljen na spletni strani organizacije in je obvezna podlaga za pogodbe z osebami, ki za organizacijo izvajajo zbiranje in obdelavo odpadne embalaže.

(5) Določba drugega odstavka tega člena se ne uporablja za izvajalca obvezne občinske gospodarske javne službe zbiranja komunalnih odpadkov.

18. člen

(merila za izbiro izvajalcev ravnanja z odpadno embalažo)

(1) Organizacija v javnem pozivu iz šestega odstavka 40. člena ZVO-2 za izbiro oseb, ki bodo za to organizacijo izvajale zbiranje in obdelavo odpadne embalaže, določi naslednja merila:

1. . geografska oddaljenost od točk prevzema, upoštevanja načela bližine in, kadar je to primerno, samozadostnosti,
2. cena stroškov ravnanja z odpadno embalažo in finančna sposobnost oseb, ki bodo za organizacijo izvajale ravnanje z odpadno embalažo,
3. sposobnost prevzemanja odpadne embalaže, zmogljivost predhodnega skladiščenja zbirnih centrov, kakovosti ločenega zbiranja, učinkovitost izsortiranja odpadkov, proizvodni zmogljivosti naprav za obdelavo odpadne embalaže, ter doseganje predpisanih okoljskih ciljev,
4. kakovost in sledljivost storitve, kot so npr. informacijske rešitve, zanesljivosti poročanja organizaciji ter nadzor kakovosti procesov,
5. ustrezna kadrovska usposobljenost in zagotovljenost materialnih virov, sledljivosti tokov odpadne embalaže,
6. pretekle izkušnje in reference.

(2) Organizacija mora v javnem pozivu merila iz prejšnjega odstavka ovrednotiti in vsako posamezno merilo podrobneje opredeliti. Merila se v skladu s standardi iz splošnega akta iz prejšnjega člena podrobneje opredelijo tako, da zagotavljajo učinkovito, okoljsko ustrezno in stroškovno učinkovito ravnanje z odpadno embalažo ter prispevajo k izpolnjevanju obveznosti PRO, zlasti glede doseganja okoljskih ciljev, kakovosti recikliranja in učinkovite uporabe finančnih prispevkov proizvajalcev.

(3) Če je to potrebno za zagotavljanje konkurence, varnosti izvajanja storitev ali pokritosti celotnega ozemlja države, organizacija oblikuje sklope ali območja izvajanja storitev, pri čemer mora zagotoviti, da pogoji sodelovanja ne omejujejo neupravičeno dostopa malim in srednjim podjetjem.

(4) Organizacija mora o postopku javnega poziva hraniti dokumentacijo najmanj deset let ter jo na zahtevo predložiti pristojnemu ministrstvu ali pristojnemu inšpektorju.

(5) Ta člen se ne uporablja za izvajalca občinske gospodarske javne službe zbiranja komunalnih odpadkov.

19. člen

(načrt za skupno izpolnjevanje obveznosti=skupni načrt)

Skupni načrt, ki ga mora organizacija predložiti k vlogi za izdajo dovoljenja, mora vsebovati podatke o:

1. vrstah embalaže in vrstah embalažnih materialov v embalaži, za katero organizacija organizira skupni sistem ravnanja z odpadno embalažo,
2. proizvajalcih, ki so vključeni v skupno izpolnjevanje obveznosti, ki jih izvaja organizacija,
3. organizaciji skupnega sistema ravnanja z odpadno embalažo ter načinu zagotavljanja izpolnjevanja obveznosti na celotnem območju Republike Slovenije vključno z ukrepi za preprečevanje zastojev pri prevzemanju in obdelavi odpadne embalaže.,
4. načinih zagotovitve sistemov in infrastrukture vračanja odpadne embalaže in njene priprave za ponovno uporabo,
5. predvidenem načinu rednega prevzemanja odpadne embalaže od izvajalcev javne službe,
6. predvidenem načinu rednega prevzemanja odpadne embalaže neposredno od oseb, ki niso izvajalci javne službe,
7. številu, lokacijah in upravljavcih zbirnih centrov, ki jih bo organizacija zagotovila v skladu s 41. členom te uredbe,
8. številu, lokacijah in upravljavcih naprav za predobdelavo odpadne embalaže, ki jih bo organizacija zagotovila v skladu z 42. členom te uredbe,
9. vrsti in zmogljivosti sredstev in opreme, potrebne za zbiranje in predobdelavo, vključno s sortiranjem po embalažnih materialih in kolikor je to mogoče, tudi po kategorijah, iz dela E, F in G Priloge II Izvedbenega akta, pred njeno oddajo v predelavo ali odstranjevanje,
10. podizvajalcih ali drugih osebah, s katerimi bo zagotavljala zbiranje in predobdelavo odpadne embalaže pred njeno oddajo v predelavo ali odstranjevanje, ter dokazilih, da te osebe razpolagajo s sredstvi in opremo ter zbirnimi centri in napravami iz 41. in 42. člena te uredbe, ki izpolnjujejo predpisane pogoje in zagotavljajo ravnanje z odpadno embalažo v skladu s to uredbo,
11. predvidenih načinih in podizvajalcih ali drugih osebah, s katerimi bo zagotavljala predelavo ali odstranjevanje odpadne embalaže v skladu s predpisi,
12. predvidenih masnih odstotkih predelane odpadne embalaže, predvidenih masnih odstotkih reciklirane odpadne embalaže ter predvidenih masnih odstotkih recikliranih embalažnih materialov za izpolnitev okoljskih ciljev predelave in recikliranja odpadne embalaže iz 52. in 7. člena Uredbe (EU) 2025/40
13. vrstah in predvidenih količinah odpadne embalaže, ki se bo odstranjevala, vključno z dokazili o tem, da za to odpadno embalažo ni mogoče zagotavljati ustrežnejšega ravnanja v skladu s hierarhijo ravnanja z odpadno embalažo iz 43. člena te uredbe, in
14. načrtovanje aktivnosti in izpolnjevanje zahtev iz 22. člena te uredbe o obveščanju javnosti, imetnikov odpadkov in oseb, ki izvajajo obdelavo odpadkov iz proizvodov.

20. člen

(finančno jamstvo)

(1) Organizacija mora za izvajanje obveznosti proizvajalca iz 1. do 3. točke prvega odstavka 35. člena ZVO-2 zagotoviti finančno jamstvo.

(2) Finančno jamstvo se zagotovi kot bančna garancija ali zavarovalna polica, vinkulirano v korist Republike Slovenije/ministrstva in se zagotavlja za vsako leto posebej do 1. septembra tekočega leta.

(3) Višina finančnega jamstva mora ustrezati stroškom izvajanja obveznosti proizvajalcev iz prve do tretje točke prvega odstavka 35. člena ZVO-2 za najmanj dvanajst mesecev delovanja sistema PRO.

(4) Višina stroškov iz prejšnjega odstavka se določi na podlagi podatkov iz revizorjevega poročila organizacije iz 46. člena ZVO-2.

(5) Finančno jamstvo iz prvega odstavka tega člena za posamezno leto in njegovo višino organizaciji določi ministrstvo z odločbo do 30. junija tekočega leta.

(6) Organizacija mora finančno jamstvo poslati ministrstvu najpozneje do 1. septembra v letu, za katero velja, pri čemer mora biti veljavnost finančnega jamstva 12 mesecev po njegovi izdaji.

(7) Upravičenec do sredstev finančnega jamstva je ministrstvo, pristojno za okolje.

(8) Ministrstvo unovči finančno jamstvo organizacije v primeru, da organizacija:

- ne zagotovi finančnih sredstev za izvajanje obveznosti ravnanja z odpadno embalažo,
- ne plačuje obveznosti do izvajalcev ravnanja z odpadno embalažo ali drugih upravičenih subjektov,
- ne organizira, ali ne zagotavlja prevzema in obdelave odpadne embalaže v skladu s predpisi,
- preneha delovati, postane insolventna ali izgubi dovoljenje za opravljanje dejavnosti,
- ne izpolni odločb ali ukrepov pristojnega organa, ki se nanašajo na financiranje ali izvajanje sistema PRO.

(9) Ministrstvo v primeru iz prejšnjega odstavka z unovčitvijo finančnega jamstva zagotovi izvedbo predpisanih obveznosti proizvajalca iz 1. do 3. točke prvega odstavka 35. člena ZVO-2.

21. člen

(obveznosti organizacije pri ravnanju z odpadno embalažo)

(1) Organizacija mora na celotnem območju Republike Slovenije zagotavljati predpisano ravnanje za vso odpadno embalažo, ki nastane na območju Republike Slovenije, razen za tisto odpadno embalažo, za katero zagotavljajo ravnanje proizvajalci, ki samostojno izpolnjujejo svoje obveznosti PRO.

(2) Organizacija mora od izvajalcev javne službe prevzemati vso odpadno embalažo, ki je zbrana kot ločena frakcija v skladu s predpisom, ki ureja obvezno občinsko gospodarsko javno službo zbiranja komunalnih odpadkov, ter vso odpadno embalažo, ki je izločena iz mešanih komunalnih odpadkov v centrih za ravnanje s komunalnimi odpadki v skladu s predpisom, ki ureja odlagališča odpadkov.

(3) Organizacija mora od izvajalcev javne službe zagotoviti redno prevzemanje odpadne embalaže iz prejšnje točke v zbirnih centrih in centrih za ravnanje s komunalnimi odpadki tako, da jo od vsakega izvajalca javne službe prevzame najmanj enkrat mesečno, v primeru prejema obvestila iz petega odstavka 44. člena te uredbe pa v dveh delovnih dneh po prejemu obvestila.

(4) Organizacija mora zagotoviti tudi redno prevzemanje odpadne embalaže od končnih distributerjev in končnih uporabnikov, ki niso potrošniki, na način iz 41. člena te uredbe (zbirni centri organizacije) in 42. člena (naprave za predobdelavo).

(5) Organizacija mora za vso odpadno embalažo, prevzeto v posameznem koledarskem letu, najpozneje do konca naslednjega koledarskega leta zagotoviti oddajo v končni postopek predelave ali odstranjevanja v skladu s to uredbo in predpisi, ki urejajo odpadke, tako da se upoštevajo hierarhija ravnanja z odpadno embalažo iz 43. člena te uredbe ter okoljski cilji recikliranja odpadne embalaže iz prvega odstavka 52. člena Uredbe (EU) 2025/40.

(6) Organizacija mora za prevzeto odpadno embalažo pred njeno oddajo v končni postopek predelave ali odstranjevanja zagotoviti skladiščenje in predobdelavo odpadne embalaže vključno s sortiranjem po embalažnih kategorijah iz preglednice dela E in F Priloge II Izvedbenega akta izdanega na podlagi štirinajstega odstavka 44. člena Uredbe (EU) 2025/4. Če mora po sortiranju iz prejšnjega stavka oseba, ki odpadno embalažo reciklira ali predeluje po drugih postopkih, to odpadno embalažo pred recikliranjem ali drugim postopkom predelave dodatno sortirati, mora organizacija izločene odpadke prevzeti nazaj in na svoje stroške zagotoviti ravnanje z njimi.

22. člen

(obveščanje javnosti)

(1) Organizacija mora z objavo na svoji spletni strani obveščati javnost, zlasti končne uporabnike, o pravilnem ravnanju z odpadno embalažo in možnostih, ki so na voljo za brezplačno oddajanje odpadne embalaže ločeno od drugih odpadkov, o namenu in ciljih ločenega zbiranja odpadne embalaže v povezavi z zagotavljanjem njenega recikliranja in drugih postopkov predelave ter o pomenu oznak na embalaži, ki je na trgu v RS in zabojnikih za odpadno embalažo.

(2) Organizacija mora naše distributerje in končne uporabnike (osebe, ki prevzemajo OE izven IJS) z objavo na svoji spletni strani obveščati o urejenih zbirnih centrih iz 41. člena te uredbe.

(3) Organizacija enkrat letno na svoji spletni strani objavi:

- -količino dane embalaže na trg v RS, vključno z embalažo pakiranega blaga prvič dostopne v RS in embalažo, ki jo je proizvajalec razpakiral, ne da bi bil končni uporabnik, po embalažnih materialih in kategorijah iz dela B in C Priloge II Izvedbenega akta izdanega na podlagi štirinajstega odstavka 44. člena Uredbe (EU) 2025/40

- -količino zbrane in obdelane odpadne embalaže po materialih in po posameznih postopkih R in D v RS in izven RS

- -količino zbrane in obdelane odpadne embalaže po materialih in po posameznih postopkih R in D v RS in izven RS,

- -stopnjo recikliranih (embalažnih) materialov,

(4) Podatke iz prejšnjega odstavka objavi na svojih spletnih straneh tudi ministrstvo.

(5) Organizacija ozavešča javnost tudi o lastnostih embalaže in alternativnih oblikah embalaže za večkratno uporabo ter o možnostih njene uporabe.

(6) Organizacija mora izvajati stalne akcije ozaveščanja v različnih medijih in prilagojeno za različne starostne skupine.

23. člen

(stroški organizacije)

(1) Proizvajalec plača vse stroške ravnanja z odpadno embalažo skladno s prvim odstavkom 36. člena ZVO-2 in drugim odstavkom 45. člena Uredbe (EU) 2025/40. Ne glede na prejšnji stavek, plača proizvajalec 80 % stroškov zbiranja odpadne embalaže na način iz petega odstavka 36. člena ZVO-2. Preostanek stroškov zbiranja odpadne embalaže, to je 20 %, plačajo uporabniki obvezne občinske javne službe zbiranja komunalnih odpadkov.

(2) Stroški proizvajalca ne smejo presegati stroškov, potrebnih za zagotavljanje tehnično in okoljsko izvedljivih storitev ravnanja z odpadno embalažo v skladu s to uredbo in predpisi, ki urejajo odpadke, ob upoštevanju načela skrbnosti dobrega gospodarja.

(3) Organizacija mora pri zaračunavanju stroškov iz prvega odstavka v skladu s tretjim odstavkom 40. člena ZVO-2 finančne prispevke zavezancev oblikovati tako, da se upoštevajo okoljske lastnosti embalaže, zlasti njena možnost ponovne uporabe, reciklabilnost, uporabo recikliranih materialov na podlagi sedmega odstavka 7. člena Uredbe (EU) 2025/40) ter prisotnost snovi ali zasnov, ki otežujejo, ali onemogočajo obdelavo odpadkov, pri čemer se upošteva pristop življenjskega cikla in zahteve predpisov Evropske unije, ki urejajo sistem PRO.

(4) Finančni prispevki iz prejšnjega odstavka se diferencirajo (po načelu ekomodulacije) tako, da:

- se za embalažo z boljšimi okoljskimi lastnostmi praviloma določijo nižji finančni prispevki,
- se za embalažo z boljšimi okoljskimi lastnostmi praviloma določijo nižji finančni prispevki,

(5) Merila in metodologijo za ocenjevanje okoljskih lastnosti iz drugega odstavka določi organizacija na podlagi predpisanih oziroma priznanih tehničnih standardov, smernic Evropske unije ali drugih primerljivih strokovnih podlag.

(6) Organizacija lahko na podlagi meril in metodologije iz prejšnjega odstavka embalažo razvrsti v razrede ali skupine glede na njene okoljske lastnosti ter za te razrede ali skupine določi različne ravni finančnih prispevkov.

(7) Sistem ekomodulacije mora biti pregleden, preverljiv in nediskriminatoren ter sorazmeren z okoljskimi učinki posamezne vrste ali skupine embalaže in mora spodbujati izboljševanje zasnove embalaže z vidika krožnega gospodarstva.

(8) Organizacija mora merila in metodologijo ekomodulacije redno pregledovati in jih po potrebi prilagoditi razvoju tehničnih standardov, spremembam predpisov Evropske unije ter razvoju praks ravnanja z odpadki.

(9) Organizacija mora model ekomodulacije, vključno z merili, metodologijo, razredi oziroma skupinami embalaže ter pripadajočimi ravnmi finančnih prispevkov, javno objaviti na svoji spletni strani in zagotoviti, da je dostopen vsem zavezancem.

(10) Vsako spremembo modela ekomodulacije mora organizacija objaviti pred začetkom njene uporabe, skupaj s kratko obrazložitvijo razlogov za spremembo in navedbo datuma začetka uporabe spremenjenega modela.

(11) Model ekomodulacije in njegove spremembe ne smejo učinkovati retroaktivno.

(12) Poleg stroškov iz prejšnjih določb tega člena in drugega odstavka 45. člena Uredbe (EU) 2025/40 se med upravičene stroške organizacije všttevajo tudi stroški za delovanje organizacije, in sicer:

- -stroški vzpostavitve in vodenja registra proizvajalcev ter evidenc o embalaži, dani na trg v Republiki Sloveniji;
- priprave, sklepanja in upravljanja pogodb s proizvajalci ter zunanjimi izvajalci ravnanja z odpadno embalažo;
- -stroški poročanja pristojnemu ministrstvu in drugim pristojnim organom;
- -stroški upravljanja in administrativnega delovanja organizacije;
- stroški vzpostavitve, upravljanja in vzdrževanja informacijskega sistema za registracijo proizvajalcev in embalaže ter za sledenje količinam embalaže, dane na trg v Republiki Sloveniji, ter zbrane in obdelane odpadne embalaže;
- stroški ozaveščanja javnosti za učinkovito izvajanje sistema PRO, spodbujanje ustreznega ravnanja z odpadno embalažo ter preprečevanje onesnaževanja okolja;
- -drugi stroški, ki so nujno potrebni za celovito in učinkovito delovanje sistema PRO.

(13) Organizacija in proizvajalec, ki daje manjše količine embalaže na trg v RS, se lahko s pogodbo dogovorita tudi o plačilu pavšalnega zneska finančnega prispevka za kritje stroškov obveznosti PRO. Višina pavšala ne sme presegati stroškov iz drugega odstavka tega člena.

(14) Proizvajalci zagotovijo sredstva za pokritje stroškov ustanovitve organizacije, priprave vloge za izdajo dovoljenja ter vzpostavitve sistema proizvajalčeve razširjene odgovornosti (PRO), vključno z informacijskim sistemom organizacije, ter njenega začetnega delovanja. Način financiranja in pokritja teh stroškov se uredi s pogodbo med proizvajalci in organizacijo. Zagonski stroški se praviloma določijo v pavšalnem znesku, po vzpostavitvi sistema pa se med proizvajalci poračunajo glede na njihov delež embalaže, dane na trg Republike Slovenije.

24. člen

(strošek zbiranja odpadne embalaže pri IJS)

(1) Izvajalec javne službe mora oddati komunalno odpadno embalažo organizaciji proti plačilu, ki pokrije stroške 80 odstotkov zbiranja OE in brez zahteve za plačilo zaradi njene morebitne vrednosti ali vrednosti posameznih vrst embalažnega materiala v odpadni embalaži, ki nastanejo pri njeni ponovni uporabi ali predelavi

(2) Organizacija mora prevzeti vso komunalno odpadno embalažo od izvajalca javne službe proti plačilu iz prejšnjega odstavka ne glede na morebitne stroške, ki nastanejo pri nadaljnji predelavi ali odstranjevanju prevzete odpadne embalaže.

(3) Pri določanju priznavanja stroškov iz prvega in prejšnjega odstavka morata izvajalec javne službe in organizacija upoštevati, da znašajo stroški organizacije 80 odstotkov celotnih upravičenih stroškov, ki obsegajo:

- a) nabavo zabojnikov za ločeno zbiranje odpadne embalaže, stroški postavitve in vzdrževanja zbiralnic ločenih frakcij in zbirnih centrov v obsegu, določenem v predpisu, ki ureja obvezno občinsko gospodarsko javno službo zbiranja komunalnih odpadkov
- b) praznjenje zabojnikov za ločeno zbiranje odpadne embalaže od vrat do vrat, zbiralnic v zbirnem centru, premični zbiralnici ter odvoza odpadne embalaže do zbirnega centra,
- c) ločeno zbiranje odpadne embalaže, ki je nevarni odpadek, v skladu s predpisom, ki ureja obvezno občinsko gospodarsko javno službo zbiranja komunalnih odpadkov;
- č) prevzemanje nekomunalne odpadne embalaže
- d) skladiščenje komunalne odpadne embalaže, vključno z odpadno embalažo, ki je nevarni odpadek, v zbirnih centrih in centrih za ravnanje s komunalnimi odpadki
- e) prevzemanje komunalne odpadne embalaže, vključno z odpadno embalažo, ki je nevarni odpadek, v zbirnih centrih in centrih za ravnanje s komunalnimi odpadki (npr.

nakladanje in tehtanje prevzete odpadne embalaže ter podobna opravila pri prevzemanju odpadne embalaže)

f) vse druge stroške, o katerih se zaradi prevzema odpadne embalaže dogovorita izvajalec javne službe in organizacija

(4) Organizacija, proizvajalci embalaže iz točk (f) in (g) prvega odstavka 9. člena Uredbe (EU) 2025/40 ter reprezentativni izvajalci javne službe zbiranja komunalnih odpadkov pripravijo skupno metodologijo za določitev deleža stroškov zbiranja, prevoza in obdelave bioloških odpadkov, ki se nanaša na ravnanje z odpadno embalažo iz točk (f) in (g) prvega odstavka 9. člena Uredbe (EU) 2025/40.

(5) Metodologija iz prejšnjega odstavka temelji na objektivnih, preverljivih in reprezentativnih podatkih ter upošteva zlasti:

- količine tovrstne embalaže, dane na trg Republike Slovenije
- delež odpadne embalaže iz prejšnjega odstavka v toku bioloških odpadkov,
- stroške zbiranja, prevoza in obdelave bioloških odpadkov, ki nastanejo zaradi ravnanja s to odpadno embalažo.

(6) Organizacija na podlagi metodologije iz prvega odstavka izvajalcem javne službe zbiranja komunalnih odpadkov in izvajalcem obdelave bioloških odpadkov zagotavlja plačilo deleža stroškov iz prvega odstavka.

(7) Metodologijo iz prvega odstavka potrdi ministrstvo, pristojno za okolje.

25. člen

(sporazum o višini stroškov zbiranja komunalne odpadne embalaže pri izvajalcu javne službe)

(1) Finančno nadomestilo za kritje stroškov zbiranja komunalne odpadne embalaže iz prejšnjega člena te uredbe, ki ga zagotavlja organizacija, se upošteva pri pripravi elaborata na podlagi predpisa, ki določa metodologijo za oblikovanje cen storitev obveznih občinskih gospodarskih javnih služb varstva okolja na način, da se za znesek finančnega nadomestila znižajo stroški zbiranja določenih vrst komunalnih odpadkov, ki vključujejo zbiranje ločeno zbrane odpadne embalaže

(2) Finančno nadomestilo za kritje stroškov zbiranja komunalne odpadne embalaže, ki ga zagotavlja organizacija, se določi ob upoštevanju razmerij iz prvega odstavka prejšnjega člena te uredbe

(3) Za določitev in plačilo finančnega nadomestila za stroške iz prejšnjega odstavka občina in organizacija za prihodnje koledarsko leto sklenejo sporazum o finančnem nadomestilu za zbiranje komunalne odpadne embalaže, ki se izvaja v okviru občinske gospodarske javne službe, ki je priloga elaborata o oblikovanju cene izvajanja storitev javne službe zbiranja določenih vrst komunalnih odpadkov in se upošteva kot strokovna podlaga, ki se priloži osnutku akta o ceni iz 51. člena ZVO-2

(4) Ne glede na prejšnji odstavek se lahko sporazum sklene tudi med organizacijo in reprezentativnim združenjem občin, ustanovljenim za usklajevanje stroškov izvajanja občinskih gospodarskih javnih služb

(5) Sporazum iz tretjega ali četrtega odstavka tega člena predstavlja podlago za obračun in plačilo finančnega nadomestila izvajalcem občinske gospodarske javne službe zbiranja komunalnih odpadkov. V sporazumu se lahko določi:

- povprečno nadomestilo za vse občine, ali
- povprečno nadomestilo za skupine primerljivih občin ali območij, ki jih določijo reprezentativna združenja občin in organizacija.

(6) Sporazum določa zlasti:

- višino finančnega nadomestila za zbiranje komunalne odpadne embalaže,
- metodologijo za določanje in posodabljanje nadomestila,
- način obračuna in plačila nadomestila izvajalcem občinske gospodarske javne službe,
- roke in način poročanja o nastalih stroških,
- obdobje veljavnosti sporazuma.

(7) Sporazum se objavi na spletni strani ministrstva, pristojnega za okolje, ter na spletni strani organizacije in spletni strani občine. Če je sporazum sklenjen z reprezentativnim združenjem občin, se objavi tudi na njegovi spletni strani.

(8) Če sporazum ni sklenjen ali organizacija ne zagotovi plačila finančnega nadomestila v skladu s sporazumom, se lahko za kritje stroškov zbiranja komunalne odpadne embalaže uporabi finančno jamstvo namenjeno kritju stroškov ravnanja z odpadki v primeru neizpolnjevanja obveznosti PRO, kot je določeno v 20. členu te uredbe.

(9) Sporazum iz tega člena se sklepa na podlagi zakona, ki ureja gospodarske javne službe, ter pravil obligacijskega prava.

26. člen

(plačilo stroškov zbiranja odpadne embalaže pri izvajalcu javne službe)

(1) Izvajalec obvezne občinske gospodarske javne službe zbiranja komunalnih odpadkov (v nadaljnjem besedilu: izvajalec javne službe) organizaciji mesečno izstavi račun. Znesek na računu se določi za zbiranja odpadne embalaže se določi na podlagi cene, določene v sporazumu in dejanske količine prevzete ločeno zbrane odpadne embalaže po posameznih vrstah embalažnih materialov. Račun mora biti razčlenjen po posameznih vrstah embalažnih materialov iz prvega odstavka 26. člena te uredbe.

(2) Organizacija je dolžna poravnati račun iz prejšnjega odstavka v pogodbeno ali drugače dogovorjenem roku po njegovem prejemu.

27. člen

(oblikovanje cene zbiranja odpadne embalaže pri izvajalcu javne službe)

(1) Pri obvezni občinski gospodarski javni službi zbiranja komunalnih odpadkov se za potrebe sklenitve sporazuma ločeno oblikujejo cene za in naslednje storitve znotraj javne službe zbiranja določenih vrst komunalnih odpadkov:

- cena zbiranja ločeno zbrane odpadne embalaže iz papirja;
- cena zbiranja ločeno zbrane odpadne embalaže iz stekla,
- cena zbiranja ločeno zbrane odpadne embalaže iz lesa,
- cena zbiranja ločeno zbrane odpadne embalaže iz plastike,
- cena zbiranja ločeno zbrane odpadne embalaže iz kovine,
- cena zbiranja ločeno zbrane odpadne embalaže iz sestavljenih materialov,
- cena zbiranja ločeno zbrane odpadne embalaže iz plastike, kovine in sestavljenih materialov (15 01 06).

(2) Cena posameznih storitev iz prejšnjega odstavka je sestavljena iz cene javne infrastrukture in cene opravljanja storitev javne službe ravnanja s komunalnimi odpadki, kot je

določeno v predpisu, ki določa metodologijo za oblikovanje cen storitev obveznih občinskih gospodarskih javnih služb varstva okolja.

(3) Cena se v delu, ki se nanaša na opravljanja storitev javne službe ravnanja s komunalnimi odpadki, in v delu, ki se nanaša na stroške javne infrastrukture, oblikuje na kg opravljene storitve iz prvega odstavka tega člena in se organizaciji zaračuna glede na dejansko količino zbrane komunalne odpadne embalaže, ki je bila oddana organizaciji.

(4) Izvajalec javne službe zbiranja določenih vrst komunalnih odpadkov mora ločeno voditi stroške in prihodke, ki nastanejo v zvezi z opravljanjem posameznih storitev iz prvega odstavka tega člena, za katere mora izvajalec občinske gospodarske javne službe zbiranja določenih vrst komunalnih odpadkov oblikovati ločene cene

(5) Za namen ločenega spremljanja stroškov in prihodkov iz prejšnjega odstavka izvajalec oblikuje in prikaže sodila, v skladu s, katerimi se na posamezne storitve gospodarske javne službe iz prejšnjega odstavka in druge dejavnosti razporejeni prihodki in stroški ter sredstva in obveznosti do virov sredstev.

(6) Pri razporejanju posrednih stroškov na posamezne storitve gospodarske javne službe iz prejšnjega odstavka in druge dejavnosti mora izvajalec javne službe uporabiti sodila, ki temeljijo na aktivnostih, ki povzročajo te stroške. Če teh aktivnosti ni mogoče določiti, se uporabijo sodila delitve posrednih stroškov na podlagi deleža neposrednih stroškov.

3. pododdelek

5.2.3. SAMOSTOJNO IZPOLNJEVANJE OBVEZNOSTI

28. člen

(Samostojno izpolnjevanje obveznosti PRO)

Proizvajalec lahko obveznosti proizvajalčeve razširjene odgovornosti izpolnjuje samostojno le za embalažo, ki po uporabi postane nekomunalna odpadna embalaža

29. člen

(načrt za samostojno izpolnjevanje obveznosti)

Načrt za samostojno izpolnjevanje obveznosti, ki ga mora proizvajalec, ki samostojno izpolnjuje obveznosti predložiti k vlogi za izdajo dovoljenja, mora vsebovati podatke o:

1. vrstah embalažnega materiala v nekomunalni odpadni embalaži, skladno z delom B oziroma C Priloge II Izvedbenega akta, izdanega na podlagi štirinajstega odstavka 44. člena Uredbe (EU) 2025/40, za katero zagotavlja nadaljnjo predelavo ali odstranjevanje

2. predvidenem načinu in obsegu prevzemanja embalaže pri končnih uporabnikih,

3. vrsti in zmogljivosti sredstev in opreme za prevzemanje embalaže pri končnih uporabnikih,

4. ocenjeni celotni masi letno prevzete embalaže in masnih deležih embalažnega materiala skladno z delom E Priloge II Izvedbenega akta iz štirinajstega odstavka 44. Člena Uredbe (EU) 2025/40 ,

5. organizaciji izvajanja prevzemanja odpadne embalaže sistema ravnanja z odpadno embalažo ter načinu zagotavljanja izpolnjevanja obveznosti na celotnem območju Republike Slovenije skozi vse leto ter ukrepih za preprečevanje zastojev pri prevzemanju in obdelavi odpadne embalaže

6. številu, lokacijah in upravljavcih naprav za predobdelavo odpadne embalaže, ki jih bo zagotovil v skladu s 42. členom te uredbe,

7. vrsti in zmogljivosti sredstev in opreme, potrebne za zbiranje in predobdelavo, vključno s sortiranjem po embalažnih kategorijah iz preglednice dela E Priloge II Izvedbenega akta iz štirinajstega odstavka 44. Člena Uredbe (EU) 2025/40 pred njeno oddajo v predelavo ali odstranjevanje,

8. podizvajalcih ali drugih osebah, s katerimi bo zagotavljal zbiranje in predobdelavo odpadne embalaže pred njeno oddajo v predelavo ali odstranjevanje, in te osebe razpolagajo s sredstvi in opremo ter zbirnimi centri in napravami iz 42. člena te uredbe, ki izpolnjujejo predpisane pogoje in zagotavljajo ravnanje z odpadno embalažo v skladu s to uredbo,

9. predvidenih masnih odstotkih predelane odpadne embalaže, predvidenih masnih odstotkih reciklirane odpadne embalaže ter predvidenih masnih odstotkih recikliranih embalažnih materialov za izpolnitev okoljskih ciljev predelave in recikliranja odpadne embalaže iz 52. in 7. člena Uredbe (EU) 2025/40 in

10. vrstah in predvidenih količinah odpadne embalaže, ki se bo odstranjevala, vključno z dokazili o tem, da za to odpadno embalažo ni mogoče zagotavljati ustrežnejšega ravnanja v skladu s hierarhijo ravnanja z odpadno embalažo iz 43. člena te uredbe

30. člen **(finančno jamstvo)**

(1) Proizvajalec, ki samostojno izpolnjuje svoje obveznosti PRO, mora za izvajane obveznosti iz 1. do 3. točke prvega odstavka 35. člena ZVO-2 zagotoviti finančno jamstvo.

(2) Finančno jamstvo se zagotovi kot bančna garancija ali zavarovalna polica, vinkulirano v korist Republike Slovenije/ministrstva in se zagotavlja za vsako leto posebej do 1. septembra tekočega leta.

(3) Višina finančnega jamstva mora ustrezati stroškom izvajanja obveznosti proizvajalca iz 1. do 3. točke prvega odstavka 35. člena ZVO-2 za najmanj dvanajst mesecev samostojnega izvajanja obveznosti PRO.

(4) Višina stroškov iz prejšnjega odstavka se določi na podlagi podatkov iz revizorjevega poročila iz 46. člena ZVO-2.

(5) Finančno jamstvo iz prvega odstavka tega člena za posamezno leto in njegovo višino proizvajalcu, iz prvega odstavka določi ministrstvo z odločbo do 30. junija tekočega leta.

(6) Proizvajalec iz prvega odstavka tega člena mora finančno jamstvo poslati ministrstvu najpozneje do 1. septembra v letu, za katero velja, pri čemer mora biti veljavnost finančnega jamstva 12 mesecev po njegovi izdaji.

(7) Upravičenec do sredstev finančnega jamstva je ministrstvo, pristojno za okolje.

(8) Ministrstvo unovči finančno jamstvo v primeru, da proizvajalec:

- ne zagotovi finančnih sredstev za izvajanje obveznosti ravnanja z odpadno embalažo,
- ne organizira, ali ne zagotavlja prevzema in obdelave odpadne embalaže v skladu s predpisi,
- preneha delovati, postane insolventna ali izgubi dovoljenje za opravljanje dejavnosti,
- ne izpolni odločb ali ukrepov pristojnega organa, ki se nanašajo na financiranje ali izvajanje sistema.

(9) Ministrstvo v primeru iz prejšnjega odstavka z unovčitvijo finančnega jamstva zagotovi izvedbo predpisanih obveznosti proizvajalca iz 1. do 3. točke prvega odstavka 35. člena ZVO-2.

31. člen

(obveznosti proizvajalca, ki samostojno izpolnjuje obveznosti PRO)

(1) Proizvajalec, ki samostojno izpolnjuje svoje obveznosti PRO, mora vsem končnim uporabnikom omogočati vračilo embalaže, ki jo kot embalirano blago ali servisno embalažo daje na trg v RS.

(2) Proizvajalec, ki samostojno izpolnjuje svoje obveznosti PRO, mora s prevzeto embalažo ravnati kot z odpadno embalažo. Za odpadno embalažo, ki jo sam prevzame pri končnih uporabnikih v posameznem koledarskem letu, mora sam zagotoviti oddajo v končni postopek predelave ali odstranjevanja v skladu s to uredbo in predpisi, ki urejajo odpadke, tako da se upoštevajo hierarhija ravnanja z odpadno embalažo iz 43. člena te uredbe in okoljski cilji predelave in recikliranja odpadne embalaže iz 25. člena te uredbe.

(3) Proizvajalec, ki samostojno izpolnjuje svoje obveznosti PRO, mora organizaciji plačevati stroške ravnanja z odpadno embalažo, ki se kljub samostojnemu izpolnjevanju obveznosti PRO še pojavlja v skupnem sistemu ravnanja z odpadno embalažo.

(4) Proizvajalec, ki samostojno izpolnjuje obveznosti proizvajalčeve razširjene odgovornosti, zagotavlja osebam, ki izvajajo obdelavo odpadne embalaže informacije iz 5. točke prvega odstavka 35. člena ZVO-2, ter vodi evidence in poroča v skladu s to uredbo.

32. člen

(obveščanje končnega uporabnika)

Proizvajalec, ki samostojno izpolnjuje svoje obveznosti PRO, mora z obvestilom na embalaži, ki jo daje na trg v RS, ali s pisno izjavo na računih ali dobavnica seznaniti vsakega končnega uporabnika z možnostjo brezplačnega vračila embalaže neposredno ob dobavi embaliranega blaga ali pozneje na za to določenem mestu.

3. oddelek

5.3 RAVNANJE Z ODPADNO EMBALAŽO

1. pododdelek

5.3.1 ZBIRANJE ODPADNE EMBALAŽE

33. člen

(ravnanje s komunalno odpadno embalažo)

(1) Končni uporabnik mora komunalno odpadno embalažo prepuščati izvajalcu javne službe v skladu s predpisom, ki ureja obvezno občinsko gospodarsko javno službo zbiranja komunalnih odpadkov.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek lahko končni uporabnik, ki ni potrošnik, komunalno odpadno embalažo oddaja organizaciji na način iz prvega odstavka 41. člena te uredbe

(3)) Končni uporabnik odpadno embalažo, primerno za kompostiranje, ravna skladno s predpisom, ki ureja ravnanja z biološko razgradljivimi kuhinjskimi odpadki (javno službo zbiranja komunalnih odpadkov).

34. člen **(ravnanje z nekomunalno odpadno embalažo)**

(1) Končni uporabnik ne sme nekomunalne odpadne embalaže prepuščati izvajalcu javne službe kot mešani komunalni odpadki ali kot ločeno frakcijo komunalnih odpadkov.

(2) Končni uporabnik mora nekomunalno odpadno embalažo oddajati organizaciji na način iz prvega odstavka 41. člena te uredbe.

(3) Prejšnji odstavek se ne uporablja za tisto nekomunalno odpadno embalažo, za katero proizvajalec v skladu 28. do 32. členom te uredbe samostojno izpolnjuje obveznosti PRO iz 11. člena te uredbe.

(4) Ne glede na prvi in drugi odstavek tega člena lahko končni uporabnik prepušča nekomunalno odpadno embalažo iz trgovine, poslovnih in storitvenih dejavnosti ter javnega sektorja izvajalcu javne službe v skladu s predpisom, ki ureja obvezno občinsko gospodarsko javno službo zbiranja komunalnih odpadkov.

(5) V primeru iz prejšnjega odstavka mora končni uporabnik, ki je izvajalec gostinske ali turistične dejavnosti z zmogljivostjo 5 000 ali več nočitev na leto, sam zagotoviti posebne zabojnike, v katerih prepušča odpadno embalažo izvajalcu javne službe ločeno od drugih odpadkov in ločeno od ločenih frakcij komunalnih odpadkov drugih izvirnih povzročiteljev komunalnih odpadkov.

(6) Končni uporabnik mora nekomunalno odpadno embalažo, dokler je ne odda ali prepusti v skladu s tem členom ali 35. členom te uredbe, hraniti ločeno, tako da se ne meša z drugimi odpadki in jo je mogoče zbrati in predelati ali odstraniti v skladu s to uredbo in s predpisi, ki urejajo odpadke.

35. člen **(ravnanje z odpadno embalažo, ki je nevaren odpadki)**

(1) Odpadna embalaža se razvršča med odpadno embalažo, ki je nevaren odpadki, če:

- a) ima embalažni material lastnosti nevarnih odpadkov,
- b) če odpadna embalaža vsebuje ostanke nevarnega blaga ali je z njim onesnažena.

(2)) Šteje se, da odpadna embalaža ne vsebuje ostankov nevarnega blaga oziroma ni onesnažena z njim, če:

- 1. je notranjost odpadne embalaže viskoznega nevarnega blaga postrgana z lopatico ali s čopičem tako, da preostala količina tega blaga ni več uporabljiva,
- 2. je odpadna embalaža tekočega nevarnega blaga izpraznjena tako, da iz nje ne kaplja,
- 3. je odpadna embalaža trdnega nevarnega blaga izpraznjena tako, da se iz nje ne morejo več iztresti ostanki tega blaga, ali
- 4. iz odpadne embalaže s potisnim plinom ne izhaja več potisni plin ali se v tej embalaži ne pretakajo ostanki nevarnega blaga.

(3) Če je embalaža nevarnega blaga opremljena z navodili proizvajalca tega blaga o okolju varni izpraznitvi embalaže, se ne glede na prejšnji odstavek šteje, da ta odpadna

embalaža ne vsebuje ostankov nevarnega blaga oziroma ni onesnažena z njim, če je izpraznjena v skladu s temi navodili.

(4) Končni uporabnik mora odpadno embalažo, ki je nevaren odpadki:

1. oddajati zbiralcu nevarnih odpadkov v skladu s predpisom, ki ureja odpadke, če gre za nekomunalno odpadno embalažo,

2. prepuščati izvajalcu javne službe v skladu s predpisom, ki ureja obvezno občinsko gospodarsko javno službo zbiranja komunalnih odpadkov, če gre za komunalno odpadno embalažo.

(5) Prejšnji odstavek se ne uporablja, če je prepuščanje ali oddajanje odpadne embalaže, ki vsebuje ostanke nevarnega blaga ali je z njim onesnažena, urejeno s posebnim predpisom.

36. člen **(obvezno zbiranje- cilji ločenega zbiranja OE)**

(1) Od 1. 1. 2029 cilji obveznega zbiranja za posamezne tokove/materialne odpadne embalaže znašajo najmanj:

- 90 odstotkov za papirno in kartonsko embalažo,
- 85 odstotkov za stekleno embalažo,
- 80 odstotkov za plastično, kovinsko in kompozitno embalažo, zbrano skupaj,
- 50 odstotkov za leseno embalažo.

(2) Cilji iz prejšnjega odstavka se lahko prilagodijo glede na ugotovljene izgube pri sortiranju in recikliranju ter razvoj tehnologij obdelave.

37. člen **(zbiranje in oddaja odpadne embalaže pri izvajalcu javne službe)**

(1) Izvajalec javne službe zbira OE skladno s predpisom, ki ureja obvezno občinsko gospodarsko javno službo zbiranja komunalnih odpadkov.

(2) Izvajalec javne službe mora organizaciji oddajati vso zbrano odpadno embalažo, ki je:

1. zbrana kot ločena frakcija v skladu s predpisom, ki ureja obvezno občinsko gospodarsko javno službo zbiranja komunalnih odpadkov in

2. izločena iz mešanih komunalnih odpadkov v centrih za ravnanje s komunalnimi odpadki v skladu s predpisom, ki ureja odlagališča odpadkov.

(3) Izvajalec javne službe mora omogočiti organizaciji, da redno prevzema odpadno embalažo v zbirnem centru in centru za ravnanje s komunalnimi odpadki.

(4) Izvajalec javne službe mora najpozneje deseti dan tekočega koledarskega meseca elektronsko obvestiti organizacijo in pristojnega inšpektorja o količinah zbrane odpadne embalaže v skladu s predpisom, ki ureja obvezno občinsko gospodarsko javno službo zbiranja komunalnih odpadkov, in o količinah odpadne embalaže, izločene iz mešanih komunalnih odpadkov v skladu s predpisom, ki ureja odlagališča odpadkov, v preteklem koledarskem mesecu.

(5) Če količina zbrane odpadne embalaže, ki jo izvajalec javne službe predhodno skladišči v zbirnem centru, ali če količina odpadne embalaže, izločene iz mešanih komunalnih odpadkov, ki jo izvajalec javne službe skladišči v objektu za skladiščenje odpadne embalaže,

presega 80 % količine odpadne embalaže, ki jo izvajalec javne službe lahko hkrati predhodno skladišči glede na zmogljivost zbirnega centra ali hkrati skladišči glede na zmogljivost objekta za skladiščenje odpadne embalaže, mora o tem v treh delovnih dneh elektronsko obvestiti organizacijo in pristojnega inšpektorja.

(6) Način oddaje in prevzema odpadne embalaže morata organizacija in izvajalec javne službe urediti s posebno pogodbo

(7) Izpolnjevanje obveznosti izvajalca javne službe glede oddaje komunalne odpadne embalaže in organizacijo glede prevzema te odpadne embalaže se ugotavlja na podlagi podatkov iz obvestil iz četrtega odstavka tega člena, podatkov iz evidence izvajalca javne službe o zbiranju odpadkov ali obdelavi odpadkov iz predpisa, ki ureja odpadke, letnega poročila izvajalca javne službe o zbiranju odpadkov ali obdelavi odpadkov iz predpisa, ki ureja odpadke, poročila organizacije iz 45. člena te uredbe in evidenčnih listov iz predpisa, ki ureja odpadke, o pošiljkah odpadne embalaže, ki jo izvajalec javne službe odda organizaciji

38. člen **(prepovedi za izvajalca javne službe)**

Izvajalec javne službe ne sme pri opravljanju storitev obvezne občinske gospodarske javne službe zbiranja komunalnih odpadkov prevzemati nekomunalne odpadne embalaže, razen če gre za prevzem odpadne embalaže v skladu s četrnim odstavkom 34. člena te uredbe.

39. člen **(obveznost prevzema embalaže od končnih uporabnikov)**

(1) Končni distributer mora transportno ali skupinsko embalažo neposredno po dobavi embaliranega blaga prevzeti nazaj brezplačno, če jo končni uporabnik želi vrniti. Če končni uporabnik sam prevzema embalirano blago pri distributerju, lahko transportno ali skupinsko embalažo tega blaga pusti neposredno na mestu prevzema ali jo pozneje brezplačno vrne.

(2) Prejšnji odstavek se uporablja tudi za prodajno embalažo, ki hkrati opravlja funkcijo transportne ali skupinske embalaže.

(3) Končni distributer mora brezplačno prevzeti nazaj tudi prodajno embalažo, kadar jo končni uporabnik želi vrniti, razen tiste, za katero predpisi, ki urejajo odpadke, določajo poseben način zbiranja.

(4) Prejšnji odstavek se ne uporablja za končnega uporabnika, ki je potrošnik.

(5) Končni distributer mora s prevzeto embalažo ravnati kot z odpadno embalažo, razen v primeru, ko gre za embalažo za večkratno uporabo.

40. člen **(obveznost začasnega skladiščenja in oddaje odpadne embalaže)**

(1) Končni distributer mora urediti poseben prostor za začasno skladiščenje po posameznih vrstah embalažnega materiala razvrščene odpadne embalaže, ki jo v skladu s prejšnjim členom prevzame od končnih uporabnikov, in odpadne embalaže, ki nastane zaradi njegove dejavnosti, če skupna letna količina te odpadne embalaže presega 150 ton.

(2) Končni distributer mora odpadno embalažo, ki jo v skladu s prejšnjim členom prevzame od končnih uporabnikov, in odpadno embalažo, ki nastane zaradi njegove dejavnosti, oddati organizaciji brez zahteve za plačilo zaradi njene morebitne vrednosti ali vrednosti posameznih vrst embalažnega materiala v odpadni embalaži, v njenih zbirnih centrih ali organizaciji neposredno, če se z njo dogovori o takem načinu oddaje odpadne embalaže.

41. člen **(zbirni centri organizacije)**

(1) Organizacija mora v okviru upravljanja skupnega sistema zagotoviti zadostno število zbirnih centrov, kjer od distributerjev in končnih uporabnikov, razen potrošnikov, zagotavlja prevzem odpadne embalaže, razen če zagotavlja njeno prevzemanje neposredno pri teh osebah. V ta namen mora organizacija zagotoviti mrežo zbirnih centrov, v okviru katere med dvema zbirnima centroma ni več kot 60 km razdalje.

(2) Organizacija objavi seznam zbirnih centrov in njihov delovni čas na svoji spletni strani.

2. pododdelek

5.3.2. PREDELAVA IN ODSTRANJEVANJE ODPADNE EMBALAŽE

42. člen **(naprave za predobdelavo odpadne embalaže)**

(1) Organizacija mora v okviru upravljanja skupnega sistema zagotoviti zadostno število naprav za predobdelavo (sortiranje) odpadne embalaže, katerih skupna zmogljivost mora zadoščati za zagotavljanje rednega prevzemanja odpadne embalaže od izvajalcev javne službe, končnih distributerjev in končnih uporabnikov ki niso potrošniki. V ta namen mora zagotoviti mrežo takšnih naprav glede na:

1. gostoto poseljenosti in obseg nastajanja komunalne odpadne embalaže, pri čemer mora organizacija upoštevati število zbirnih centrov izvajalcev javne službe zbiranja in količine odpadne embalaže, ki so jo ti izvajalci zbrali v zadnjih treh koledarskih letih, ter število centrov za ravnanje s komunalnimi odpadki izvajalcev javne službe obdelave in količine odpadne embalaže, ki so jo ti izvajalci izločili iz mešanih komunalnih odpadkov v zadnjih treh koledarskih letih,

2. porazdelitev in število zbirnih centrov odpadne embalaže iz xxdrugega odstavka xxčlena in količine prevzete nekomunalne odpadne embalaže v teh zbirnih centrih v zadnjih treh letih in

3. prostorsko umestitev oziroma oddaljenost od naprav za recikliranje, energetsko predelavo in druge postopke predelave odpadne embalaže ter sežiganje in odlaganje odpadne embalaže.

(2) Izvajalec obdelave odpadne embalaže, ki izvaja predobdelavo (sortiranje) odpadne embalaže, mora imeti tehniko in mora stehati vsako vhodno pošiljko odpadne embalaže preden dejansko vstopi v postopek predelave ali odstranjevanja.

(3)) Izvajalec obdelave odpadne embalaže, ki izvaja sortiranje odpadne embalaže, mora stehati tudi vsako izhodno pošiljko vsake frakcije odpadkov iz postopka sortiranja odpadne embalaže.

(4) Izvajalec obdelave odpadne embalaže, ki izvaja sortiranje odpadne embalaže mora zagotoviti sortiranje po embalažnih kategorijah iz preglednic dela E Priloge II Izvedbenega akta izdanega na podlagi štirinajstega odstavka 44. Člena Uredbe (EU) 2025/40.

(5) Izvajalec obdelave odpadne embalaže, ki izvaja sortiranje odpadne embalaže mora zagotoviti izvedbo sortirnih analiz v skladu z metodologijo določeno v Prilogi 1 te uredbe v kolikor ni bilo možno voditi evidence po kategorijah materialov v preglednici dela E iz Priloge II Izvedbenega akta izdanega na podlagi štirinajstega odstavka 44. Člena Uredbe (EU) 2025/40, s katerimi se ugotavljajo mase posameznih kategorij materialov v ostanku po sortiranju ter mase odpadkov, ki niso odpadna embalaža.

43. člen

(hierarhija ravnanja z odpadno embalažo in zahteve za njeno obdelavo)

(1) Preprečevanje odpadne embalaže, vključno s ponovno uporabo embalaže, priprava odpadne embalaže za ponovno uporabo, recikliranje, energetska predelava in drugi postopki predelave odpadne embalaže imajo prednost pred njenim odstranjevanjem, če to ob razumno višjih stroških omogočajo v praksi uspešno preizkušene in na trgu dostopne tehnologije in postopki.

(2) Priprava odpadne embalaže za ponovno uporabo in recikliranje odpadne embalaže imata prednost pred drugimi postopki predelave odpadne embalaže, vključno z njeno energetsko predelavo, če to ob razumno višjih stroških omogočajo v praksi uspešno preizkušene in na trgu dostopne tehnologije in postopki.

(3) Ne glede na prejšnji odstavek ministrstvo z okoljevarstvenim dovoljenjem za predelavo ali odstranjevanje odpadkov v skladu z zakonom, ki ureja varstvo okolja, dovoli energetsko predelavo odpadne embalaže, če je ta zaradi okoljskih razlogov ter razmerja stroškov in koristi primernejša od drugih postopkov predelave, pod pogojem, da je energetska predelava odpadne embalaže mogoča samo, če so izpolnjeni cilji recikliranja odpadne embalaže iz 52. člena Uredbe (EU) 2025/40.

(4) Izvajalec obdelave odpadne embalaže mora imeti tehniko in mora stehtati vsako vhodno pošiljko odpadne embalaže, preden dejansko vstopi v postopek predelave ali odstranjevanja, kot tudi obdelane odpadke.

4. oddelek

5.4. POROČANJE O EMBALAŽI IN O RAVNANJU Z ODPADNO EMBALAŽO

44. člen

(vodenje evidence odpadne embalaže)

(1) Izvajalec javne službe zbiranja komunalnih odpadkov, kadar je to tehnično mogoče, zaradi visoke stopnje čistosti odpadne embalaže vodi evidenco tudi po kategorijah materialov iz dela E Priloge II Izvedbenega akta na podlagi štirinajstega odstavka 44. člena Uredbe (EU) 2025/40. Če to ni mogoče to zagotovi na podlagi izvedene sortirne analize iz priloge X te uredbe.

(2) Imetnik odpadne embalaže (končni distributer in končni uporabnik, ki ni potrošnik), ki se ne zbira v sistemu javne službe, zagotavlja evidentiranje zbrane odpadne embalaže po

številkah odpadkov v skladu s predpisom, ki ureja ravnanje z odpadki, in kadar je to tehnično mogoče zaradi visoke stopnje čistosti odpadne embalaže tudi po kategorijah materialov iz dela E Priloge II Izvedbenega akta izdanega na podlagi štirinajstega odstavka 44. Člena Uredbe (EU) 2025/40.

(3) Za namen tega člena se kot zbrana šteje odpadna embalaža, ki je bila prevzeta v sistemu skupnega izvajanja obveznosti od IJS, končnih distributerjev in končnih uporabnikov, ki niso potrošniki in vstopi v postopek predobdelave ali v drugo nadaljnjo obdelavo odpadne embalaže.

(4) Izvajalci obdelave odpadne embalaže, ki za organizacijo ali proizvajalca, ki samostojno izpolnjuje obveznost PRO za prevzeto odpadno embalažo zagotavljajo obdelavo zagotovijo:

- evidentiranje prevzete in obdelane odpadne embalaže po številkah odpadkov v skladu s predpisom, ki ureja odpadke.

- evidentiranje prevzete in obdelane odpadne embalaže po kategorijah materialov določenih v preglednici dela E iz Priloge II Izvedbenega akta izdanega na podlagi štirinajstega odstavka 44. Člena Uredbe (EU) 2025/40.

- evidentiranje odpadne embalaže po sortiranju za vsako izsortirano frakcijo posebej po številkah odpadkov v skladu s predpisom, ki ureja odpadke in za vsako izsortirano frakcijo po kategorijah materialov določenih v preglednicah dela E Priloge II Izvedbenega akta izdanega na podlagi štirinajstega odstavka 44. Člena Uredbe (EU) 2025/40.

- evidentiranje oddane odpadne embalaže po vmesni obdelavi v nadaljnje ravnanje po številkah odpadkov v skladu s predpisom, ki ureja odpadke in po kategorijah materialov določenih v Prilogi II Izvedbenega akta.... v preglednici dela F za obdelavo na območju RS in v preglednici dela G za obdelavo izven Republike Slovenije, iz Priloge II Izvedbenega akta izdanega na podlagi štirinajstega odstavka 44. Člena Uredbe (EU) 2025/40. ločeno za vsak postopek predelave R in odstranjevanja D, določenimi s predpisom, ki ureja odpadke.

(5) Izvajalec javne službe, imetnik odpadne embalaže, ki se ne zbira v sistemu javnih služb in upravljavalec obrata za predobdelavo (sortirnica) ter obdelavo odpadne embalaže iz tega člena zagotavljajo, da se za evidentirano odpadno embalažo vodi tudi

1. podatek o izvoru odpadne embalaže, in sicer ločeno na:

- komunalno odpadno embalažo

- nekomunalno odpadno embalažo

2. podatek o masi prevzete odpadne embalaže, ki je nevaren odpad, v masi odpadne embalaže.

(6)) Izvajalci zbiranja in obdelave iz prvega drugega in četrtega odstavka tega člena podatke iz evidenc posredujejo organizaciji do 31.marca za preteklo koledarsko leto. Če je za spremljanje masnih tokov odpadne embalaže za namene učinkovitega izvajanja sistema PRO potrebno pogostejše poročanje organizaciji, to pogodbeno medsebojno dogovorijo.

45. člen

(obveznost poročanja organizacije)

(1) Organizacija mora za proizvajalce, ki svoje obveznosti PRO iz 11. člena te uredbe izpolnjujejo skupaj z drugimi proizvajalci ministrstvu najpozneje do 1. junija tekočega leta na podlagi evidenc iz 13. člena te uredbe predložiti poročilo o embalaži, dani na trg v RS za preteklo koledarsko leto v elektronski obliki predpisani za IS PRO iz 49. člena ZVO-2.

(2) Organizacija mora ministrstvu najpozneje do 1. junija tekočega leta na podlagi evidenc iz 44. člena te uredbe predložiti poročilo o ravnanju z odpadno embalažo za preteklo koledarsko leto v pisni ali elektronski obliki.

(3) Poročilo iz prejšnjega odstavka mora vsebovati tudi podatke o:

1. tarifi za obračunavanje stroškov ravnanja z odpadno embalažo na material natančno in drugih stroškov iz 23. člena te uredbe.

2. izpolnjevanju zahtev iz 22. člena te uredbe o dejavnostih obveščanja javnosti, zlasti končnih uporabnikov

(4) Ministrstvo od organizacije zahteva dopolnitev poročila o ravnanju z odpadno embalažo, če ugotovi, da ni izdelano v skladu z zahtevami iz tega člena ali ne vsebuje vseh zahtevanih podatkov.

(5) Če organizacija ministrstvu zahtevane dopolnitve poročila o ravnanju z odpadno embalažo ne predloži v roku, ki ga ministrstvo določi v zahtevi iz prejšnjega odstavka, se šteje, da poročila ni predložila, o čemer ministrstvo obvesti pristojnega inšpektorja.

(6) Izvajalec ravnanja z odpadno embalažo poroča podatke/informacije iz petega odstavka prejšnjega člena te uredbe organizaciji in ministrstvu (ARSO) za namen izpolnjevanja obveznosti iz 23. člena Uredbe (EU) 2025/40.

(7) Organizacija mora v poročilu iz prvega odstavka tega člena izkazati izvajanje obveznosti obveščanja končnih uporabnikov v skladu s prvim odstavkom 55. člena Uredbe (EU) 2025/40, zlasti z navedbo:

- vsebin obveščanja, ki vključujejo informacije o preprečevanju nastajanja odpadne embalaže, možnostih ponovne uporabe, pravilnem ločenem zbiranju odpadne embalaže, pomenu oznak na embalaži, vplivih nepravilnega ravnanja z odpadno embalažo na okolje, zdravje ljudi in varnost oseb ter ravnanju s kompostabilno embalažo,

- načinov in komunikacijskih sredstev, uporabljenih za obveščanje,

- obsega in časovne dinamike izvedenih aktivnosti ter dosega ciljnih skupin.

(8) Pri poročanju iz prejšnjega odstavka mora organizacija upoštevati zahteve glede načina zagotavljanja informacij iz drugega odstavka, ter varstva poslovno občutljivih informacij iz tretjega odstavka 55. člena Uredbe (EU) 2025/40.

46. člen

(poročilo proizvajalca, ki zagotavlja samostojno izpolnjevanje obveznosti)

(1) Proizvajalec, ki samostojno izpolnjuje obveznosti PRO, mora ministrstvu najpozneje do 1. junija tekočega leta na podlagi evidenc iz 13. člena te uredbe predložiti poročilo o embalaži, dani na trg v RS za preteklo koledarsko leto v elektronski obliki v IS PRO iz 49. člena ZVO-2

(2) Proizvajalec, ki samostojno izpolnjuje obveznosti PRO mora ministrstvu na podlagi evidenc iz 44. člena te uredbe najpozneje do 1. junija tekočega leta predložiti v pisni ali elektronski obliki poročilo o ravnanju z odpadno embalažo za preteklo koledarsko leto.

(3) Izvajalec ravnanja z odpadno embalažo poroča o podatkih iz 44. člena te uredbe proizvajalcu, ki samostojno izpolnjuje obveznosti PRO in ministrstvu (ARSO) za namen izpolnjevanja obveznosti iz 23. člena Uredbe (EU) 2025/40.

(4) Ministrstvo od proizvajalca iz prvega odstavka tega člena zahteva dopolnitev poročila o ravnanju z odpadno embalažo, če ugotovi, da ni izdelano v skladu z zahtevami iz tega člena ali ne vsebuje vseh zahtevanih podatkov.

(5) Če proizvajalec iz prejšnjega odstavka ministrstvu zahtevane dopolnitve poročila o ravnanju z odpadno embalažo ne predloži v roku, ki ga ministrstvo določi v zahtevi iz prejšnjega odstavka, se šteje, da poročila ni predložila, o čemer ministrstvo obvesti pristojnega inšpektorja.

(6) Proizvajalec, ki je vpisan v evidenco individualnih sistemov ravnanja z odpadno embalažo mora v poročilu iz prvega odstavka tega člena izkazati izvajanje obveznosti obveščanja končnih uporabnikov v skladu s prvim odstavkom 55. člena Uredbe (EU) 2025/40, zlasti z navedbo:

- vsebin obveščanja, ki vključujejo informacije o preprečevanju nastajanja odpadne embalaže, možnostih ponovne uporabe, pravilnem ločenem zbiranju odpadne embalaže, pomenu oznak na embalaži, vplivih nepravilnega ravnanja z odpadno embalažo na okolje, zdravje ljudi in varnost oseb ter ravnanju s kompostabilno embalažo,
- načinov in komunikacijskih sredstev, uporabljenih za obveščanje,
- obsega in časovne dinamike izvedenih aktivnosti ter dosega ciljnih skupin.

(7) Pri poročanju iz prejšnjega odstavka mora proizvajalec iz prejšnjega odstavka upoštevati zahteve glede načina zagotavljanja informacij iz drugega odstavka, ter varstva poslovno občutljivih informacij iz tretjega odstavka 55. člena Uredbe (EU) 2025/40.

47. člen **(ukrepi za ponovno uporabo embalaže)**

(1) Za uresničevanje ciljev te uredbe se v programu ravnanja z embalažo in odpadno embalažo iz tretjega odstavka 4. člena te uredbe določijo ukrepi za spodbujanje povečanja deleža vračljive embalaže, dane na trg v RS, in ukrepi za spodbujanje sistemov za ponovno uporabo embalaže na način, varen za okolje, ne da bi bila pri tem ogrožena higiena živil ali varnost potrošnikov. Ti ukrepi vključujejo zlasti:

1. uporabo sistemov kavcij,
2. določitev kvalitativnih ali kvantitativnih ciljev,
3. uporabo ekonomskih spodbud,
4. določitev minimalnega odstotka vračljive embalaže, ki je vsako leto dana na trg v RS, za vsak tok embalaže.

(2) O zbiranju in obdelavi podatkov o vračljivi embalaži, ki je dana na trg v RS in se uporablja kot vračljiva embalaža v sistemu za ponovno uporabo embalaže v skladu s pravili, ki jih zadevna gospodarska združenja prostovoljno sprejmejo za urejanje vračanja in prevzemanja vračljive embalaže, ter o sporočanju teh podatkov ministrstvu lahko Vlada Republike Slovenije za namen poročanja Evropski komisiji o vračljivi embalaži iz drugega odstavka 49. člena te uredbe sklene dogovor z gospodarskimi združenji, ki zastopajo gospodarske subjekte, ki dajejo na trg v RS blago, embalirano v vračljivo embalažo, ter trgovce in distributerje.

VI. POGLAVJE **6 CILJI RECIKLIRANJA**

48. člen **(ukrepi za doseganje ciljev recikliranja in spodbujanje recikliranja odpadne embalaže)**

(1) Pri ravnanju z odpadno embalažo je treba upoštevati cilje recikliranja iz 52. člena Uredbe (EU) 2025/40, ki se nanašajo na:

1. celotno maso nastale odpadne embalaže in
2. posamezne embalažne materiale iz 52. člena Uredbe 2025/40/EU.

(2) Za doseganje ciljev iz prejšnjega odstavka se zagotovijo ukrepi za:

1. zmanjševanje nastajanja odpadne embalaže in spodbujanje ponovne uporabe embalaže,
2. ločeno zbiranje odpadne embalaže najmanj za papir in karton, plastiko, kovine in sestavljeno embalažo, steklo ter lesno embalažo na način, ki omogoča doseganje ciljev recikliranja po posameznih embalažnih materialih,
3. zagotavljanje dostopnega sistema zbiranja komunalne odpadne embalaže na celotnem ozemlju Republike Slovenije
4. pripravo odpadne embalaže za ponovno uporabo,
5. visokokakovostno recikliranje odpadne embalaže,
6. zmanjševanje deleža odpadne embalaže, ki se odstranjuje ali energetsko predeluje, kadar je njeno recikliranje tehnično in ekonomsko izvedljivo, ter
7. vzpostavitev in izvajanje sistema proizvajalčeve razširjene odgovornosti, v okviru katerega proizvajalci financirajo ravnanje z odpadno embalažo, zagotavljajo doseganje ciljev recikliranja ter spodbujajo zmanjševanje vplivov embalaže na okolje in ekološko oblikovanje embalaže
8. spodbujanje uporabe materialov, pridobljenih iz reciklirane odpadne embalaže.

(3) Kompozitna embalaža in druga embalaža, sestavljena iz več kot enega materiala, se za potrebe izračuna doseganja ciljev recikliranja razvrsti po posameznih materialih v skladu z izvedbenimi akti Evropske komisije, sprejetimi na podlagi Uredbe 2025/40/EU, in predpisi Evropske unije, ki urejajo izračunavanje in preverjanje doseganja ciljev recikliranja embalaže in odpadne embalaže.

(4) Program ravnanja z odpadki iz predpisa, ki ureja odpadke, vključuje tudi ukrepe za doseganje ciljev recikliranja iz 52. člena Uredbe 2025/40/EU ter ukrepe za spodbujanje visokokakovostnega recikliranja odpadne embalaže.

(5) Ministrstvo, pristojno za okolje, seznanja gospodarske subjekte in širšo javnost z ukrepi iz prejšnjega odstavka ter na osrednjem spletnem mestu državne uprave objavlja informacije o doseganju ciljev recikliranja odpadne embalaže.

(6) Ministrstvo lahko v sodelovanju z drugimi pristojnimi organi spodbuja kampanje obveščanja in ozaveščanja o pravilnem ravnanju z odpadno embalažo, ločenem zbiranju odpadne embalaže ter pomenu recikliranja in uporabe recikliranih materialov.

(7) Vlada Republike Slovenije lahko zaradi doseganja ciljev recikliranja iz 52. člena Uredbe 2025/40/EU z gospodarskimi združenji ali drugimi deležniki sklene dogovor o izvajanju ukrepov za izboljšanje ločenega zbiranja, sortiranja in recikliranja odpadne embalaže ter spodbujanja uporabe recikliranih materialov.

(8) Dogovor iz prejšnjega odstavka mora:

1. določati cilje in roke za njihovo doseganje,
2. določati način spremljanja izvajanja ukrepov,
3. določati način poročanja ministrstvu,

4. biti javno objavljen.

(9) Republika Slovenija lahko v skladu z drugim in tretjim odstavkom 52. člena Uredbe 2025/40/EU podaljša roke za doseganje posameznih ciljev recikliranja, če so izpolnjeni pogoji iz navedene uredbe in je Evropski komisiji predložen izvedbeni načrt v skladu s Prilogo XI navedene uredbe.

49. člen **(pravila za izračun doseganja ciljev glede recikliranja)**

(1) Ministrstvo izračunava doseganje ciljev recikliranja odpadne embalaže ter preverja pravilnost vhodnih podatkov v skladu s členoma 53 in 56 Uredbe (EU) 2025/40 ter izvedbenimi akti, sprejetimi na podlagi sedmega odstavka 56. člena navedene uredbe.

(2) Ministrstvo zagotavlja sistem nadzora kakovosti, sledljivosti in preverljivosti podatkov o embalaži in odpadni embalaži za namen izračuna doseganja ciljev iz Uredbe (EU) 2025/40.

(3) Sistem iz prejšnjega odstavka temelji na evidencah, poročanju, sledljivosti tokov odpadne embalaže, masnih bilancah ter drugih dokazilih, ki jih v skladu s to uredbo vodijo in zagotavljajo proizvajalci, organizacija, izvajalci zbiranja, prevoza, sortiranja, predobdelave, recikliranja in drugih postopkov obdelave odpadne embalaže.

(4) Ministrstvo zaradi preverjanja pravilnosti, kakovosti in popolnosti podatkov primerja podatke iz evidenc in poročil iz prejšnjega odstavka ter lahko od zavezancev zahteva dodatna pojasnila in dokazila.

(5) Če se odpadna embalaža izvozi iz Evropske unije za namen recikliranja, lahko ministrstvo od izvoznika zahteva dokazila o izpolnjevanju pogojev iz enajstega odstavka 53. člena Uredbe (EU) 2025/40.

50. člen **(zagotavljanje podatkov za poročanje Evropski komisiji)**

(1) Proizvajalci, organizacije proizvajalčeve razširjene odgovornosti, upravljavci kavcijskih sistemov, upravljavci sistemov za ponovno uporabo ter drugi gospodarski subjekti, ki omogočajo dostopnost embalaže ali pakiranih proizvodov na trgu Republike Slovenije, morajo pristojnemu organu zagotavljati točne, popolne in zanesljive podatke, potrebne za izpolnjevanje obveznosti Republike Slovenije glede poročanja Evropski komisiji v skladu s 56. členom Uredbe (EU) 2025/40.

(2) Podatki iz prejšnjega odstavka se zagotavljajo zlasti za:

- izračun doseganja ciljev recikliranja odpadne embalaže;
- embalažo za večkratno uporabo;
- letno potrošnjo plastičnih nosilnih vrečk;
- delež ločeno zbrane odpadne embalaže, za katero velja obveznost vzpostavitve kavcijskega sistema;
- druge podatke, določene v 56. členu Uredbe (EU) 2025/40 in izvedbenih aktih Evropske komisije, sprejetih na njegovi podlagi.

(3) Če Uredba (EU) 2025/40 ali izvedbeni akti Evropske komisije določajo poročanje po embalažnih materialih, kategorijah embalaže ali drugih razčlenitvah, morajo zavezanci podatke zagotavljati v taki obliki.

(4) Osebe iz prvega odstavka morajo pristojnemu organu zagotoviti tudi podatke, pojasnila in dokazila, potrebna za pripravo poročila o preverjanju kakovosti podatkov ter poročila iz šestega odstavka 56. člena Uredbe (EU) 2025/40.

(5) Pri določitvi obsega, podrobnosti, načina in rokov zagotavljanja podatkov se, kadar to ne vpliva na pravilnost in popolnost poročanja Republike Slovenije Evropski komisiji, upoštevata načelo sorazmernosti ter administrativna razbremenitev mikro, malih in srednjih podjetij.

51. člen

(analiza sistema ravnanja z embalažo in odpadno embalažo)

(1) Ministrstvo najmanj enkrat letno pripravi analizo izvajanja sistema ravnanja z embalažo in odpadno embalažo za spremljanje učinkovitosti sistema proizvajalčeve razširjene odgovornosti, doseganja ciljev Uredbe (EU) 2025/40 in te uredbe ter načrtovanje ukrepov za njegovo izboljšanje.

(2) Analiza temelji na podatkih iz registrov, evidenc in poročil po tej uredbi ter drugih uradnih evidenc in podatkov, ki jih ministrstvo pridobi pri opravljanju svojih nalog.

(3) Analiza vsebuje zlasti:

–	oceno	doseganja	okoljskih	ciljev;
- oceno učinkovitosti sistema zbiranja, priprave za ponovno uporabo, recikliranja in druge obdelave odpadne embalaže;
 - oceno delovanja organizacije in izpolnjevanja njenih obveznosti po tej uredbi;
 - oceno ustreznosti financiranja sistema;
 - ugotovljene pomanjkljivosti pri delovanju sistema ter predloge ukrepov za njihovo odpravo.

(4) Če analiza pokaže pomanjkljivosti pri delovanju sistema ali tveganje za nedoseganje ciljev iz Uredbe (EU) 2025/40 ali te uredbe, ministrstvo v okviru izvajanja nadzora oziroma spremljanja izpolnjevanja pogojev dovoljenja od organizacije zahteva pripravo akcijskega načrta za odpravo ugotovljenih pomanjkljivosti.

(5) Akcijski načrt iz prejšnjega odstavka vsebuje opis ukrepov, roke za njihovo izvedbo, pričakovane učinke ter način spremljanja njihovega izvajanja.

VII. POGLAVJE

7 INFORMACIJSKI SISTEM IN POROČANJE EVROPSKI KOMISIJI

52. člen

(informacijski sistem in poročanje Evropski komisiji)

(1) Za spremljanje doseganja ciljev te uredbe ter za zagotavljanje zlasti informacij o velikosti, značilnostih in razvoju tokov embalaže in odpadne embalaže v Republiki Sloveniji, vključno z informacijami o toksičnosti ali nevarnosti embalažnih materialov in sestavin, ki se uporabljajo za njihovo izdelavo, ministrstvo v okviru informacijskega sistema okolja vzpostavi zbirko podatkov o embalaži in odpadni embalaži v obliki preglednic iz Priloge II Izvedbenega akta (14) 44. Člena Uredbe (EU) 2025/4

(2) Ministrstvo za vsako koledarsko leto sporoči Evropski komisiji v elektronski obliki podatke o doseženih ciljih predelave in recikliranja iz 52 člena Uredbe (EU) 2025/40, podatke o vračljivi embalaži in podatke o letni potrošnji plastičnih nosilnih vrečk v skladu s 56. členom Uredbe (EU) 2025/40, ter jim priloži poročilo o preverjanju kakovosti podatkov skladno s petim odstavkom 56. Člena Uredbe (EU) 2025/40.

(3) Podatke o doseganju okoljskih ciljev predelave in recikliranja odpadne embalaže iz tretjega odstavka 25. člena te uredbe ministrstvo sporoči v obliki, določeni z Odločbo Komisije z dne 22. marca 2005 o določitvi preglednic za sistem zbirke podatkov na podlagi Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 94/62/ES o embalaži in odpadni embalaži (2005/270/ES) (UL L št. 86 z dne 5. 4. 2005, str. 6).

(4) Podatke o letni potrošnji plastičnih nosilnih vrečk iz tretjega odstavka 5. člena te uredbe ministrstvo sporoči v obliki, določeni z Izvedbenim sklepom Komisije (EU) 2018/896 z dne 19. junija 2018 o določitvi metodologije za izračun letne potrošnje lahkih plastičnih nosilnih vrečk in spremembi Odločbe 2005/270/ES (UL L št. 160 z dne 25. 6. 2018, str. 6).

(5) Za namen poročanja iz drugega odstavka tega člena ministrstvo uporabi podatke iz prvega odstavka tega člena, podatke iz 45. in 46. člena te uredbe, podatke o embalaži, pridobljene v skladu s predpisom, ki ureja okoljsko dajatev za onesnaževanje okolja zaradi nastajanja odpadne embalaže, ter podatke o nastali, zbrani in obdelani odpadni embalaži iz predpisa, ki ureja odpadke.

(6) Ministrstvo po predložitvi Evropski komisiji objavi podatke iz drugega odstavka tega člena na svoji spletni strani.

VIII. POGLAVJE 8 NADZOR

53. člen **(inšpekcijski nadzor na trgu in v uporabi)**

(1) Nadzor trga v skladu z Uredbo EU 2025/40 v delu, ki se nanaša na dajanje embalaže na trg in omogočanje dostopnosti na trgu, opravlja Tržni inšpektorat Republike Slovenije.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek nadzor na trgu in v uporabi nad izvajanjem 5. člena Uredbe EU 2025/40 opravlja inšpekcija, pristojna za zdravje.

54. člen **(inšpekcijski nadzor nad ravnanjem z odpadno embalažo)**

Nadzor nad izvajanjem VIII. poglavja Uredbe EU 2025/40 opravlja inšpektorat, pristojen za okolje.

IX. POGLAVJE 9 KAZENSKE DOLOČBE

1. oddelek

9.1 PREKRŠKI GLEDE DAJANJA EMBALAŽE NA TRG

55. člen **(prekrški, ki se nanašajo na izdelovalca)**

(1) Z globo od 3.000 do 40.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, ki kot izdelovalec embalaže:

1. v nasprotju s prvim odstavkom 15 člena Uredbe (EU) 2025/40 da na trg embalažo v nasprotju z zahtevami 5. do 12. člena Uredbe (EU) 2025/40;

2. v nasprotju z drugim odstavkom Uredbe (EU) 2025/40 pred dajanjem embalaže na trg ne izvede postopka ugotavljanja skladnosti iz 38. člena Uredbe (EU) 2025/40 in ne pripravi tehnične dokumentacije v skladu s Prilogo VII Uredbe (EU) 2025/40 in ne pripravi izjave EU o skladnosti iz 39. člena Uredbe (EU) 2025/40 in v slovenskem jeziku;

3. v nasprotju s tretjim odstavkom 15. člena Uredbe (EU) 2025/40 ne hrani tehnične dokumentacije iz Priloge VII Uredbe (EU) 2025/40 in izjave EU o skladnosti:

a) v primeru embalaže za enkratno uporabo, pet let od datuma, ko je bila embalaža dana na trg,

b) v primeru embalaže za večkratno uporabo: deset let od datuma, ko je bila embalaža dana na trg;

4. v nasprotju s četrtem odstavkom 15. člena Uredbe (EU) 2025/40 ne zagotovi, da se izvajajo postopki za ohranjanje skladnosti serijske proizvodnje embalaže skladno z zahtevami Uredbe (EU) 2025/40 in ne upošteva ustrezno sprememb zasnove embalaže ali njenih značilnosti, sprememb harmoniziranih standardov, skupnih tehničnih specifikacij ali drugih tehničnih specifikacij, na podlagi katerih je bila izdana izjava o skladnosti ali z uporabo katerih se preverja skladnost embalaže ter kadar ugotovi elemente, ki bi lahko vplivali na skladnost embalaže, ne izvede ponovne ocene v skladu s postopkom ugotavljanja skladnosti iz 38. člena Uredbe (EU) 2025/40 ali ne zagotovi, da se navedena ponovna ocena izvede v njihovem imenu;

5. v nasprotju s petim odstavkom 15. člena Uredbe (EU) 2025/40 ne zagotovi, da je embalaža opremljena s številko tipa, številko serije, serijsko številko ali drugim identifikacijskim elementom, kadar velikost ali narava embalaže tega ne omogoča, pa ne zagotovi, da so zahtevane informacije navedene v dokumentu, priloženem pakiranemu izdelku;

6. v nasprotju s šestim odstavkom 15. člena Uredbe (EU) 2025/40 na embalaži ali kodi QR ali drugem nosilcu podatkov ne navede svojega imena, registriranega trgovskega imena ali registrirane znamke ter poštnega naslova in, kadar je na voljo, elektronskega komunikacijskega sredstva, na katerem oziroma prek katerega je dosegljiv ali kadar to ni mogoče, zahtevane informacije ne navede skupaj z informacijami, ki se zagotovijo prek kode QR ali druge vrste standardiziranega, odprtega, digitalnega nosilca podatkov iz prvega, drugega, četrtega ali petega odstavka 12. člena uredbe (EU) 2025/40 ali v dokumentu, priloženem pakiranemu izdelku ali v poštnem naslovu ne navede enotne kontaktne točke, na kateri je dosegljiv;

7. v nasprotju s sedmim odstavkom 15. člena Uredbe (EU) 2025/40 ne zagotovi, da so informacije iz petega in šestega odstavka 15. člena Uredbe (EU) 2025/40, jasne, razumljive in

berljive ter da ne nadomeščajo ali zakrivajo informacij, ki jih je treba zagotoviti v skladu z drugimi predpisi o označevanju pakiranih izdelkov, oziroma da navedenih informacij z njimi ni mogoče zamenjati;

8. v nasprotju z osmim odstavkom 15. člena Uredbe (EU) 2025/40 nemudoma ne izvede korektivnih ukrepov potrebnih za usklajitev zadevne embalaže z zahtevami iz 5. do 12. člena Uredbe (EU) 2025/40, odpoklica ali umika embalaže, če meni ali utemeljeno meni da ne izpolnjuje ene ali več zahtev iz 5. do 12. člena Uredbe (EU) 2025/40 ter o domnevni neskladnosti in vseh sprejetih korektivnih ukrepih nemudoma ne obvesti organa za nadzor trga;

9. v nasprotju z desetim odstavkom 15. člena Uredbe (EU) 2025/40 na podlagi utemeljene zahteve organa za nadzor trga ne zagotovi vse informacije in dokumentacijo, ki so potrebne za dokazovanje skladnosti embalaže z zahtevami iz 5. do 12. člena Uredbe (EU) 2025/40, vključno s tehnično dokumentacijo v enem ali več jezikih, ki jih organ za nadzor trga brez težav razume in sicer v elektronski obliki, na zahtevo pa tudi v papirni obliki, v desetih dneh po prejemu zahteve organa za nadzor trga in ne sodeluje z organom za nadzor trga pri vseh ukrepih, sprejetih za odpravo neskladnosti z zahtevami iz 5. do 12. člena Uredbe (EU) 2025/40.

(2) Z globo od 2.000 do 15.000 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost.

(3) Z globo od 1.200 do 4.000 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe, odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost.

(4) Z globo od 1.200 do 4.000 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe, odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost.

56. člen

(prekrški, ki se nanašajo na dobavitelja embalaže ali embalažnih materialov glede zagotavljanja informacij)

(1) Z globo od 3.000 do 40.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, ki kot dobavitelj embalaže in embalažnih materialov v nasprotju s prvim odstavkom 16. člena Uredbe (EU) 2025/40 ne zagotovi izdelovalcu vse informacije in dokumentacije, ki jih izdelovalec potrebuje za dokazovanje skladnosti embalaže in embalažnih materialov z zahtevami iz Uredbe (EU) 2025/40, vključno s tehnično dokumentacijo iz Priloge VII, ki se zahteva na podlagi 5. do 11. člena Uredbe (EU) 2025/40 in sicer v enem ali več jezikih, ki jih izdelovalec brez težav razume, v papirni ali elektronski obliki.

(2) Z globo od 2.000 do 15.000 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost.

(3) Z globo od 1.200 do 4.000 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe, odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost.

57. člen

(prekrški, ki se nanašajo na pooblašcene zastopnike)

(1) Z globo od 3.000 do 40.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, ki v zvezi z opravljanjem dejavnosti kot pooblaščen zastopnik v skladu z drugim odstavkom 17. člena

Uredbe (EU) 2025/40 ne opravlja nalog, določenih v pooblastilu, ki ga prejme od proizvajalca, in sicer:

a) ne hrani izjave EU o skladnosti in tehnične dokumentacije in ne omogoča organu za nadzor trga dostopa do njiju v primeru embalaže za enkratno uporabo pet let od datuma, ko je bila embalaža dana na trg, in v primeru embalaže za večkratno uporabo deset let od datuma, ko je bila embalaža dana na trg;

b) na zahtevo organa za nadzor trga ne sodeluje pri vseh ukrepih, ki se sprejmejo v zvezi s primeri neskladnosti embalaže, ki je zajeta z njegovim pooblastilom;

c) na zahtevo organa za nadzor trga z njim na podlagi njegove utemeljene zahteve ne zagotovi vse informacije in tehnično dokumentacijo, ki so potrebne, da se dokaže skladnost embalaže, v enem ali več jezikih, ki jih ta organ brez težav razume;

č) na zahtevo organa za nadzor trga ne da na voljo ustrezne dokumente v desetih dneh po prejemu take zahteve;

d) ne odpove pooblastila, če izdelovalec ravna v nasprotju s svojimi obveznostmi iz te uredbe.

(2) Z globo od 2.000 do 15.000 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost.

(3) Z globo od 1.200 do 4.000 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe, odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost.

58. člen

(prekrški, ki se nanašajo na uvoznike)

(1) Z globo od 3.000 do 40.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, ki v zvezi z opravljanjem dejavnosti kot uvoznik embalaže:

1. v nasprotju s prvim odstavkom 18. člena Uredbe (EU) 2025/40 da na trg embalažo, ki ni skladna z zahtevami ali na podlagi 5. do 12. člena Uredbe (EU) 2025/40;

2. v nasprotju z drugim odstavkom 18. člena Uredbe (EU) 2025/40 pred dajanjem embalaže na trg ne zagotovi, da je izdelovalec izvedel postopek ugotavljanja skladnosti iz 38. člena Uredbe (EU) 2025/40, da je izdelovalec pripravil tehnično dokumentacijo iz Priloge VII Uredbe (EU) 2025/40, skladno z zahtevami iz 5. do 11. člena Uredbe (EU) 2025/40, da je embalaža označena v skladu z 12. členom Uredbe (EU) 2025/40 in da so ji priloženi zahtevani dokumenti ter da je izdelovalec izpolnil zahteve iz petega in šestega odstavka 15. člena Uredbe (EU) 2025/40; ali če da na trg embalažo kljub temu, da meni ali utemeljeno domneva, da embalaža ni skladna z veljavnimi zahtevami iz ali na podlagi 5. do 12. člena Uredbe (EU) 2025/40, ali jo da na trg preden se uskladi z navedenimi zahtevami;

3. v nasprotju s tretjim odstavkom 18. člena Uredbe (EU) 2025/40 na embalaži ne navede svoje ime in registrirano trgovsko ime ali registrirano znamko ter poštni naslov in, kadar je na voljo, elektronsko komunikacijsko sredstvo, na katerem oziroma prek katerega je dosegljiv ali - kadar to ni mogoče - te informacije ne zagotovi prek standardiziranega, odprtega, digitalnega nosilca podatkov iz 12. člena Uredbe (EU) 2025/40 ali v dokumentu, priloženem pakiranemu izdelku;

4. v nasprotju s četrnim odstavkom 18. člena Uredbe (EU) 2025/40 ne zagotovi, da so informacije zagotovljene v skladu s tretjim odstavkom tega člena, jasne, razumljive in berljive ter da ne nadomeščajo ali zakrivajo informacij, ki jih je treba zagotoviti v skladu z drugimi pravnimi akti EU o označevanju pakiranih izdelkov, oziroma da navedenih informacij z njimi ni mogoče zamenjati;

5. v nasprotju s petim odstavkom 18. člena Uredbe (EU) 2025/40 ne zagotovi, da v času, ko je embalaža v njihovi odgovornosti, bodisi prazna ali z izdelkom, pogoji skladiščenja ali prevoza ne ogrožajo skladnosti embalaže z veljavnimi zahtevami iz ali na podlagi 5. do 12. člena Uredbe (EU) 2025/40;

6. v nasprotju s šestim odstavkom 18. člena Uredbe (EU) 2025/40 da na trg embalažo kljub temu, da meni ali utemeljeno domneva, da ne izpolnjuje veljavnih zahtev iz ali na podlagi 5. do 12. člena Uredbe (EU) 2025/40, nemudoma ne sprejme korektivne ukrepe, potrebne za usklajitev zadevne embalaže z zahtevami, ne izvede njenega umika ali odpoklica in nemudoma ne obvesti organov za nadzor trga držav članic, v katerih je omogočili dostopnost embalaže o domnevni neskladnosti in sprejetih korektivnih ukrepih;

7. v nasprotju s sedmim odstavkom 18. člena Uredbe (EU) 2025/40 ne hrani kopijo izjave EU o skladnosti in organu za nadzor trga ne omogočijo dostop do nje ter ne zagotovijo, da je tehnična dokumentacija iz Priloge VII Uredbe (EU) 2025/40 in se zahteva na podlagi 5. do 11. člena Uredbe (EU) 2025/40 na zahtevo na voljo organu za nadzor trga v primeru embalaže za enkratno uporabo pet let od datuma, ko je bila embalaža dana na trg, in v primeru embalaže za večkratno uporabo deset let od datuma, ko je bila embalaža dana na trg;

8. v nasprotju z osmim odstavkom 18. člena Uredbe (EU) 2025/40 na podlagi utemeljene zahteve organa za nadzor trga ne zagotovijo vse informacije in dokumentacijo, ki so potrebne za dokazovanje skladnosti embalaže z veljavnimi zahtevami iz ali na podlagi 5. do 12. člena Uredbe (EU) 2025/40, v enem ali več jezikih, ki jih navedeni organ brez težav razume in teh informacij in dokumentacije ne predložijo v elektronski obliki, ali na zahtevo tudi v papirni obliki v desetih dneh po prejemu zahteve organa za nadzor trga;

9. v nasprotju z devetim odstavkom 18. člena Uredbe (EU) 2025/40 ne sodeluje z organom za nadzor trga pri vseh ukrepih, sprejetih za odpravo neskladnosti z zahtevami ali na podlagi 5. do 12. člena Uredbe 2025/40.

(2) Z globo od 2.000 do 15.000 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost kot uvoznik.

(3) Z globo od 1.200 do 4.000 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe, odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost.

59. člen

(prekrški, ki se nanašajo na distributerje)

(1) Z globo od 1.200 do 3.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, ki kot distributer:

1. v nasprotju s prvim odstavkom 19. člena Uredbe (EU) 2025/40 pri omogočanju dostopnosti embalaže na trgu skrbno ne upošteva zahteve iz Uredbe (EU) 2025/40;

2. v nasprotju z drugim odstavkom 19. člena Uredbe (EU) 2025/40 preden omogočijo dostopnost embalaže na trgu ne preverijo, da je proizvajalec, za katerega se v zvezi z embalažo uporabljajo obveznosti razširjene odgovornosti proizvajalca, registriran v registru proizvajalcev iz 44. člena Uredbe (EU) 2025/40, da je embalaža označena v skladu z 12. členom Uredbe (EU) 2025/40 in da izdelovalec in uvoznik izpolnujeta zahteve iz 5. do 12. člena Uredbe (EU) 2025/40;

3. v nasprotju s tretjim odstavkom 19. člena Uredbe (EU) 2025/40 omogoči dostopnost embalaže na trgu kljub temu, da meni ali utemeljeno domneva, da ni skladna z zahtevami iz ali na podlagi 5. do 12. člena Uredbe (EU) 2025/40 ali da izdelovalec ali uvoznik ne izpolnjuje zahtev iz petega in šestega odstavka 15. člena oziroma tretjega odstavka 18. člena Uredbe

(EU) 2025/40 ali omogoči dostopnosti embalaže na trgu, preden se embalaža uskladi z zahtevami oziroma preden izdelovalec ali uvoznik izpolni zahteve iz Uredbe (EU) 2025/40 ali da v času, ko je embalaža v njihovi odgovornosti, bodisi prazna ali z izdelkom, pogoji skladiščenja ali prevoza ne ogrožajo skladnosti embalaže z veljavnimi zahtevami iz ali na podlagi 5. do 12. člena Uredbe (EU) 2025/40;

4. v nasprotju s četrnim odstavkom 19. člena Uredbe (EU) 2025/40 informacije, ki jih razkrije proizvajalec, ne uporablja izključno za preverjanje skladnosti z veljavnimi zahtevami iz ali na podlagi 5. do 12. člena Uredbe (EU) 2025/40 in jih zlorablja v komercialne namene;

5. v nasprotju s petim odstavkom 19. člena Uredbe (EU) 2025/40 omogoči dostopnost embalaže na trgu skupaj s pakiranim izdelkom kljub temu, da meni ali utemeljeno domneva, da ni skladna z veljavnimi zahtevami iz ali na podlagi 5. do 12. člena Uredbe (EU) 2025/40, ne zgotovi, da se sprejmejo korektivni ukrepi, potrebni za uskladitev zadevne embalaže z zahtevami, ne izvede njenega umika ali odpoklica in nemudoma ne obvesti organov za nadzor trga držav članic, v katerih je omogočili dostopnost embalaže o domnevni neskladnosti in sprejetih korektivnih ukrepih;

6. v nasprotju s šestim odstavkom 19. člena Uredbe (EU) 2025/40 organu za nadzor trga na podlagi njegove utemeljene zahteve ne zagotovijo vse informacije in dokumentacijo, do katerih imajo dostop in ki so relevantne za dokazovanje skladnosti embalaže z veljavnimi zahtevami iz ali na podlagi 5. do 12. člena Uredbe (EU) 2025/40, in sicer v enem ali več jezikih, ki jih navedeni organ brez težav razume, v elektronski obliki, na zahtevo pa tudi v papirni obliki in ne sodeluje z organom za nadzor trga pri vseh ukrepih, sprejetih za odpravo neskladnosti z zahtevami ali na podlagi 5. do 12. člena Uredbe 2025/40.

(2) Z globo od 800 do 3.000 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost.

(3) Z globo od 200 do 400 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe, odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost.

60. člen

(prekrški, ki se nanašajo na ponudnike storitev odpremnih skladišč)

(1) Z globo od 1.200 do 3.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, ki kot ponudnik storitev odpremnega skladišča ne zagotovi, da pogoji skladiščenja, ravnanja in pakiranja, naslavljanja ali odpreme v zvezi z embalažo, bodisi prazno ali z izdelkom, s katero ravna, ne ogrožajo skladnosti embalaže z zahtevami iz ali na podlagi 5. do 12. člena Uredbe (EU) 2025/40.

(2) Z globo od 800 do 3.000 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost.

(3) Z globo od 200 do 400 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe, odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost.

(4) Z globo od 200 do 400 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe, odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost.

61. člen
(prekrški, ki se nanašajo na identifikacijo gospodarskih subjektov)

(1) Z globo od 1.200 do 3.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba gospodarskega subjekta, ki organu za nadzor trga na njihovo zahtevo:

1. v nasprotju s prvim odstavkom 22. člena Uredbe (EU) 2025/40 ne zagotovijo informacije o identiteti vsakega gospodarskega subjekta, ki jim je dobavil ali kateremu so dobavili embalažo ali pakirane izdelke;

2. v nasprotju z drugim odstavkom 22. člena Uredbe (EU) 2025/40 niso sposobni zagotoviti informacije iz prejšnjega odstavka, v primeru embalaže za enkratno uporabo pet let od datuma, ko so dobavili ali jim je bila dobavljena embalaža za enkratno uporabo ali v primeru embalaže za večkratno uporabo deset let od datuma, ko so dobavili ali jim je bila dobavljena embalaža za večkratno uporabo.

(2) Z globo od 800 do 3.000 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost.

(3) Z globo od 200 do 400 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe, odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost.

62. člen
(prekrški, ki se nanašajo na obveznosti ravnanja z odpadno embalažo glede zagotavljanja informacij)

(1) Z globo od 3.000 do 10.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba izvajalca ravnanja z odpadno embalažo:

1. ki pristojnim organom iz XX člena te uredbe v nasprotju s prvim odstavkom 23. člena Uredbe (EU) 2025/40 enkrat letno prek elektronskega registra v skladu s členom 35(1) Direktive 2008/98/ES (sklic na nacionalno določbo!) ne zagotovijo informacije o odpadni embalaži iz preglednice 3 v Prilogi XII Uredbe (EU) 2025/40 k tej uredbi, razen informacij o embalaži, katere dostop je bil prvič omogočen na ozemlju Republike Slovenije;

2. v nasprotju z drugim odstavkom 23. člena Uredbe (EU) 2025/40 proizvajalcem v primeru samostojnega izpolnjevanja obveznosti razširjene odgovornosti proizvajalca ali organizaciji za izpolnjevanje obveznosti proizvajalca, pooblaščen za izpolnjevanje teh obveznosti, v primeru skupnega izpolnjevanja obveznosti razširjene odgovornosti proizvajalca enkrat letno ne zagotovijo vse informacije, potrebne za izpolnjevanje obveznosti glede zagotavljanja informacij iz desetega odstavka 44. člena Uredbe (EU) 2025/40.

3. v nasprotju z drugim odstavkom 23. člena Uredbe (EU) 2025/40 proizvajalcem v primeru samostojnega izpolnjevanja obveznosti razširjene odgovornosti proizvajalca ali organizaciji za izpolnjevanje obveznosti proizvajalca, pooblaščen za izpolnjevanje teh obveznosti, v primeru skupnega izpolnjevanja obveznosti razširjene odgovornosti proizvajalca enkrat letno ne zagotovijo vse informacije, potrebne za izpolnjevanje obveznosti glede zagotavljanja informacij iz desetega odstavka 44. člena Uredbe (EU) 2025/40.

(2) Z globo od 1.000 do 5.000 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost kot uvoznik.

(3) Z globo od 800 do 2.000 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe, odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost.

63. člen

(prekrški, ki se nanašajo na obveznosti v zvezi s prekomerno količino embalaže)

(1) Z globo od 3.000 do 10.000 eurov se za prekršek kaznuje:

1. gospodarski subjekt, ki polni skupinsko embalažo, transportno embalažo ali embalažo za elektronsko trgovanje v nasprotju s prvim odstavkom 24. člena Uredbe (EU) 2025/40 po 1. januarju 2023 ali 3 leta od začetka veljavnosti izvedbenih aktov, sprejetih na podlagi drugega odstavka 24. člena Uredbe (EU) 2025/40 ne zagotovijo, da največji delež praznega prostora, izraženega v odstotkih, ne presega 50 %;

2. Gospodarski subjekti, ki polnijo prodajno embalažo, v nasprotju s četrnim odstavkom 24. člena Uredbe (EU) 2025/40 od 12. februarja 2028 ne zagotovijo, da se prazen prostor zmanjša na najmanjšo možno mero, potrebno za zagotovitev funkcionalnosti embalaže, vključno z zaščito izdelka.

(2) Z globo od 1.000 do 5.000 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost kot uvoznik.

(3) Z globo od 800 do 2.000 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe, odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost.

64. člen

(prekrški, ki se nanašajo na omejitve uporabe nekaterih oblik embalaže)

(1) Z globo od 3.000 do 10.000 eurov se za prekršek kaznuje gospodarski subjekt, ki v nasprotju s prvim odstavkom 25. člena Uredbe (EU) 2025/40 po prvem januarju 2030 daje na trg embalažo, katere oblike in uporabe so navedene v Prilogi V Uredbe (EU) 2025/40.

(2) Z globo od 1.000 do 5.000 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost kot uvoznik.

(3) Z globo od 800 do 2.000 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe, odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost.

65. člen

(prekrški, ki se nanašajo na obveznosti z embalažo za večkratno uporabo)

(1) Z globo od 3.000 do 10.000 eurov se za prekršek kaznuje gospodarski subjekt, ki prvič omogoča dostopnost embalaže za večkratno uporabo na ozemlju Republike Slovenije, v nasprotju s prvim odstavkom 26. člena Uredbe (EU) 2025/40 ne zagotovi, da je vzpostavljen sistem za ponovno uporabo te embalaže, ki vključuje spodbudo za zagotovitev zbiranja te embalaže in izpolnjuje zahteve iz Priloge VI Uredbe (EU) 2025/40.

(2) Z globo od 1.000 do 5.000 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost kot uvoznik.

(3) Z globo od 800 do 2.000 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe, odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost.

66. člen

(prekrški, ki se nanašajo na obveznosti v zvezi s sistemi za ponovno uporabo)

(1) Z globo od 3.000 do 10.000 eurov se za prekršek kaznuje gospodarski subjekt, ki prvič omogoča dostopnost embalaže za večkratno uporabo v Republiki Sloveniji, v nasprotju s prvim odstavkom 29. člena Uredbe (EU) 2025/40 ne zagotovi, da je v Republiki Sloveniji vzpostavljen sistem za ponovno uporabo te embalaže, ki vključuje spodbudo za zagotovitev zbiranja te embalaže in izpolnjuje zahteve iz Priloge VI Uredbe (EU) 2025/40.

(2) Z globo od 1.000 do 5.000 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost kot uvoznik.

(3) Z globo od 800 do 2.000 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe, odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost.

67. člen

(prekrški, ki se nanašajo na obveznosti v zvezi s ponovnim polnjenjem embalaže)

(1) Z globo od 3.000 do 10.000 eurov se za prekršek kaznuje gospodarski subjekt, ki:

1. v nasprotju s prvim odstavkom 28. člena Uredbe (EU) 2025/40 končnim uporabnikom ne ponudi možnost nakupa izdelkov s ponovnim polnjenjem, ne obvesti o vrstah posod, ki se lahko uporabljajo za nakup izdelkov, ki se ponujajo za ponovno polnjenje, o higienskih standardih glede ponovnega polnjenja in o odgovornosti končnega uporabnika v zvezi z zdravjem in varnostjo glede uporabe posod, ki se lahko uporabijo za nakup izdelkov, ki se ponujajo za ponovno polnjenje;

2. omogoča ponovno polnjenje, v nasprotju z drugim odstavkom 28. člena ne zagotovi, da so točke za ponovno polnjenje skladne z zahtevami iz dela C Priloge VI Uredbe (EU) 2025/40 in vsemi zahtevami iz drugih pravnih aktov EU v zvezi s prodajo izdelkov s ponovnim polnjenjem;

3. ponuja možnost nakupa izdelkov s ponovnim polnjenjem, v nasprotju s tretjim odstavkom 28. člena Uredbe (EU) 2025/40 ne zagotovi, da se embalaža ali posode, ki se na točkah za ponovno polnjenje ponujajo končnim uporabnikom, zagotavlja brezplačno, če ne izpolnjujejo zahtev iz Priloge IV Uredbe (EU) 2025/40 ali je ne zagotovijo v okviru kavcijskega sistema;

(2) Z globo od 2.000 do 8.000 eurov se za prekršek kaznuje končni distributer s prodajno površino več kot 400 m², ki si v nasprotju s petim odstavkom 28. člena po 1. januarju 2030 ne prizadeva 10% te prodajne površine nameniti točkam za ponovno polnjenje živilskih in neživilskih izdelkov.

(3) Z globo od 1.000 do 5.000 eurov se za prekršek iz prvega in drugega odstavka kaznuje samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost kot uvoznik.

(4) Z globo od 1.000 do 5.000 eurov se za prekršek iz prvega in drugega odstavka kaznuje samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost kot uvoznik.

(5) Z globo od 800 do 2.000 eurov se za prekršek iz prvega in drugega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe, odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost.

68. člen

(prekrški, ki se nanašajo na obveznost ponovnega polnjenja za sektor hrane in pijače za s seboj)

(1) Z globo od 1.200 do 3.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, ki kot končni distributer, ki opravlja svojo poslovno dejavnost v sektorju gostinstva in ki na ozemlju Republike Slovenije v embalaži za hrano in pijačo za s seboj po 12. februarju 2027:

1. v nasprotju s prvim odstavkom 32. člena Uredbe (EU) 2025/40 ne omogoča dostopnost hladnih ali toplih pijač, ne zagotovi sistema, da lahko potrošniki prinesejo svojo posodo, ki se napolni, ne omogoči dostopnost pripravljene hrane, ne zagotovi sistem, da lahko potrošniki prinesejo svojo posodo, ki se napolni;

2. v nasprotju z drugim odstavkom 32. člena Uredbe (EU) 2025/40 potrošnikom, ki prinesejo svojo posodo za polnjenje, ne ponudi izdelke brez višjih stroškov in pod pogoji, ki niso manj ugodni od pogojev pri prodaji prodajne enote iz istega izdelka in embalaže za enkratno uporabo in potrošnikov na prodajnem mestu z jasno vidnimi in berljivimi informacijskimi tablami ali znaki obvestijo o možnosti, da izdelke dobijo v posodi, ki jo je mogoče ponovno napolniti in jo prinese potrošnik sam.

3. v nasprotju z drugim odstavkom 32. člena Uredbe (EU) 2025/40 potrošnikom, ki prinesejo svojo posodo za polnjenje, ne ponudi izdelke brez višjih stroškov in pod pogoji, ki niso manj ugodni od pogojev pri prodaji prodajne enote iz istega izdelka in embalaže za enkratno uporabo in potrošnikov na prodajnem mestu z jasno vidnimi in berljivimi informacijskimi tablami ali znaki obvestijo o možnosti, da izdelke dobijo v posodi, ki jo je mogoče ponovno napolniti in jo prinese potrošnik sam.

(2) Z globo od 800 do 3.000 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost.

(3) Z globo od 200 do 400 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe, odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost.

69. člen

(prekrški, ki se nanašajo na obveznost ponudbe za ponovno uporabo v sektorju hrane in pijače za s seboj)

(1) Z globo od 1.200 do 3.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, ki kot končni distributer, ki opravlja svojo poslovno dejavnost v sektorju gostinstva in ki na ozemlju Republike Slovenije v embalaži za hrano in pijačo za s seboj po 12. februarju 2027:

1. v nasprotju s prvim odstavkom 33. člena Uredbe (EU) 2025/40 ne omogoči dostopnost hladnih ali toplih pijač ali pripravljene hrane, zagotovijo potrošnikom možnost, da izdelke dobijo v embalaži za večkratno uporabo v okviru sistema za ponovno uporabo;

2. v nasprotju z drugim odstavkom 33. člena Uredbe (EU) 2025/40 potrošnike na prodajnem mestu z jasno vidnimi in berljivimi informacijskimi tablami ali znaki ne obvesti o možnosti, da izdelke dobijo v embalaži za večkratno uporabo;

3. v nasprotju s tretjim odstavkom 33. člena Uredbe (EU) 2025/40 izdelke, s katerim se napolni embalaža za večkratno uporabo, ponujajo po višji ceni in pod slabšimi pogoji kot pri prodajni enoti iz istega izdelka in v embalaži za enkratno uporabo;

4. v nasprotju s petim odstavkom 33. člena Uredbe (EU) 2025/40 od leta 2030 ne prizadeva, da se 10 % izdelkov ponudi za prodajo v obliki embalaže za večkratno uporabo.

(2) Z globo od 800 do 3.000 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost.

(3) Z globo od 200 do 400 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe, odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost.

2. oddelek

9.2 PREKRŠKI TE UREDBE

70. člen

(višina globe v hitrem prekrškovnem postopku)

Za prekrške iz te uredbe se sme v hitrem postopku izreči globa v znesku, ki je višji od najnižje predpisane globe, določene s to uredbo.

71. člen

(hujši prekrški)

- (1) Z globo od 3.000 do 40.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, če:
1. kot proizvajalec ali pooblaščen zastopnik za PRO ni vpisana v register proizvajalcev (prvi odstavek 12. člena);
 2. kot proizvajalec ali pooblaščen zastopnik za PRO ministrstvu ne sporoči podatkov v predpisanem obsegu in roku na predpisan način (tretji odstavek 12. člena);
 3. kot proizvajalec ne prijavi spremembe podatkov v osmih dneh (četrti odstavek 12. člena);
 4. kot organizacija ne vnese podatkov v register v predpisanem obsegu in roku (peti odstavek 12. člena);
 5. kot organizacija ne zagotavlja predpisanega ravnanja z vso odpadno embalažo na celotnem območju RS (prvi odstavek 21. člena);
 6. kot organizacija ne prevzema vse odpadne embalaže od izvajalcev javne službe ter odpadne embalaže, izločene iz mešanih komunalnih odpadkov v centrih za ravnanje s komunalnimi odpadki (drugi odstavek 21. člena);
 7. kot organizacija ne zagotavlja rednega prevzemanja odpadne embalaže najmanj enkrat mesečno oziroma v nujnem roku (tretji odstavek 21. člena);
 8. kot organizacija ne zagotavlja prevzemanja odpadne embalaže od distributerjev in končnih uporabnikov (četrti odstavek 21. člena);
 9. kot organizacija ne zagotovi oddaje prevzete odpadne embalaže v nadaljnjo obdelavo v predpisanem roku (peti odstavek 21. člena);
 10. kot organizacija ne zagotovi predpisanega sortiranja in predobdelave odpadne embalaže (šesti odstavek 21. člena).

(2) Z globo od 2.000 do 15.000 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost.

(3) Z globo od 1.200 do 4.000 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe, odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika, odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ali odgovorna oseba samoupravne lokalne skupnosti.

(4) V primerih, ko je narava prekrška iz prvega odstavka tega člena posebno huda zaradi storilčevega naklepa oziroma njegovega namena koristoljubnosti, ali katerega posledica je okoljska škoda, pri kateri stroški sanacijskih ukrepov presegajo 250.000 eurov, se:

- z globo od 120.000 do 225.000 eurov kaznuje pravna oseba,
- z globo od 90.000 do 150.000 eurov samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost,
- z globo od 3.000 do 7.500 eurov pa odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ali odgovorna oseba samoupravne lokalne skupnosti.

(5) Z globo od 1.200 do 4.000 eurov se kaznuje za prekršek iz 1. do 3. točke prvega odstavka tega člena posameznik

72. člen (prekrški)

(1) Z globo od 3.000. do 10.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, če:

1. kot proizvajalec ne vodi evidence o embalaži, dani na trg v RS v predpisanem obsegu in roku (prvi in drugi odstavek 13. člena);
2. kot proizvajalec ne vodi evidence o plastičnih nosilnih vrečkah v predpisanem obsegu in roku (tretji odstavek 13. člena);
3. kot pooblaščen zastopnik za PRO ne vodi evidence za tujega proizvajalca (četrti odstavek 13. člena);
4. kot organizacija ne zagotovi finančnega jamstva v predpisani obliki, višini in roku (prvi, drugi, tretji in šesti odstavek 20. člena);
5. kot organizacija proizvajalcu ne zaračunava finančnih prispevkov v skladu z zahtevami iz 23. člena te uredbe (tretji do enajsti odstavek 23. člena);
6. kot organizacija ne objavi modela eko-modulacije ali njegove spremembe v predpisanem obsegu in roku (deveti in deseti odstavek 23. člena);
7. kot proizvajalec ne zagotovi sredstev za delovanje organizacije (štirinajsti odstavek 23. člena);
8. kot organizacija izvajalcu javne službe ne zagotovi plačila stroškov zbiranja komunalne odpadne embalaže (prvi odstavek 24. člena);
9. kot organizacija ne prevzame vse komunalne odpadne embalaže od izvajalca javne službe proti plačilu iz prvega odstavka 24. člena (drugi odstavek 24. člena);
10. kot organizacija, proizvajalci embalaže iz točk (f) in (g) prvega odstavka 9. člena Uredbe (EU) 2025/40 ter reprezentativni izvajalci javne službe zbiranja komunalnih odpadkov ne pripravijo skupne metodologije za določitev deleža stroškov zbiranja, prevoza in obdelave bioloških odpadkov, ki se nanaša na ravnanje z odpadno embalažo iz točk (f) in (g) prvega odstavka 9. člena Uredbe (EU) 2025/40 (četrti odstavek 24. člena);
11. kot organizacija ne zagotavlja plačila deleža stroškov zbiranja, prevoza in obdelave bioloških odpadkov v skladu z metodologijo iz 24. člena te uredbe (šesti odstavek 24. člena);
12. kot proizvajalec, ki samostojno izpolnjuje obveznosti PRO, ne omogoča vsem končnim uporabnikom vračila embalaže, ki jo kot embalirano blago ali servisno embalažo daje na trg v RS (prvi odstavek 31. člena);
13. kot proizvajalec, ki samostojno izpolnjuje obveznosti PRO, za odpadno embalažo, ki jo sam prevzame pri končnih uporabnikih, ne zagotovi oddaje v končni postopek predelave ali odstranjevanja v skladu s to uredbo in predpisi, ki urejajo odpadke (drugi odstavek 31. člena);

14. kot proizvajalec, ki samostojno izpolnjuje obveznosti PRO, organizaciji ne plačuje stroškov ravnanja z odpadno embalažo (tretji odstavek 31. člena);

15. kot proizvajalec, ki samostojno izpolnjuje obveznosti PRO, osebam, ki izvajajo obdelavo odpadne embalaže, ne zagotavlja informacij iz 5. točke prvega odstavka 35. člena ZVO-2 oziroma ne vodi evidenc ali ne poroča v skladu s to uredbo (četrti odstavek 31. člena);

16. kot izvajalec javne službe prevzema nekomunalno odpadno embalažo, razen v primerih, določenih s to uredbo (38. člen);

17. kot končni distributer neposredno po dobavi embaliranega blaga ne prevzame brezplačno nazaj transportne ali skupinske embalaže, če jo končni uporabnik želi vrniti (prvi odstavek 39. člena);

18. kot končni distributer brezplačno ne prevzame nazaj prodajne embalaže, kadar jo končni uporabnik želi vrniti, razen embalaže, za katero je določen poseben način zbiranja (tretji odstavek 39. člena);

19. kot končni distributer s prevzeto embalažo ne ravna kot z odpadno embalažo, kadar ne gre za embalažo za večkratno uporabo (peti odstavek 39. člena);

20. kot končni distributer ne uredi prostora za začasno skladiščenje odpadne embalaže (prvi odstavek 40. člena);

21. kot končni distributer odpadne embalaže ne odda organizaciji (drugi odstavek 40. člena);

22. kot organizacija ne zagotovi zadostnega števila zbirnih centrov (prvi odstavek 41. člena);

23. kot organizacija ne zagotovi mreže zbirnih centrov skladno z določeno oddaljenostjo (prvi odstavek 41. člena);

24. kot organizacija ne objavi seznama zbirnih centrov in delovnega časa (drugi odstavek 41. člena);

25. kot organizacija ne zagotovi zadostnega števila naprav za predobdelavo (sortiranje) odpadne embalaže (prvi odstavek 42. člena);

26. kot izvajalec obdelave odpadne embalaže nima tehtnice oziroma ne tehta vhodnih pošiljk preden dejansko vstopijo v postopek predelave ali odstranjevanja (drugi odstavek 42. člena);

27. kot izvajalec obdelave odpadne embalaže ne tehta izhodnih frakcij (tretji odstavek 42. člena);

28. kot izvajalec obdelave odpadne embalaže ne izvaja sortiranja po zahtevanih kategorijah materialov (četrti odstavek 42. člena);

29. kot izvajalec obdelave odpadne embalaže ne izvaja sortirnih analiz, kadar so te zahtevane (peti odstavek 42. člena);

30. končni distributer ali končni uporabnik, ki ni potrošnik, ne vodi predpisanih evidenc o odpadni embalaži in ne zagotavlja sledljivosti tokov odpadne embalaže (prvi do peti odstavek 44. člena);

31. kot izvajalec zbiranja in obdelave organizaciji ne posreduje podatkov iz evidenc (šesti odstavek 44. člena);

32. kot organizacija v predpisanem obsegu, roku in načinu ne predloži poročila o embalaži, dani na trg (prvi odstavek 45. člena);

33. kot organizacija ne predloži poročila o ravnanju z odpadno embalažo v predpisanem obsegu in roku (drugi in tretji odstavek 45. člena);

34. kot proizvajalec, ki samostojno izpolnjuje obveznosti PRO, ne predloži poročila o embalaži, dani na trg, v predpisanem obsegu in roku (prvi odstavek 46. člena);

35. kot proizvajalec, ki samostojno izpolnjuje obveznosti PRO ne predloži poročila o ravnanju z odpadno embalažo, v predpisanem obsegu in roku (drugi odstavek 46. člena);

36. kot proizvajalec, ki je vpisan v evidenco individualnih sistemov ravnanja z odpadno embalažo, ne izkazuje izvajanja obveznosti obveščanja uporabnikov (šesti odstavek 46. člena);

37. kot proizvajalec, organizacija, upravljavec kavcijskih sistemov, upravljavec sistemov za ponovno uporabo ter drugi gospodarski subjekti, ki omogočajo dostopnost embalaže ali pakiranih proizvodov na trgu Republike Slovenije, pristojnemu organu ne zagotavlja

točnih popolnih in zanesljivih podatkov v v zahtevani strukturi in razčlenitvi (prvi, do tretji odstavek 50. člena);

38. kot proizvajalec, organizacija, upravljavec kavcijskih sistemov, upravljavec sistemov za ponovno uporabo ter drugi gospodarski subjekti, ki omogočajo dostopnost embalaže ali pakiranih proizvodov na trgu Republike Slovenije, pristojnemu organu ne predloži dokazil in pojasnil, zahtevanih za preverjanje kakovosti podatkov (četrti odstavek 50. člena).

(2) Z globo od 3.000 do 10.000 eurov, se kaznuje za prekršek izvajalec javne službe, iz prvega odstavka 233. člena ZVO-2, če:

1. ne odda komunalne odpadne embalaže organizaciji (prvi odstavek 24. člena);
2. ne vodi ločenih stroškov in prihodkov (četrti odstavek 27. člena);
3. ne oblikuje, prikaže in uporablja sodil za razporejanje stroškov (peti in šesti odstavek 27. člena);
4. organizaciji ne oddaja vse zbrane odpadne embalaže (drugi odstavek 37. člena);
5. kot izvajalec javne službe organizaciji ne omogoči prevzema odpadne embalaže (tretji odstavek 37. člena);
6. ne poroča o količinah odpadne embalaže v predpisanem obsegu in roku (četrti odstavek 37. člena);
7. v predpisanem roku ne obvesti organizacije in inšpektorja pri preseganju 80 % skladiščnih zmogljivosti (peti odstavek 37. člena);
8. prevzema nekomunalno odpadno embalažo, razen v primerih, določenih s to uredbo (38. člen);
9. ne vodi predpisanih evidenc o odpadni embalaži in ne zagotavlja sledljivosti tokov odpadne embalaže (prvi do peti odstavek 44. člena);
10. kot izvajalec zbiranja in obdelave organizaciji ne posreduje podatkov iz evidenc (šesti odstavek 44. člena);
11. pristojnemu organu ne zagotavlja točnih, popolnih in zanesljivih podatkov v v zahtevani strukturi in razčlenitvi (prvi, do tretji odstavek 50. člena);
12. pristojnemu organu ne predloži dokazil in pojasnil, zahtevanih za preverjanje kakovosti podatkov (četrti odstavek 50. člena).

(3) Z globo od 1.000 do 5.000 eurov se kaznuje za prekršek iz prvega odstavka tega člena samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost.

(4) Z globo od 800 do 2.000 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe, odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika, odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ali odgovorna oseba samoupravne lokalne skupnosti.

(5) V primerih, ko je narava prekrška iz prvega odstavka tega člena posebno huda zaradi storilčevega naklepa oziroma njegovega namena koristoljubnosti, ali katerega posledica je okoljska škoda, pri kateri stroški sanacijskih ukrepov presegajo 250.000 eurov, se:

- z globo od 120.000 do 225.000 eurov kaznuje pravna oseba,
- z globo od 90.000 do 150.000 eurov samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost,
- z globo od 3.000 do 7.500 eurov pa odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ali odgovorna oseba samoupravne lokalne skupnosti.

(6) Z globo od 1.200 do 4.000 eurov se kaznuje za prekršek iz 1.-3., 7., 15., 17.-21., 30., 36. točke prvega odstavka tega člena posameznik.

73. člen **(lažji prekrški)**

- (1) Z globo od 1.200 do 3.000. eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, če:
1. kot končni distributer omogoči, da so plastične nosilne vrečke na prodajnem mestu blaga potrošnikom na voljo brezplačno (drugi odstavek 9. člena);
 2. kot končni distributer prodajnega mesta ali mesta ponudbe plastičnih nosilnih vrečk ne opremi s cenami vrečk (tretji odstavek 9. člena);
 3. kot končni distributer potrošnikov ne obvešča s pisnim obvestilom o možnosti brezplačne zamenjave rabljene plastične nosilne vrečke za novo (četrti odstavek 9. člena);
 4. kot končni distributer potrošnikov ne obvešča s pisnim obvestilom o brezplačni uporabi zelo lahkih plastičnih nosilnih vrečk za nepredpakirana živila (šesti odstavek 9. člena);
 5. kot proizvajalec kupcev ne obvešča, da je vključen v sistem PRO (14. člen);
 6. kot organizacija ne obvešča javnosti o ravnanju z odpadno embalažo (prvi odstavek 22. člena);
 7. kot organizacija ne objavlja podatkov o zbirnih centrih (drugi odstavek 22. člena);
 8. kot organizacija ne objavi letnih predpisanih podatkov (tretji odstavek 22. člena);
 9. kot organizacija ne izvaja aktivnosti ozaveščanja javnosti (peti in šesti odstavek 22. člena);
 10. kot proizvajalec, ki samostojno izpolnjuje svoje obveznosti PRO, ne obvesti končnega uporabnika o možnosti brezplačnega vračila embalaže.

(2) Z globo od 1.200 do 3.000 eurov se kaznuje za prekršek izvajalec obvezne občinske gospodarske javne službe zbiranja komunalnih odpadkov, če na vsebnikih za odpadke, namenjenih zbiranju odpadne embalaže, ne namesti oznak v skladu s 6. členom te uredbe (6. člen).

(3) Z globo od 800 do 3.000 eurov se kaznuje za prekršek iz prejšnjega odstavka samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost.

(4) Z globo od 200. do 400 eurov se kaznuje za prekršek iz prvega odstavka tega člena tudi odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ali odgovorna oseba samoupravne lokalne skupnosti.

74. člen **(odmera sankcij za prekrške)**

Poleg splošnih pravil za odmero sankcije iz zakona, ki ureja prekrške, se pri določanju višine globe upoštevajo posledice izvršitve prekrška na okolju.

X. POGLAVJE **10 PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE**

75. člen **(prehodna ureditev glede evidenc, poročanja in načrtov)**

(1) Do začetka uporabe izvedbenih aktov Evropske komisije, sprejetih na podlagi štirinajstega odstavka 44. člena Uredbe (EU) 2025/40, oziroma do vzpostavitve informacijskega sistema o proizvajalčevi razširjeni odgovornosti iz 49. člena ZVO-2, kadar je ta pogoj za izvajanje posamezne določbe te uredbe, se evidence, poročanje in načrti po tej uredbi vodijo oziroma pripravljajo na podlagi podatkov ter v obsegu, določenem z Uredbo o embalaži in odpadni embalaži (Uradni list RS, št. 54/21, 208/21, 44/22 in 120/22).

(2) Če posameznih podatkov zaradi nevzpostavljenega informacijskega sistema ali neuporabe izvedbenih aktov Evropske komisije še ni mogoče zagotoviti, se obveznosti iz te uredbe izpolnjujejo v obsegu razpoložljivih podatkov iz evidenc in poročil iz prejšnjega odstavka.

76. člen

(prehodna ureditev glede metodologije za izračun letne potrošnje lahkih plastičnih nosilnih vrečk)

(1) Do začetka uporabe izvedbenega akta Evropske komisije, sprejetega na podlagi točke (b) sedmega odstavka 56. člena Uredbe (EU) 2025/40 za določitev metodologije za izračun letne potrošnje lahkih plastičnih nosilnih vrečk, se uporablja Izvedbeni sklep Komisije (EU) 2018/896 z dne 19. junija 2018 o določitvi metodologije za izračun letne potrošnje lahkih plastičnih nosilnih vrečk in spremembi Odločbe 2005/270/ES (UL L 160, 25. 6. 2018, str. 6).

(2) Do začetka uporabe izvedbenega akta Evropske komisije, sprejetega na podlagi točke (b) sedmega odstavka 56. člena Uredbe (EU) 2025/40 za določitev metodologije za izračun letne potrošnje lahkih plastičnih nosilnih vrečk, se uporablja Izvedbeni sklep Komisije (EU) 2018/896 z dne 19. junija 2018 o določitvi metodologije za izračun letne potrošnje lahkih plastičnih nosilnih vrečk in spremembi Odločbe 2005/270/ES (UL L 160, 25. 6. 2018, str. 6).

77. člen

(prehodna ureditev glede registra proizvajalcev)

Do vzpostavitve registra proizvajalcev iz 48. člena ZVO-2 se evidenca proizvajalcev vodi v skladu s 14. členom Uredbe o embalaži in odpadni embalaži. Podatki iz evidence se po vzpostavitvi registra prenesejo v register proizvajalcev na način in v obsegu, določenem na podlagi šestega odstavka 48. člena ZVO-2.

78. člen

(Prehodna ureditev glede evidence o embalaži, dani na trg)

(1) Do začetka uporabe izvedbenega akta Evropske komisije, sprejetega na podlagi štirinajstega odstavka 44. člena Uredbe (EU) 2025/40, proizvajalec vodi evidenco o embalaži, dani na trg Republike Slovenije, v skladu s 15. členom Uredbe o embalaži in odpadni embalaži (Uradni list RS, št. 54/21, 208/21, 44/22 in 120/22).

(2) Ne glede na prejšnji odstavek proizvajalec od 1. januarja 2027 v evidenci ločeno izkazuje maso pločevink za pijače s prostornino do treh litrov, danih na trg Republike Slovenije, posebej za jeklene in posebej za aluminijaste pločevinke.

79. člen

(prehodna ureditev glede preverjanja izpolnjevanja pogoja za ustanovitev organizacije)

(1) Ne glede na tretji odstavek 15. člena te uredbe ministrstvo do vzpostavitve informacijskega sistema o proizvajalčevi razširjeni odgovornosti iz 49. člena ZVO-2, katerega sestavni del je register proizvajalcev iz 48. člena ZVO-2, izpolnjevanje pogoja iz četrtega odstavka 38. člena ZVO-2 glede deleža embalaže, dane na trg Republike Slovenije, preverja na podlagi seznama proizvajalcev ter podatkov o količinah embalaže, dane na trg Republike

Slovenije v preteklem koledarskem letu, ki izhajajo iz poročil družb za ravnanje z odpadno embalažo, predloženih v skladu z Uredbo o embalaži in odpadni embalaži (Uradni list RS, št. 54/21, 208/21, 44/22 in 120/22).

(2) Ne glede na peto alinejo drugega odstavka 17. člena te uredbe se do začetka uporabe izvedbenega akta Evropske komisije, sprejetega na podlagi štirinajstega odstavka 44. člena Uredbe (EU) 2025/40, zahteve glede kategorij embalažnih materialov, sledljivosti tokov embalaže in odpadne embalaže, masnih bilanc, vodenja evidenc ter poročanja določijo v skladu z Uredbo o embalaži in odpadni embalaži (Uradni list RS, št. 54/21, 208/21, 44/22 in 120/22).

(3) Če podatki iz posameznih točk 19. člena zaradi nevzpostavljenega informacijskega sistema ali neuporabe izvedbenih aktov Evropske komisije še niso na voljo, organizacija te podatke v skupnem načrtu izkaže v obsegu, ki je razviden iz razpoložljivih evidenc in poročil po prejšnjem odstavku.

80. člen **(prehodna ureditev glede finančnega jamstva)**

(1) Organizacija iz 38. člena ZVO-2 in proizvajalec, ki samostojno izpolnjuje obveznosti proizvajalčeve razširjene odgovornosti na podlagi dovoljenja iz 45. člena ZVO-2, morata finančno jamstvo po tej uredbi prvič predložiti ministrstvu najpozneje v treh mesecih od dokončnosti dovoljenja.

(2) Organizacija iz 38. člena ZVO-2 in proizvajalec, ki samostojno izpolnjuje obveznosti proizvajalčeve razširjene odgovornosti na podlagi dovoljenja iz 45. člena ZVO-2, morata finančno jamstvo po tej uredbi prvič predložiti ministrstvu najpozneje v treh mesecih od dokončnosti dovoljenja.

81. člen **(prenehanje veljavnosti)**

(1) Z dnem uveljavitve te uredbe preneha veljati Uredba o embalaži in odpadni embalaži (Uradni list RS, št. 54/21, 208/21, 44/22 – ZVO-2 in 120/22).

(2) Določbe 14. in 54. člena, Uredbe o embalaži in odpadni embalaži (Uradni list RS, št. 54/21, 208/21, 44/22 – ZVO-2 in 120/22) se uporabljajo do vzpostavitve registra proizvajalcev iz 48. člena ZVO-2.

(3) Določbe 15. in 55. člena, Uredbe o embalaži in odpadni embalaži (Uradni list RS, št. 54/21, 208/21, 44/22 – ZVO-2 in 120/22) se uporabljajo do začetka uporabe izvedbenega akta Evropske komisije, sprejetega na podlagi štirinajstega odstavka 44. člena Uredbe (EU) 2025/40.

(4) Določbe 56. člena, Uredbe o embalaži in odpadni embalaži (Uradni list RS, št. 54/21, 208/21, 44/22 – ZVO-2 in 120/22) se uporabljajo do začetka uporabe izvedbenega akta Evropske komisije, sprejetega na podlagi točke b sedmega odstavka 56. člena Uredbe (EU) 2025/40.

82. člen
(začetek veljavnosti)

Ta uredba začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

PRILOGA 1

DOLOČITEV SESTAVE ODPADNE EMBALAŽE ZA POROČANJE SKLADNO Z IZVEDBENIM AKTOM NA PODLAGI ŠTIRINAJSTEGA ODSTAVKA 44. ČLENA UREDBE (EU) 2025/40

Za namene poročanja je treba določiti sestavo zbrane odpadne embalaže

1. ZBRANA ODPADNA EMBALAŽA PREDANA ORGANIZACIJI

Sestava zbrane odpadne embalaže se ugotavlja s sortirno analizo na podlagi mas izsortiranih materialov v obratu za obdelavo oziroma sortirnici. Upravljavec sortirnice za vsako koledarsko leto vodi evidenco o masi prevzete odpadne embalaže ter o masi posameznih izsortiranih frakcij po kategorijah in tipih materialov .

Za del odpadne embalaže, ki po sortiranju ni bil razvrščen v posamezne izhodne frakcije in ostane kot ostanek po sortiranju, upravljavec sortirnice zagotovi sortirno analizo ostanka. Namen sortirne analize ostanka je določiti deleže posameznih kategorij in tipov materialov v ostanku po sortiranju ter te deleže uporabiti za razporeditev mase ostanka med kategorije :

Material	Kategorija		Št. Odpadka	Nastajanje odpadne embalaže (v tonah)
	Št. kategorije			
Plastika	1	polietilen tereftalat – togi	15 01 02	
	2	polietilen – togi, polipropilen – togi, polietilen visoke gostote in polipropilen – toga	15 01 02	
	3	Folije / prožne	15 01 02	
	4	polistiren, ekstrudirani polistiren, ekspandirani polistiren	15 01 02	
	5	druga toga plastika	15 01 02	
	6	biološko razgradljiva plastika (toga in prožna)	15 01 02	
Papir / karton	+	papir / karton (razen kartonske embalaže za	15 01 01	

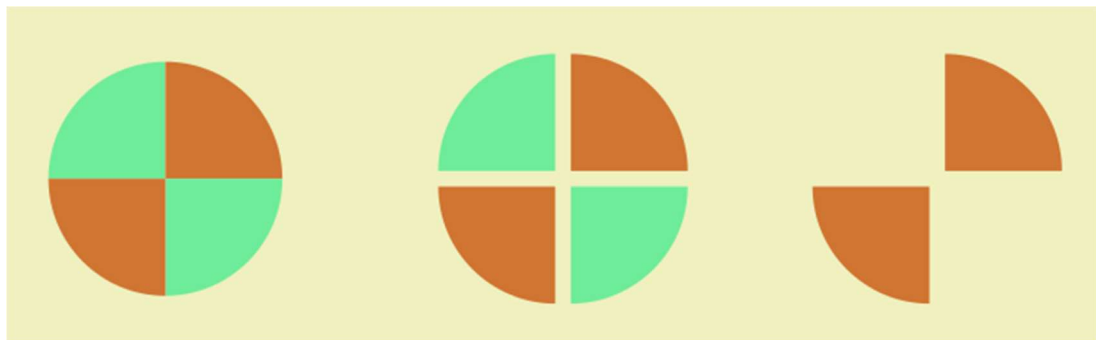
		pijače)		
	8	kartonska embalaža za pijače	15 01 05	
Kovina	9	aluminij	15 01 04	
	10	jeklo	15 01 04	
Steklo	11	steklo	15 01 07	
Les	12	les, pluta	1501 03	
Tekstil	13	tekstil,	15 01 09	
DRUGO	14	keramika / porcelan in drugi	15 01 99	
NEEMBALAŽNI MATERIALI	15			

Tabela 1 kategorije materialov embalaže

Izvajanje sortirne analize za vsakih 1000 t ostanka po sortiranju.

Sortirna analiza ostanka po sortiranju se izvede na reprezentativnem vzorcu ostanka.

Masa reprezentativnega vzorca je najmanj 150 kg, sledi četrtinjenje ter tehtanje izločenih frakcij.

Slika 1.: Grafični prikaz metode mešanja in deljenja vzorca s četrtinjenjem oz. metode delitve vzorca na četrtine

Pri določitvi količine OE po kategorijah materialov se upošteva:

- masa izsortiranih frakcij posamezne kategorije materialov,
- masa posamezne kategorije materialov v ostanku po sortiranju, določena na podlagi sortirnih analiz, pri čemer se iz skupne mase odšteje delež ne-embalažnih frakcij, ugotovljen s sortirnimi analizami.

Količina posamezne kategorije materiala OE se izračuna po naslednji metodologiji:

$$m_{kat,i} = m_{kat,izs,i} + m_{ost} \cdot d_{kat,im}$$

kjer je:

$m_{kat,i}$ masa posamezne kategorije materiala,
 $m_{kat,izs,i}$ masa izsortirane kategorije materiala,
 m_{ost} masa ostanka po sortiranju,
 $d_{kat,im}$ delež posamezne kategorije materiala v ostanku, določen s sortirno analizo.

LETNI IZRAČUN KOLIČIN ODPADNE EMBALAŽE PO KATEGORIJAH MATERIALOV

Kategorija materiala	Izsortirana masa (kg)	Masa ostanka (kg)	Delež v ostanku (%)	Izračunana masa v ostanku (kg)	Skupna masa za poročanje (kg)
1					
2					
3					
4					
5					
6					
7					
8					
9					
10					
11					
12					
13					
14					

Formula:

$$m_{kat,i} = m_{kat,izs,i} + m_{ost} \times (1 - d_{neOE}) \times d_{kat,i}$$

OBRAZLOŽITEV

I. UVOD

II.

1. Razlogi in podlage za izdajo

Pravna podlaga:

Pravna podlaga za Uredbo o skupnih pravilih za izvajanje sistema PRO in o izvajanju Uredbe (EU) o embalaži in odpadni embalaži so šesti odstavek 24. člena, osmi in deseti odstavek 34. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 44/22, 18/23 – ZDU-1O, 78/23 – ZUNPEOVE, 23/24, 21/25 – ZOPVOOV, 56/25 – PoZ in 11/26 – odl. US) in sedmi odstavek 21. člena Zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 24/05 – uradno prečiščeno besedilo, 109/08, 38/10 – ZUKN, 8/12, 21/13, 47/13 – ZDU-1G, 65/14, 55/17, 163/22, 57/25 – ZF in 555/26).

Uredba določa pristojne organe, naloge posameznih subjektov, nadzor, evidence, poročanje ter prekrške in kazni za izvajanje Uredbe (EU) 2025/40 o embalaži in odpadni embalaži.

Namen uredbe je zagotoviti pregledno, enotno in učinkovito izvajanje zahtev evropske in nacionalne zakonodaje na področju embalaže, za katero velja proizvajalčeva razširjena odgovornost.

Ker se nekatere določbe Uredbe (EU) 2025/40 uporabljajo neposredno v vseh državah članicah Evropske unije, njihova vsebina ni povzeta v normativnem delu te uredbe. Ta uredba zato vsebuje predvsem določbe, ki jih morajo države članice sprejeti na nacionalni ravni za zagotovitev izvajanja, nadzora in izvrševanja zahtev iz Uredbe (EU) 2025/40.

Za pravilno razumevanje pravic in obveznosti proizvajalcev, distributerjev, uvoznikov, pooblaščenih zastopnikov, organizacij proizvajalcev in drugih gospodarskih subjektov je treba določbe te uredbe uporabljati skupaj z določbami Uredbe (EU) 2025/40, njenimi prilogi ter izvedbenimi in delegiranimi akti Evropske komisije, sprejetimi na njeni podlagi.

2. Vsebina Uredbe (EU) 2025/40 harmonizirani neposredno veljavni členi.

POGLAVJE I. SPLOŠNE DOLOČBE

To poglavje določa temeljne cilje, področje uporabe in osnovna pravila za izvajanje Uredbe (EU) 2025/40. Predstavlja okvir za razumevanje vseh nadaljnjih določb uredbe, ki urejajo zahteve glede trajnosti embalaže, označevanja, proizvajalčeve razširjene odgovornosti, preprečevanja nastajanja odpadne embalaže, ponovne uporabe, ponovnega polnjenja ter ravnanja z odpadno embalažo.

Uredba se uporablja za vso embalažo, ne glede na uporabljeni material ali gospodarski sektor, ter za vso odpadno embalažo. Njena uporaba zajema celoten življenjski cikel embalaže, od načrtovanja in proizvodnje do ravnanja z odpadno embalažo.

Členi 1 do 4 Uredbe (EU) 2025/40 se uporabljajo neposredno v vseh državah članicah in zato niso preneseni v normativni del te uredbe.

člen 1 (Predmet urejanja) določa cilje in področja urejanja Uredbe (EU) 2025/40. Poleg zmanjševanja vplivov embalaže in odpadne embalaže na okolje je eden ključnih ciljev uredbe tudi harmonizacija pravil na notranjem trgu Evropske unije. Uredba hkrati prispeva k prehodu v krožno gospodarstvo in doseganju podnebne nevtralnosti do leta 2050.

člen 2 (Področje uporabe) določa, da se uredba uporablja za vso embalažo in vso odpadno embalažo ne glede na material ali kraj uporabe. Hkrati določa razmerje do drugih predpisov Evropske unije, zlasti do Direktive 2008/98/ES o odpadkih in posebnih predpisov o varnosti, zdravju, higieni ter prevozu blaga.

člen 3 (Opredelitev pojmov) vsebuje opredelitve ključnih pojmov, ki se uporabljajo v uredbi. Med njimi so zlasti opredelitve embalaže, proizvajalca, dajanja na trg, ponovne uporabe, ponovnega polnjenja, recikliranja, proizvajalčeve razširjene odgovornosti in drugih pojmov, pomembnih za izvajanje uredbe. Za pravilno uporabo posameznih določb uredbe je treba upoštevati opredelitve iz tega člena.

člen 4 (Prosti pretok) določa načelo prostega pretoka embalaže na notranjem trgu Evropske unije. Države članice ne smejo prepovedati, omejiti ali ovirati dajanja na trg embalaže, ki izpolnjuje zahteve Uredbe (EU) 2025/40. Namen določbe je preprečiti nastajanje različnih nacionalnih tehničnih zahtev, ki bi lahko ovirale delovanje notranjega trga.

Iz uvodnih izjav Uredbe (EU) 2025/40 izhaja, da je eden njenih osrednjih namenov vzpostaviti enotna pravila za embalažo na ravni Evropske unije. Zato je treba zahteve glede trajnostnosti, označevanja in drugih lastnosti embalaže praviloma iskati neposredno v uredbi in aktih, sprejetih na njeni podlagi, medtem ko nacionalni predpis ureja predvsem pristojnosti organov, pravila PRO nadzor, registre, poročanje ter druga vprašanja izvajanja uredbe.

POGLAVJE II. ZAHTEVE GLEDE TRAJNOSTNOSTI EMBALAŽE

Členi 5 do 11 Uredbe (EU) 2025/40 določajo temeljne zahteve glede trajnostnosti embalaže. Namen teh določb je zmanjšati vplive embalaže na okolje v celotnem življenjskem ciklu, zlasti z omejevanjem nevarnih snovi, spodbujanjem reciklabilnosti, uporabo recikliranih materialov, kompostabilnostjo določenih vrst embalaže, zmanjševanjem količine embalaže in spodbujanjem embalaže za večkratno uporabo.

Členi tega poglavja se uporabljajo neposredno v vseh državah članicah in zato niso preneseni v normativni del te uredbe. Za njihovo pravilno uporabo je treba poleg določb poglavja II upoštevati tudi:

Prilogo II, ki določa kategorije embalaže, merila glede reciklabilnosti ter razrede učinkovitosti recikliranja;

Prilogo III, ki določa pogoje za embalažo, primerno za kompostiranje;

Prilogo IV, ki določa merila za zmanjšanje mase in prostornine embalaže;

Prilogo VI, ki določa zahteve za embalažo za večkratno uporabo;

Prilogo VII, ki določa tehnično dokumentacijo za dokazovanje skladnosti.

Za izvajanje številnih določb tega poglavja mora Evropska komisija sprejeti delegirane in izvedbene akte, ki bodo podrobneje določili merila za reciklabilnost embalaže, metodologije za izračun vsebnosti recikliranih materialov, trajnostnost tehnologij recikliranja, zahteve glede embalaže za večkratno uporabo ter druge tehnične zahteve. Večina obveznosti iz tega poglavja se začne uporabljati postopoma med letoma 2028 in 2038.

Člen 5 ureja zahteve glede snovi v embalaži. Določa, da morata biti prisotnost in koncentracija snovi, ki vzbujajo skrb, v embalaži in njenih sestavnih delih čim manjši. Hkrati ohranja omejitve skupne koncentracije svinca, kadmija, živega srebra in šestvalentnega kroma. Komisija je pooblaščenca za sprejem delegiranih aktov glede metodologije za ocenjevanje prisotnosti snovi, ki vzbujajo skrb, in njihovega vpliva na ponovno uporabo ter recikliranje embalaže. Poseben režim velja za PFAS v embalaži za stik z živili, za katere so od 12. avgusta 2026 določene mejne vrednosti. Skladnost se dokazuje s tehnično dokumentacijo iz Priloge VII.

Člen 6 določa zahteve glede reciklabilnosti embalaže. Od 1. januarja 2030 bo smela biti na trg dana le embalaža, ki izpolnjuje zahteve glede zasnove za recikliranje, od 1. januarja 2035 pa bo morala biti tudi dokazano reciklirana v zadostnem obsegu v dejanskih sistemih ravnanja z odpadki. Embalaža bo razvrščena v razrede reciklabilnosti A, B ali C. Razred A predstavlja najvišjo stopnjo primernosti za recikliranje, razred C pa najnižjo še sprejemljivo stopnjo. Embalaža, ki ne bo dosegala minimalnih zahtev za razred C, po izteku prehodnega obdobja ne bo smela biti dana na trg. Komisija bo z delegiranimi in izvedbenimi akti določila podrobna merila in metodologijo za ocenjevanje reciklabilnosti posameznih kategorij embalaže ter metodologijo za recikliranje v velikem obsegu.

Kot izhaja iz uvodnih izjav uredbe, sistem razredov reciklabilnosti ni namenjen le ocenjevanju tehničnih lastnosti embalaže, temveč tudi spodbujanju razvoja embalaže, ki omogoča učinkovitejše recikliranje. Razredi reciklabilnosti bodo predstavljali pomembno podlago tudi za prihodnjo ekomodulacijo proizvajalčevih finančnih prispevkov v okviru sistemov proizvajalčeve razširjene odgovornosti.

Člen 7 Člen določa minimalne deleže reciklirane plastike, ki jih bo morala vsebovati posamezna plastična embalaža. Cilji so določeni za leti 2030 in 2040 ter se razlikujejo glede na vrsto embalaže. Komisija mora sprejeti podrobna pravila za izračun in preverjanje vsebnosti recikliranih materialov ter merila glede trajnostnosti tehnologij recikliranja.

Člen 8 ureja embalažo na biološki osnovi. Določba ne uvaja obveznih deležev materialov na biološki osnovi, temveč predvideva pripravo metodologije za ugotavljanje njihove vsebnosti ter možnost sprejetja dodatnih pravil glede označevanja in trajnostne uporabe takšnih materialov.

Člen 9 določa primere, v katerih mora biti embalaža primerna za kompostiranje, ter pogoje, pod katerimi lahko države članice zahtevajo kompostabilnost tudi za nekatere druge vrste embalaže. tehnične zahteve in pogoji so določeni v Prilogi III, skladnost pa se dokazuje v skladu s Prilogo VII.

Člen 10 določa zahteve glede zmanjšanja mase in prostornine embalaže. Embalaža mora biti omejena na najmanjšo potrebno količino materiala in prostornine, ki še omogoča izpolnjevanje njene funkcije. Določba je namenjena preprečevanju nepotrebne ali prekomerne embalaže. Komisija bo z izvedbenimi akti določila metodologijo za ocenjevanje skladnosti s temi zahtevami.

Člen 11 določa zahteve za embalažo za večkratno uporabo. Takšna embalaža mora biti zasnovana tako, da omogoča več zaporednih uporab oziroma kroženj v sistemu ponovne uporabe, ne da bi pri tem izgubila svojo funkcionalnost. Komisija bo sprejela izvedbene akte, s katerimi bo določila metodologijo za ugotavljanje števila kroženj oziroma ponovnih uporab ter dokazovanje skladnosti s temi zahtevami.

POGLAVJE III ZAHTEVE GLEDE OZNAČEVANJA IN ZAGOTAVLJANJA INFORMACIJ

Poglavje ureja označevanje embalaže glede na njeno materialno sestavo (člen 12), označevanje zabojnikov za zbiranje odpadne embalaže (člen 13) ter označevanje embalaže za večkratno uporabo (člen 14). Uredba predvideva sprejem izvedbenih aktov Evropske komisije, s katerimi bodo določeni harmonizirani piktogrami, oblika oznak, tehnične zahteve in pogoji za njihovo uporabo.

Člen 12 in 14 se uporabljata neposredno v vseh državah članicah in zato nista prenesena v normativni del te uredbe.

Člen 12 uvaja harmoniziran sistem označevanja embalaže na ravni Evropske unije. Namen določbe je potrošnikom omogočiti lažje in pravilnejše ločeno zbiranje odpadne embalaže ter zagotoviti enotne informacije o lastnostih embalaže na celotnem notranjem trgu.

Embalaža bo morala biti opremljena s harmonizirano oznako, ki bo na podlagi piktogramov prikazovala materialno sestavo embalaže in s tem olajšala njeno pravilno odlaganje. Za kompostabilno embalažo bodo predpisane dodatne informacije glede ustreznega načina ravnanja po uporabi. Določba vsebuje tudi pravila za označevanje embalaže za večkratno uporabo, embalaže, vključene v kavcijske sisteme, ter embalaže, ki vsebuje določene skrb vzbujajoče snovi.

Evropska komisija mora do 12. avgusta 2026 sprejeti izvedbene akte, s katerimi bo določila harmonizirane oznake, tehnične specifikacije označevanja in metodologije za ugotavljanje materialne sestave embalaže. Do 1. januarja 2030 mora Komisija sprejeti tudi izvedbene akte za digitalno označevanje prisotnosti skrb vzbujajočih snovi v embalaži.

Večina zahtev glede označevanja embalaže se bo začela uporabljati od 12. avgusta 2028 oziroma 24 mesecev po začetku veljavnosti ustreznih izvedbenih aktov Komisije, pri čemer se uporabi poznejši datum. Za embalažo za večkratno uporabo se zahteve začnejo uporabljati od 12. februarja 2029 oziroma 30 mesecev po začetku veljavnosti ustreznega izvedbenega akta Komisije. Uredba določa tudi prehodno obdobje, v katerem bo mogoče na trgu še naprej dajati na voljo embalažo, izdelano ali uvoženo pred začetkom uporabe novih pravil označevanja.

Člen neposredno velja v vseh državah članicah in zato ni prenesen v to uredbo.

Člen 14 določa pravila za uporabo okoljskih trditvev, ki se nanašajo na embalažo. Namen določbe je preprečiti zavajajoče okoljske navedbe (t. i. »greenwashing«) ter zagotoviti, da so okoljske trditve podprte z dejanskimi in preverljivimi lastnostmi embalaže. Gospodarski subjekti lahko uporabljajo okoljske trditve le za tiste lastnosti embalaže, ki presegajo minimalne zahteve, določene z Uredbo (EU) 2025/40. Trditev mora biti jasna in mora nedvoumno opredeliti, ali se nanaša na posamezno embalažno enoto, del embalaže ali na celotno embalažo, ki jo gospodarski subjekt daje na trg.

Skladnost okoljskih trditvev mora biti dokumentirana v tehnični dokumentaciji, ki jo zahteva Uredba (EU) 2025/40. Ta določba je povezana tudi s pravili Unije na področju varstva potrošnikov in preprečevanja zavajajočih poslovnih praks.

POGLAVJE IV SPLOŠNE OBVEZNOSTI

Poglavje vzpostavlja sistem dokumentiranja, ugotavljanja skladnosti, sledljivosti in izmenjave informacij med gospodarskimi subjekti ter organi nadzora trga. Poseben poudarek je namenjen obveznostim glede priprave in hranjenja tehnične dokumentacije, izjave EU o skladnosti, zagotavljanja informacij o embalaži in embalažnih materialih ter sodelovanja pri odpravljanju ugotovljenih neskladnosti.

Navedene določbe določajo obveznosti gospodarskih subjektov v celotni dobavni verigi embalaže, od izdelovalcev, dobaviteljev embalaže in embalažnih materialov, pooblaščenih zastopnikov, uvoznikov in distributerjev do ponudnikov storitev odpremnih skladišč ter izvajalcev ravnanja z odpadno embalažo. Namen teh določb je zagotoviti, da lahko gospodarski subjekti in

pristojni organi preverjajo skladnost embalaže z zahtevami Uredbe (EU) 2025/40 skozi celoten življenjski cikel embalaže ter da so odgovornosti posameznih subjektov jasno določene.

Večina obveznosti iz tega poglavja se začne uporabljati skupaj z uporabo Uredbe (EU) 2025/40 od 12. avgusta 2026. Nekatere obveznosti pa so povezane z izvedbenimi akti Evropske komisije, zlasti na področju označevanja embalaže, registracije proizvajalcev in poročanja, zato se bodo posamezne zahteve začele uporabljati postopoma skladno z roki, določenimi v uredbi in izvedbenih aktih, sprejetih na njeni podlagi.

Členi 15 do 22 Uredbe (EU) 2025/40 se uporabljajo neposredno v vseh državah članicah in zato niso preneseni v normativni del te uredbe.

člen 15 (Obveznosti izdelovalcev) določa temeljne obveznosti izdelovalcev embalaže, vključno z zagotavljanjem skladnosti embalaže z zahtevami uredbe, izvedbo postopka ugotavljanja skladnosti, pripravo in hrambo tehnične dokumentacije ter izjave EU o skladnosti, označevanjem embalaže in sodelovanjem z organi za nadzor trga;

člen 16 (Obveznosti dobaviteljev embalaže ali embalažnih materialov glede zagotavljanja informacij) določa obveznost dobaviteljev, da izdelovalcem zagotovijo informacije in dokumentacijo, ki jo potrebujejo za dokazovanje skladnosti embalaže z zahtevami uredbe;

člen 17 (Pooblaščen zastopniki) ureja možnost imenovanja pooblaščenega zastopnika ter določa njegove naloge glede hrambe dokumentacije, sodelovanja z organi in zagotavljanja informacij, pri čemer odgovornost za skladnost embalaže ostaja pri izdelovalcu;

člen 18 (Obveznosti uvoznikov) določa obveznosti uvoznikov pri preverjanju skladnosti embalaže pred dajanjem na trg Unije, vodenju dokumentacije, označevanju embalaže ter sodelovanju z organi za nadzor trga;

člen 19 (Obveznosti distributerjev) določa dolžno ravnanje distributerjev pri omogočanju dostopnosti embalaže na trgu, preverjanje izpolnjevanja ključnih zahtev uredbe ter ukrepanje v primeru ugotovljenih neskladnosti;

člen 20 (Obveznosti ponudnikov storitev odpremnih skladišč) določa obveznost zagotavljanja takšnih pogojev skladiščenja, ravnanja in odpreme, da se skladnost embalaže z zahtevami uredbe ne poslabša;

člen 21 (Primer, v katerem se obveznosti izdelovalcev uporabljajo za uvoznike in distributerje) določa primere, v katerih se uvoznik ali distributer šteje za izdelovalca in prevzame njegove obveznosti, zlasti kadar embalažo daje na trg pod svojim imenom ali znamko oziroma posega v njene lastnosti;

člen 22 (Identifikacija gospodarskih subjektov) vzpostavlja zahteve glede sledljivosti v dobavni verigi ter določa obveznost hranjenja podatkov o dobaviteljih in kupcih embalaže oziroma pakiranih izdelkov.

Za izvajanje posameznih določb tega poglavja je treba upoštevati tudi druge določbe Uredbe (EU) 2025/40, zlasti:

- člen 38, ki ureja postopek ugotavljanja skladnosti;
- člen 39, ki ureja izjavo EU o skladnosti;
- Prilogo VII, ki določa vsebino tehnične dokumentacije;

POGLAVJE V OBVEZNOSTI GOSPODARSKIH SUBJEKTOV ZA ZMANJŠANJE EMBALAŽE IN ODPADNE EMBALAŽE

V poglavju so zajete določbe, ki uvajajo ukrepe za preprečevanje nastajanja odpadne embalaže ter spodbujanje ponovne uporabe in ponovnega polnjenja. Namen teh določb je zmanjšati količino embalaže, dane na trg, zmanjšati nastajanje odpadne embalaže ter povečati delež embalaže, ki se uporablja večkrat. Kot izhaja iz uvodnih izjav Uredbe (EU) 2025/40, imajo preprečevanje nastajanja odpadkov, ponovna uporaba in ponovno polnjenje prednost pred recikliranjem, kadar z vidika celotnega življenjskega cikla prispevajo k boljšim okoljskim rezultatom. Ena glavnih značilnosti tega poglavja je, da številne obveznosti niso naslovljene na države članice, ampak **neposredno na proizvajalce, polnilce, distributerje, ponudnike embalaže in druge gospodarske subjekte.**

Pri uporabi teh določb je treba poleg posameznih členov upoštevati tudi:

- Prilogo V, ki določa oblike embalaže, za katere bodo od leta 2030 veljale omejitve dajanja na trg;
- Prilogo VI, ki določa zahteve za sisteme za ponovno uporabo, obnovo embalaže in točke za ponovno polnjenje;

- izvedbene in delegirane akte Evropske komisije, predvidene zlasti za izračun deleža praznega prostora, metodologijo izračuna ciljev glede ponovne uporabe ter podrobnejše pogoje za izvajanje sistemov ponovne uporabe.

Členi 24 do 33 Uredbe (EU) 2025/40 se uporabljajo neposredno v vseh državah članicah in zato niso preneseni v normativni del te uredbe.

- **člen 24** (Obveznost v zvezi s prekomerno količino embalaže) uvaja omejitve glede praznega prostora v skupinski, transportni in embalaži za elektronsko trgovanje. Od 1. januarja 2030 oziroma tri leta po sprejetju izvedbenih aktov delež praznega prostora praviloma ne bo smel presegati 50 %. Komisija mora do 12. februarja 2028 sprejeti metodologijo za izračun tega deleža.
- **člen 25** (Omejitve uporabe nekaterih oblik embalaže) določa, da se od 1. januarja 2030 nekatere oblike embalaže iz Priloge V ne smejo več dajati na trg. Gre predvsem za embalažne rešitve, za katere je zakonodajalec ocenil, da povzročajo nepotrebno odpadno embalažo ali da zanje obstajajo primernejše alternative.
- **člen 26** (Obveznosti v zvezi z embalažo za večkratno uporabo) določa obveznost vzpostavitve oziroma vključitve v sistem za ponovno uporabo embalaže za večkratno uporabo ter zahteve glede dokazovanja skladnosti takšnega sistema.
- **člen 27** (Obveznost v zvezi s sistemi za ponovno uporabo) določa zahteve za delovanje sistemov za ponovno uporabo, obveznosti gospodarskih subjektov pri zagotavljanju kroženja embalaže in pravila za obnovo embalaže pred ponovno uporabo.
- **člen 28** (Obveznosti v zvezi s ponovnim polnjenjem) ureja pogoje za ponovno polnjenje izdelkov ter obveznosti gospodarskih subjektov glede zagotavljanja informacij potrošnikom, higienskih zahtev in delovanja točk za ponovno polnjenje. Od 1. januarja 2030 si morajo večji trgovci prizadevati, da najmanj 10 % prodajne površine namenijo točkam za ponovno polnjenje.
- **člen 29** (Cilji glede ponovne uporabe) določa obvezne cilje glede ponovne uporabe embalaže za posamezne gospodarske subjekte. Za razliko od večine ciljev na področju ravnanja z odpadki, ki so praviloma določeni državam članicam, uredba v tem primeru cilje nalaga neposredno gospodarskim subjektom, ki uporabljajo posamezne vrste embalaže oziroma omogočajo dostopnost določenih izdelkov na trgu.

Cilji se nanašajo predvsem na transportno embalažo, skupinsko embalažo in nekatere vrste prodajne embalaže za pijače. Uredba določa cilje za leto 2030 ter višje cilje za leto 2040. Med najpomembnejšimi so:

- najmanj 40 % transportne embalaže v določenih oblikah (npr. palete, zaboji, plastični transportni zabojniki, sodi in podobna embalaža) mora od leta 2030 predstavljati embalaža za večkratno uporabo, od leta 2040 pa 70 %;
- najmanj 10 % skupinske embalaže mora od leta 2030 predstavljati embalaža za večkratno uporabo, od leta 2040 pa 25 %;
- najmanj 10 % pijač mora biti od leta 2030 na voljo v embalaži za večkratno uporabo v okviru sistema za ponovno uporabo, od leta 2040 pa 40 %.

Določba vsebuje tudi številne izjeme in prilagoditve, zlasti za mikropodjetja, manjše prodajalne, nekatere vrste pijač, posebne vrste transportne embalaže ter območja z nizko gostoto prebivalstva.

Za doseganje teh ciljev je bistveno, da se embalaža uporablja v okviru sistemov za ponovno uporabo, ki omogočajo njeno zbiranje, vračanje, pripravo za ponovno uporabo in ponovno dajanje v promet. Podrobnejše zahteve za takšne sisteme določa Priloga VI Uredbe (EU) 2025/40.

Komisija bo z izvedbenimi akti določila metodologijo za izračun doseganja ciljev, z delegiranimi akti pa lahko določi dodatne izjeme in prilagoditve za posamezne vrste embalaže ali gospodarske sektorje. Prvo poročanje o doseganju ciljev bo zajemalo koledarsko leto 2030.

Poseben pomen za slovenske gospodarske subjekte imajo cilji glede pijač v embalaži za večkratno uporabo, saj bodo morali končni distributerji od leta 2030 zagotoviti, da bo najmanj 10 % pijač na voljo v embalaži za večkratno uporabo v okviru sistema za ponovno uporabo, pri čemer uredba podrobno ureja tudi prevzem takšne embalaže po uporabi.

- **člen 30** (Pravila za izračun doseganja ciljev glede ponovne uporabe) določa metodologijo za ugotavljanje doseganja ciljev iz člena 29. Komisija mora do 30. junija 2027 sprejeti izvedbene akte, ki bodo podrobneje določili način izračuna.

- **člen 32** (Obveznost ponovnega polnjenja za sektor hrane in pijače za s seboj) določa, da morajo gostinski obrati najpozneje do 12. februarja 2027 omogočiti uporabo posod, ki jih prinese potrošnik sam, za ponovno polnjenje pijače in pripravljene hrane za s seboj.

- **člen 33** (Obveznost ponudbe za ponovno uporabo v sektorju hrane in pijače za s seboj) določa, da morajo gostinski obrati od 12. februarja 2028 potrošnikom ponuditi možnost nakupa hrane in pijače za s seboj v embalaži za večkratno uporabo v okviru sistema za ponovno uporabo. Od leta 2030 si morajo prizadevati, da najmanj 10 % takih izdelkov ponudijo v embalaži za večkratno uporabo

POGLAVJE VI PLASTIČNE NOSILNE VREČKE

Namen tega poglavja je zmanjšati porabo lahkih plastičnih nosilnih vrečk in s tem preprečevati nastajanje odpadkov ter zmanjševati vplive plastičnih proizvodov na okolje. Določbe poglavja so naslovljene predvsem na države članice, ki morajo sprejeti ustrezne ukrepe za doseganje ciljev zmanjšanja porabe.

Ukrepi za doseganje ciljev zmanjšanja porabe plastičnih nosilnih vrečk, določeni v členu 34 Uredbe (EU) 2025/40, so urejeni v določbah te uredbe.

POGLAVJE VII SKLADNOST EMBALAŽE

Namen tega poglavja je zagotoviti enotna pravila za dokazovanje skladnosti embalaže z zahtevami glede trajnostnosti iz členov 5 do 12 ter z nekaterimi zahtevami glede zmanjševanja embalaže in ponovne uporabe iz členov 24 in 26. Poglavje določa metode preverjanja skladnosti, vlogo harmoniziranih standardov, postopek ugotavljanja skladnosti ter pripravo izjave EU o skladnosti.

Pri uporabi teh določb je treba upoštevati zlasti:

- Prilogo VII, ki določa postopek ugotavljanja skladnosti in vsebino tehnične dokumentacije;
- Prilogo VIII, ki določa vzorec izjave EU o skladnosti;
- harmonizirane standarde, objavljene v Uradnem listu Evropske unije;
- izvedbene akte Komisije o skupnih specifikacijah, kadar harmonizirani standardi niso na voljo ali ne zagotavljajo ustreznega dokazovanja skladnosti.

Členi 35 do 39 Uredbe (EU) 2025/40 se uporabljajo neposredno v vseh državah članicah in zato niso preneseni v normativni del te uredbe.

- **člen 35** (Preizkuševalne, merilne in računske metode) določa, da se skladnost embalaže preverja z zanesljivimi, natančnimi in ponovljivimi metodami, ki temeljijo na splošno priznanem stanju tehnike;

- **člen 36** (Domneva o skladnosti) določa, da se za embalažo, ki je skladna s harmoniziranimi standardi, objavljenimi v Uradnem listu Evropske unije, domneva, da izpolnjuje zahteve uredbe v obsegu, ki ga zajemajo ti standardi. Enaka domneva velja za ustrezne metode preizkušanja, merjenja in izračunavanja;

- **člen 37** (Skupne specifikacije) omogoča Evropski komisiji sprejetje izvedbenih aktov, s katerimi določi skupne specifikacije za dokazovanje skladnosti, kadar harmonizirani standardi niso na voljo ali ne zagotavljajo ustrezne podlage za ugotavljanje skladnosti;

- **člen 38** (Postopek ugotavljanja skladnosti) določa, da se ugotavljanje skladnosti embalaže z zahtevami iz členov 5 do 12 izvaja v skladu s postopkom iz Priloge VII, ki vključuje pripravo tehnične dokumentacije in dokazovanje izpolnjevanja posameznih zahtev uredbe;

- **člen 39** (Izjava EU o skladnosti) določa vsebino in pravni pomen izjave EU o skladnosti, s katero izdelovalec prevzame odgovornost za skladnost embalaže z zahtevami uredbe.

Oblika izjave je določena v Prilogi VIII.

Ker se številne zahteve iz členov 5 do 12 začnejo uporabljati postopoma med letoma 2028 in 2035, bo tudi obseg dokazovanja skladnosti naraščal postopoma, skladno z roki za uporabo posameznih zahtev in sprejemom harmoniziranih standardov, skupnih specifikacij ter drugih izvedbenih aktov Evropske komisije.

POGLAVJE VIII RAVNANJE Z EMBALAŽO IN ODPADNO EMBALAŽO

Poglavje VIII Uredbe (EU) 2025/40 določa obveznosti držav članic glede organizacije sistemov ravnanja z embalažo in odpadno embalažo, proizvajalčeve razširjene odgovornosti, registrov proizvajalcev, ločenega zbiranja, kavcijskih sistemov, ponovne uporabe, recikliranja in poročanja Evropski komisiji.

Za razliko od večine določb uredbe, ki neposredno urejajo zahteve za embalažo in gospodarske subjekte, so določbe tega poglavja v pomembnem delu naslovljene na države članice. Zato

nacionalna uredba vsebuje določbe, s katerimi se v pravni red Republike Slovenije prenašajo oziroma izvajajo zahteve členov 40 do 56 Uredbe (EU) 2025/40.

Izjema je člen 55, ki neposredno določa obveznosti glede obveščanja končnih uporabnikov in se uporablja neposredno (brez prenosa v nacionalni predpis).

Člen 55 določa obveznost držav članic, da končnim uporabnikom zagotovijo informacije o preprečevanju nastajanja odpadne embalaže, sistemih ponovne uporabe in ponovnega polnjenja, možnostih ponovne uporabe embalaže, pravilnem ločevanju odpadne embalaže, razpoložljivih sistemih zbiranja ter pomenu kakovostnega recikliranja. Namen določbe je izboljšati ozaveščenost uporabnikov ter povečati učinkovitost ukrepov za preprečevanje nastajanja odpadkov, ponovno uporabo in recikliranje.

Medtem ko označevanje na embalaži uporabniku zagotavlja informacije ob posameznem izdelku, člen 55 od držav članic zahteva tudi širše informiranje in ozaveščanje javnosti o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo. Pri izvajanju te določbe lahko države članice uporabijo različne ukrepe, kot so informacijske kampanje, spletne platforme, izobraževalni programi, obveščanje prek sistemov proizvajalčeve razširjene odgovornosti ter druge aktivnosti za spodbujanje preprečevanja nastajanja odpadkov, ponovne uporabe in pravilnega ločevanja odpadne embalaže.

POGLAVJE IX ZAŠČITNI POSTOPKI

Poglavje IX Uredbe (EU) 2025/40 določa postopke ukrepanja v primerih neskladnosti embalaže z zahtevami uredbe ter pravila sodelovanja med pristojnimi organi držav članic, Evropsko komisijo in gospodarskimi subjekti.

Namen določb tega poglavja je zagotoviti učinkovito izvajanje zahtev uredbe na celotnem notranjem trgu Evropske unije ter omogočiti hitro in usklajeno ukrepanje v primerih, ko embalaža ne izpolnjuje zahtev uredbe ali predstavlja tveganje za okolje oziroma zdravje ljudi.

Poglavje vsebuje določbe o:

- nacionalnih postopkih ugotavljanja neskladnosti in sprejemanja korektivnih ukrepov (člen 58),
- postopkih usklajevanja ukrepov med državami članicami in Evropsko komisijo (člen 59),
- ukrepanju v primerih, ko embalaža sicer izpolnjuje zahteve uredbe, vendar kljub temu predstavlja tveganje za okolje ali zdravje ljudi (člen 60),
- sodelovanju med organi za nadzor trga in carinskimi organi pri nadzoru embalaže, ki vstopa na trg Evropske unije (člen 61),
- formalnih primerih neskladnosti ter ukrepov za njihovo odpravo (člen 62).

Nacionalne določbe o pristojnih organih, inšpekcijskem nadzoru, ukrepih v primeru neskladnosti in prekrških temeljijo na zahtevah iz členov 58 do 62 Uredbe (EU) 2025/40 in zagotavljajo njihovo izvajanje v pravnem redu Republike Slovenije.

POGLAVJE X ZELENA JAVNA NAROČILA

Namen določbe je spodbuditi povpraševanje po okoljsko trajnostnejši embalaži in pakiranih izdelkih ter s tem podpreti doseganje ciljev Uredbe (EU) 2025/40. Pri tem uredba izhaja iz predpostavke, da lahko javni sektor kot pomemben kupec blaga, storitev in gradenj pomembno vpliva na razvoj trga trajnostnih proizvodov in embalaže.

Člen 63 pooblašča Evropsko komisijo, da do 12. februarja 2030 sprejme izvedbene akte, s katerimi bo določila minimalne obvezne zahteve za zelena javna naročila v primerih, ko embalaža ali pakirani izdelki predstavljajo pomemben del predmeta naročila. Te zahteve bodo temeljile predvsem na zahtevah glede trajnostnosti embalaže iz členov 5 do 11 Uredbe (EU) 2025/40 ter ob upoštevanju ekonomskih in tržnih razmer.

Ker bodo podrobne zahteve določene šele z izvedbenimi akti Evropske komisije, ta uredba določa pravno podlago za njihovo izvajanje v Republiki Sloveniji ter pristojnosti organov za spremljanje in izvajanje obveznosti na področju zelenega javnega naročanja.

POGLAVJE XI PRENESENA POOBLASTILA IN POSTOPEK V ODBORU

Določbe tega poglavja so pomembne predvsem za države članice in pristojne organe, saj predstavljajo pravno podlago za sprejem številnih izvedbenih in delegiranih aktov, ki bodo postopoma podrobneje določali način izvajanja posameznih zahtev Uredbe (EU) 2025/40.

Členi 64 in 65 Uredbe (EU) 2025/40 se uporabljajo neposredno v vseh državah članicah in zato niso preneseni v normativni del te uredbe.

POGLAVJE XII SPREMEMBE

Namen tega poglavja je zagotoviti usklajenost pravnega reda Evropske unije po sprejetju Uredbe (EU) 2025/40. Določbi zato spreminjata Uredbo (EU) 2019/1020 o nadzoru trga in Direktivo (EU) 2019/904 o zmanjšanju vpliva nekaterih plastičnih proizvodov na okolje.

POGLAVJE XIII KONČNE DOLOČBE

Poglavje XIII vsebuje končne določbe Uredbe (EU) 2025/40, ki urejajo kazni, ocenjevanje izvajanja uredbe, prehodne določbe ter začetek njene uporabe.

Člen 68 državam članicam nalaga, da določijo učinkovite, sorazmerne in odvračilne sankcije za kršitve Uredbe (EU) 2025/40. Ta uredba zato določa pristojne organe, nadzor ter prekrške in globe za kršitve njenih določb.

Določbe členov 69 do 71 se uporabljajo neposredno in zato niso prenesene v normativni del te uredbe.

Člen 69 (Ocenjevanje) določa obveznost Evropske komisije, da do 12. avgusta 2034 oceni izvajanje in učinke Uredbe (EU) 2025/40 na delovanje notranjega trga ter doseganje okoljskih ciljev, pri čemer države članice Komisiji zagotovijo potrebne podatke in informacije.

Člen 70 (Razveljavitev in prehodne določbe) ureja prehod z dosedanjega pravnega okvira na uporabo Uredbe (EU) 2025/40, vključno z razveljavitvijo Direktive 94/62/ES ter določitvijo prehodnih obdobji za posamezne zahteve in povezane pravne akte.

Člen 71 (Začetek veljavnosti in uporaba) določa začetek veljavnosti in uporabo Uredbe (EU) 2025/40. Uredba se uporablja od 12. avgusta 2026, posamezne določbe pa se uporabljajo v rokih, določenih v sami uredbi.

II. VSEBINSKA OBRAZLOŽITEV PREDLAGANIH REŠITEV

K 1. členu:

V tem členu je določena vsebina uredbe.

Uredba določa pravila za izvajanje evropske Uredbe (EU) 2025/40 o embalaži in odpadni embalaži v Republiki Sloveniji. Ureja pogoje za proizvodnjo, uporabo, dajanje na trg in distribucijo embalaže ter ravnanje z odpadno embalažo, pri čemer je njen glavni cilj preprečevanje nastajanja odpadne embalaže in spodbujanje prehoda v krožno gospodarstvo.

Poleg tega določa zahteve glede ponovne uporabe embalaže, zbiranja, recikliranja in drugih postopkov predelave odpadne embalaže, da se čim bolj zmanjša njeno odstranjevanje. Uredba opredeljuje tudi pristojne organe, nadzor nad izvajanjem predpisov ter prekrške in kazenske določbe.

Pomemben del uredbe predstavlja ureditev sistema proizvajalčeve razširjene odgovornosti (PRO) na področju embalaže. V ta namen določa pravila za skupno izpolnjevanje obveznosti proizvajalcev, pogoje za ustanavljanje in delovanje organizacij PRO, zahteve glede nadzora, poročanja ter merila za izbiro izvajalcev zbiranja in obdelave odpadne embalaže.

Uredba je bila pripravljena ob upoštevanju evropskega postopka obveščanja o tehničnih predpisih.

Za vprašanja glede zbiranja, predelave in odstranjevanja odpadne embalaže, ki jih uredba posebej ne ureja, pa se uporabljajo tudi drugi predpisi s področja ravnanja z odpadki, komunalnih javnih služb in odlaganja odpadkov.

K 2. členu:

Člen določa pristojne organe za izvajanje posameznih določb Uredbe (EU) 2025/40 v Republiki Sloveniji.

Prvi odstavek določa, da je za izvajanje prvega odstavka 40. člena Uredbe (EU) 2025/40 pristojno ministrstvo, pristojno za okolje. Ta določba je povezana z nalogami države članice glede registra proizvajalcev in drugih obveznosti iz navedenega člena uredbe.

Drugi odstavek določa posebni pristojnosti za izvajanje posameznih določb Uredbe (EU) 2025/40. Za izvajanje 5. člena uredbe, ki ureja zahteve glede snovi v embalaži, je pristojno ministrstvo, pristojno za zdravje. Za izvajanje 31. člena uredbe, ki ureja zbiranje podatkov in

poročanje o doseganju ciljev glede ponovne uporabe embalaže, je pristojna agencija, pristojna za okolje, ki opravlja naloge zbiranja, obdelave in poročanja okoljskih podatkov.

Tretji odstavek določa, da je za izvajanje prvega odstavka 68. člena Uredbe (EU) 2025/40 pristojna inšpekcija, pristojna za okolje. S tem se zagotavlja izvajanje nadzora nad izpolnjevanjem obveznosti iz Uredbe (EU) 2025/40 ter sprejemanje ukrepov v primeru ugotovljenih neskladnosti.

K 3. členu:

Določa uporabo slovenskega jezika pri izjavi o skladnosti

K 4. členu:

Ta člen opredeljuje izraze, ki se uporabljajo pri izvajanju te uredbe. Izrazi, ki so že opredeljeni v 3. členu Uredbe (EU) 2025/40, se v tem členu ne ponavljajo.

K 5. členu:

Določba predstavlja dopolnitev neposredno veljavnih pravil iz 12. člena Uredbe (EU) 2025/40 (PPWR), ki celovito ureja zahteve glede označevanja embalaže, vključno z označevanjem embalaže, vključene v kavcijske sisteme. Zato uredba teh zahtev ne povzema in jih ne podvaja. Nacionalna določba izkorišča možnost, ki jo državam članicam daje 12. člen Uredbe (EU) 2025/40, da se embalaža, vključena v kavcijski sistem, označi tudi z nacionalno oznako kavcijskega sistema. Takšna oznaka omogoča jasno prepoznavnost embalaže, vključene v posamezni kavcijski sistem, ter olajšuje njegovo delovanje.

Določba omogoča uporabo nacionalne oznake tako v primeru morebitne vzpostavitve obveznega kavcijskega sistema v skladu z Uredbo (EU) 2025/40 kot tudi za druge kavcijske sisteme, vzpostavljene na podlagi nacionalnega prava, vključno z obstoječim prostovoljnim sistemom za vračljivo embalažo za pijače, ki deluje na podlagi Uzanc pri vračanju in prevzemanju vračljive embalaže Uradni list RS, št. 12/13 .

K 6. členu:

13. člen Uredbe (EU) 2025/40 določa obveznost označevanja vsebnikov za zbiranje odpadne embalaže z enotnimi in jasno vidnimi oznakami, ki uporabnikom omogočajo pravilno ločeno zbiranje posameznih vrst embalažnih materialov. Oznake morajo biti usklajene z označevanjem embalaže, da se zagotovi lažje prepoznavanje ustreznega načina odlaganja. Obveznost ne velja za vsebnike, ki so vključeni v kavcijske sisteme. Komisija določi enotne oznake, tehnične zahteve in način njihove uporabe. Člen določa obveznost izvajalca javne službe , da vsebnike za odpadno embalažo označi na način in v roku skladnem z določili v Uredbi (EU)

K 7. členu:

Člen 29 Uredbe (EU) 2025/40 določa zavezujoče cilje glede ponovne uporabe embalaže, ki jih morajo dosegati neposredno gospodarski subjekti. Cilji se nanašajo predvsem na transportno embalažo, skupinsko embalažo in embalažo za pijače ter predvidevajo postopno povečevanje deleža embalaže za večkratno uporabo do let 2030 in 2040. Določba vključuje tudi več izjem za posamezne vrste embalaže, dejavnosti in manjše gospodarske subjekte ter zahteva vzpostavitev ustreznih sistemov za ponovno uporabo embalaže.

Enajsti odstavek 29. člena Uredbe (EU) 2025/40 določa, da države članice lahko končne distributerje, če je njihova prodajna površina v občini z gostoto prebivalstva manj kot 54 oseb/km² in v naseljih z manj kot 5000 prebivalcev, izvamejo iz obveznosti doseganja ciljev, da mora biti do 2030 vsaj 10 % in do leta 2040 vsaj 40 % alkoholnih ali brezalkoholnih pijač v prodajni embalaži na voljo v embalaži za večkratno uporabo. Člen te uredbe izjemo določa.

V Sloveniji je (vir SISTAT) 60 občin z ustrežno majhno gostoto prebivalstva. V 3 od teh občin (Črnomelj, Idrija, Kočevje) so naselja z več kot 5000 prebivalci.

Prav tako ta člen določa izjemo iz dvanajstega odstavka 29. člena Uredbe (EU) 2025/40, da se končni distributerji pod določenimi pogoji iz evropske uredbe združijo v skupine za namene izpolnjevanja ciljev iz prejšnjega odstavka. Pri tem uredba (EU) določa varovalke za preprečevanje izkrivljanja konkurence in zagotavljanje dostopnosti potrošnikom: posamezna skupina ne sme presegati 40 % tržnega deleža posamezne kategorije pijač, praviloma lahko vključuje največ pet končnih distributerjev, vsi člani skupine pa morajo zagotavljati dostopnost istih kategorij pijač. Omejitev števila članov ne velja za končne distributerje, ki poslujejo pod isto blagovno znamko.

K 8. členu:

31. člen Uredbe (EU) 2025/40 določa neposredno obveznost gospodarskih subjektov (iz prejšnjega prvega do osmega odstavka 29. člena te uredbe), da pristojnim organom letno poročajo o doseganju ciljev glede ponovne uporabe embalaže. Poročila se predložijo v elektronski obliki v šestih mesecih po koncu koledarskega leta, pri čemer prvo poročanje zajema leto 2030. Pristojni organi lahko zahtevajo dodatna pojasnila za preverjanje zanesljivosti podatkov, države članice pa morajo poročila javno objaviti. Za spremljanje izvajanja ukrepov in izmenjavo dobrih praks na področju ponovne uporabe se vzpostavi evropska opazovalnica za ponovno uporabo.

Da bodo gospodarski subjekti lahko poročali ARSO/ministrstvu v IS PRO je potrebno v tem členu te uredbe določiti obveznost gospodarskih subjektov za vodenje evidence o uporabi embalaže za večkratno uporabo v skladu z izvedbenim aktom iz tretjega odstavka 30. člene Uredbe (EU) 2025/40.

Če proizvajalec, ki daje na trg Republike Slovenije embalažo za večkratno uporabo, za izvajanje sistema ponovne uporabe pooblasti organizacijo ali drugo tretjo osebo v skladu s tretjim odstavkom 27. člena Uredbe (EU) 2025/40 (PPWR), mora gospodarski subjekt podatke oziroma poročila, določena s tem členom, posredovati tudi tej organizaciji oziroma pooblašeni tretji osebi.

K 9. členu:

Ta člen ureja omejevanje porabe plastičnih nosilnih vrečk z namenom doseganja okoljskih ciljev iz Uredbe (EU) 2025/40, ki je pod 40 lahkih plastičnih vrečk na prebivalca v enem letu. Na prodajnih mestih je prepovedano brezplačno zagotavljanje plastičnih nosilnih vrečk, končni distributerji pa morajo zagotoviti njihovo plačljivost in potrošnike jasno seznanimi z njihovimi cenami. Izjema velja za zelo lahke plastične nosilne vrečke, namenjene polnjenju nepredpakiranih živil, ki so lahko potrošnikom na voljo brezplačno.

Člen omogoča tudi brezplačno zamenjavo rabljene vrečke za novo pri istem distributerju, pri čemer določa obveznosti glede obveščanja potrošnikov in ravnanja s prevzetimi vrečkami. Poleg tega člen določa, da ministrstvo spremlja in poroča o letni porabi plastičnih nosilnih vrečk na podlagi zahtev za zavezanca iz Uredbe o okoljski dajatvi..... v skladu z metodologijo Izvedbenega sklepa Komisije (EU) 2018/896 z dne 19. junija 2018 o določitvi metodologije za izračun letne potrošnje lahkih plastičnih nosilnih vrečk in spremembi Odločbe 2005/270/ES (UL L št. 160 z dne 25. 6. 2018, str. 6)

Po sprejemu izvedbenega akta iz točke b) sedmega odstavka 56. člena Uredbe (EU) 2025/40 Komisija v skladu z (7b) 56. člen PPWR do 12. februarja 2027 sprejme izvedbene akte, v katerih določi metodologijo za izračun letne potrošnje lahkih plastičnih nosilnih vrečk na prebivalca. Prvo leto poročanja v skladu z novo sprejetim aktom je predvideno za drugo polno koledarsko leto po sprejemu navedenega akta, kar je leto 2029.

Uredba (EU) 2025/40 določa že primer poročanja v prilogi XII, Preglednica 4, kar pomeni, da se bodo morale poročati 4 kategorije plastičnih nosilnih vrečk glede na njihovo debelino: zelo lahke, lahke, debele in zelo debele. Plastične nosilne vrečke so opredeljene med pojmi v 3. členu Uredbe (EU) 2025/40.

K 10. členu:

Člen določa ukrepe za preprečevanje nastajanja odpadne embalaže in zmanjševanje vplivov embalaže na okolje. Pri proizvodnji embalaže je treba poleg trajnostnih zahtev upoštevati tudi cilje predelave in recikliranja odpadne embalaže. Program ravnanja z embalažo in odpadno embalažo vključuje ukrepe za zmanjševanje nastajanja odpadne embalaže, spodbujanje ponovne uporabe embalaže, zmanjšanje porabe lahkih plastičnih nosilnih vrečk ter druge ukrepe za doseganje okoljskih ciljev. Ministrstvo zagotavlja obveščanje gospodarskih subjektov, potrošnikov in širše javnosti o teh ukrepih in ciljih, organizacije proizvajalčeve razširjene odgovornosti pa morajo predvidene ukrepe vključiti v svoje skupne načrte ter o njihovem izvajanju obveščati javnost.

43. člen Uredbe (EU) 2025/40 določa namreč cilje za zmanjšanje nastajanja odpadne embalaže na prebivalca v posamezni državi članici. Količina nastale odpadne embalaže na prebivalca se mora v primerjavi z letom 2018 postopno zmanjšati za najmanj 5 % do leta 2030, 10 % do leta

2035 in 15 % do leta 2040, s čimer se spodbuja preprečevanje nastajanja odpadkov ter učinkovitejša raba virov v okviru prehoda na krožno gospodarstvo.

K 11. členu:

Temeljne obveznosti proizvajalcev v okviru proizvajalčeve razširjene odgovornosti so določene že v 35. členu ZVO-2. Zakon določa, da proizvajalec zagotavlja zbiranje in obdelavo odpadkov iz proizvodov, doseganje predpisanih okoljskih ciljev, obveščanje javnosti in imetnikov odpadkov, zagotavljanje informacij izvajalcem obdelave odpadkov ter vodenje evidenc in poročanje pristojnemu ministrstvu.

ZVO-2 hkrati določa način izpolnjevanja teh obveznosti, in sicer praviloma v okviru skupnega izpolnjevanja obveznosti proizvajalcev, pod pogoji, ki jih določa zakon, pa tudi možnost samostojnega izpolnjevanja obveznosti. Zakon ureja tudi možnost spremembe načina izpolnjevanja obveznosti ter daje Vladi pooblastilo za podrobnejšo ureditev izvajanja sistema proizvajalčeve razširjene odgovornosti.

Zaradi neposredne zakonske ureditve teh vprašanj jih uredba ne ponavlja. V skladu s pooblastilom iz petega in šestega odstavka 35. člena ZVO-2 uredba določa le podrobnejši način izvajanja zakonskih obveznosti, zlasti glede doseganja okoljskih ciljev, organizacijskih in tehničnih zahtev sistema, načina zbiranja in obdelave odpadkov, obveščanja, vodenja evidenc, poročanja ter drugih izvedbenih pravil, potrebnih za učinkovito izvajanje proizvajalčeve razširjene odgovornosti za posamezno skupino proizvodov.

Institut pooblaščenega zastopnika je urejen v četrtem, šestem in sedmem odstavku 34. člena ZVO-2. Zakon določa primere, v katerih mora proizvajalec s sedežem v drugi državi določiti pooblaščenega zastopnika za izpolnjevanje obveznosti proizvajalčeve razširjene odgovornosti v Republiki Sloveniji, primere, v katerih lahko pooblaščen zastopnik prevzame obveznosti proizvajalca s sedežem v Republiki Sloveniji, ter pogoje, ki jih mora pooblaščen zastopnik izpolnjevati. Določa tudi, da se zanj smiselno uporabljajo določbe, ki veljajo za proizvajalca, razen izrecno določenih izjem.

Uredba zato teh vprašanj ne ureja ponovno. Določba tega člena je namenjena izvajanju zakonske ureditve in njeni uskladitvi z Uredbo (EU) 2025/40, ki v 20. točki prvega odstavka 3. člena opredeljuje pooblaščenega zastopnika za proizvajalčevo razširjeno odgovornost kot osebo, ki jo proizvajalec imenuje za izpolnjevanje svojih obveznosti v državi članici, v kateri prvič omogoči dostopnost embalaže ali pakiranih proizvodov oziroma v kateri razpakira pakirane proizvode, ne da bi bil njihov končni uporabnik.

Namen določbe je zagotoviti učinkovito izvajanje obveznosti proizvajalčeve razširjene odgovornosti tudi za proizvajalce brez sedeža v Republiki Sloveniji, omogočiti učinkovit nadzor nad izpolnjevanjem teh obveznosti ter zagotoviti enake konkurenčne pogoje za domače in tuje proizvajalce.

K 12. členu:

Register proizvajalcev je urejen v 48. členu ZVO-2, ki določa njegov namen, obveznost vpisa proizvajalcev in pooblaščenih zastopnikov, način vpisa, obveznost sporočanja sprememb podatkov, pogoje za izbris iz registra, vpis organizacij za skupno izpolnjevanje obveznosti proizvajalcev ter javnost podatkov. Zakon hkrati pooblašča Vlado, da podrobneje predpiše vrsto podatkov, ki se vpisujejo v register, način vpisa ter način dostopa do registra.

Določba tega člena zato ne ureja ponovno temeljnih vprašanj glede registra proizvajalcev, temveč podrobneje določa podatke, ki jih morajo proizvajalci, pooblašчени zastopniki in organizacije vpisati v register, roke za njihov vpis in sporočanje sprememb ter način njihovega posredovanja.

Pri določitvi vrste podatkov uredba upošteva zahteve 44. člena Uredbe (EU) 2025/40 in izvedbenega akta, sprejetega na podlagi štirinajstega odstavka tega člena, ki na ravni Evropske unije določa enotno obliko registracije, obseg podatkov in način njihovega sporočanja. S tem se zagotavljata usklajeno izvajanje sistema proizvajalčeve razširjene odgovornosti v vseh državah članicah ter primerljivost in interoperabilnost podatkov med nacionalnimi registri.

K 13. členu:

Obveznost proizvajalca, da vodi evidenco o proizvodih, za katere velja proizvajalčeva razširjena odgovornost, ter posreduje podatke ministrstvu, je določena že v 6. točki prvega odstavka 35. člena ZVO-2. Zakon hkrati v petem odstavku istega člena pooblašča Vlado, da podrobneje določi evidence, podatke, ki se vodijo, ter način poročanja.

Določba tega člena zato podrobneje določa vsebino evidence o embalaži, dani na trg v Republiki Sloveniji. Namen evidence je zagotoviti, da proizvajalec razpolaga s popolnimi, sledljivimi in preverljivimi podatki, ki predstavljajo podlago za pripravo podatkov za poročanje ministrstvu oziroma za izpolnjevanje obveznosti poročanja, določenih z Uredbo (EU) 2025/40. Vsebina evidence je usklajena z vrstami embalaže in kategorijami embalažnih materialov, določenimi v izvedbenem aktu, sprejetem na podlagi štirinajstega odstavka 44. člena Uredbe (EU) 2025/40, s čimer se zagotavlja enotno poročanje ter primerljivost podatkov med državami članicami. Za proizvajalce, ki na trg Republike Slovenije letno dajo manj kot 10 ton embalaže, je obseg evidence prilagojen poenostavljenim zahtevam iz osmega odstavka 44. člena navedene uredbe.

Določba posebej ureja tudi vodenje evidence o številu in masi plastičnih nosilnih vrečk po posameznih kategorijah debeline. Ti podatki so potrebni za spremljanje doseganja ciljev zmanjšanja njihove porabe in za izpolnjevanje obveznosti poročanja iz 56. člena Uredbe (EU) 2025/40.

Ker pooblaščen zastopnik za proizvajalca brez sedeža v Republiki Sloveniji v skladu s 34. členom ZVO-2 prevzema izpolnjevanje obveznosti proizvajalca, v teh primerih evidenco vodi pooblaščen zastopnik.

Ker izvedbeni akt Komisije iz štirinajstega odstavka 44. člena Uredbe (EU) 2025/40 ob sprejetju te uredbe še ne bo v uporabi, uredba vsebuje tudi prehodno določbo, ki zagotavlja neprekinjeno vodenje evidenc po obstoječi nacionalni metodologiji do začetka uporabe evropskih pravil ter omogoča postopen prehod na nov sistem evidentiranja in poročanja.

K 14. členu:

Določba zagotavlja obveščenost vseh gospodarskih subjektov v dobavni verigi o tem, da proizvajalec za embalažo, ki jo daje na trg Republike Slovenije, izpolnjuje obveznosti proizvajalčeve razširjene odgovornosti prek organizacije za skupno izpolnjevanje obveznosti oziroma v okviru ustreznega sistema. Obveznost pisne izjave o podpisani pogodbi na računu ali dobavnici se nanaša le na kupce, ki niso potrošniki, saj je namenjena zagotavljanju preglednosti poslovanja med gospodarskimi subjekti ter lažjemu preverjanju izpolnjevanja zakonskih obveznosti

K 15. členu:

Temeljna ureditev skupnega izpolnjevanja obveznosti proizvajalčeve razširjene odgovornosti prek organizacije je določena v 37. do 40. členu ZVO-2. Te določbe urejajo obveznost skupnega izpolnjevanja obveznosti, organizacijo kot nosilca skupnega sistema, pogoje za njeno ustanovitev in delovanje, izdajo dovoljenja ter izvajanje skupnega izpolnjevanja obveznosti. Ker so navedena vprašanja urejena že v ZVO-2, jih uredba ne ponavlja. Na podlagi pooblastila iz četrtega odstavka 38. člena ZVO-2 pa podrobneje ureja način dokazovanja in preverjanja posameznih pogojev za ustanovitev organizacije in izdajo dovoljenja.

Prvi odstavek določa dokazila, s katerimi organizacija izkazuje izpolnjevanje pogoja iz četrtega odstavka 38. člena ZVO-2 glede najmanj 51-odstotnega deleža embalaže, dane na trg Republike Slovenije. Organizacija ta pogoj izkazuje s seznamom proizvajalcev ustanoviteljev ter njihovimi količinami embalaže, dane na trg Republike Slovenije v preteklem koledarskem letu pred vložitvijo vloge.

Drugi odstavek omogoča organizaciji, da pred vložitvijo vloge pri ministrstvu preveri, ali proizvajalci ustanovitelji skupaj dosegajo zakonsko predpisani delež embalaže, dane na trg Republike Slovenije. Zaradi varovanja poslovno občutljivih podatkov ministrstvo organizaciji sporoči le kumulativni delež vseh proizvajalcev s predloženega seznama, ne pa podatkov o deležu posameznega proizvajalca.

Tretji odstavek določa način preverjanja izpolnjevanja navedenega pogoja s strani ministrstva. Po vzpostavitvi informacijskega sistema proizvajalčeve razširjene odgovornosti iz 49. člena ZVO-2 ministrstvo preverjanje opravi na podlagi podatkov tega informacijskega sistema, ki vključuje tudi podatke registra proizvajalcev iz 48. člena ZVO-2.

Četrti odstavek določa dokazila za izkazovanje izpolnjevanja pogoja iz četrtega odstavka 38.

člena ZVO-2 glede največjega dovoljenega neposrednega ali posrednega lastniškega deleža posameznega proizvajalca v organizaciji. Ta pogoj se dokazuje z izpisom iz Poslovnega registra Slovenije in ustanovnim aktom organizacije.

V poglavju prehodnih določb je določena tudi ureditev, ki za obdobje do vzpostavitve informacijskega sistema proizvajalčeve razširjene odgovornosti iz 49. člena ZVO-2 določa način preverjanja izpolnjevanja pogoja glede deleža embalaže, dane na trg Republike Slovenije.

K 16. členu:

Temeljna ureditev organizacije za skupno izpolnjevanje obveznosti proizvajalcev je določena v 38. členu ZVO-2. Ta določa pravno naravo organizacije, pogoje za njeno ustanovitev in delovanje, zahteve glede njene neodvisnosti, sestavo telesa za sistem PRO, njegove naloge in pristojnosti ter enakopravno zastopanost predstavnikov proizvajalcev. Ker so navedena vprašanja urejena že v ZVO-2, jih uredba ne ponavlja. Na podlagi pooblastila iz desetega odstavka 38. člena ZVO-2 pa podrobneje ureja postopek imenovanja predstavnikov proizvajalcev v telo za sistem PRO ter trajanje njihovega mandata.

Prvi odstavek določa, da predstavnike proizvajalcev, ki so ustanovitelji organizacije in njeni lastniki, imenujejo ti proizvajalci po postopku, določenem v aktu o ustanovitvi organizacije.

Organizacija pripravi kandidatno listo in zagotovi organizacijsko izvedbo postopka.

Drugi odstavek ureja imenovanje predstavnikov proizvajalcev, ki se organizaciji pridružijo po njeni ustanovitvi. Organizacija na podlagi sklenjenih pogodb s proizvajalci pripravi kandidatno listo ter izvede postopek njihovega imenovanja, s čimer se zagotavlja izvajanje zakonskega načela enakopravne zastopanosti ustanoviteljev in proizvajalcev, ki se organizaciji pridružijo naknadno.

Tretji odstavek določa temeljna načela postopka imenovanja predstavnikov proizvajalcev.

Postopek mora biti pregleden, nediskriminatoren in zagotavlja enakopravno obravnavo vseh proizvajalcev.

Četrty odstavek določa vsebino internega akta organizacije, ki podrobneje ureja delovanje telesa za sistem PRO. Akt mora urediti ključna organizacijska in postopkovna vprašanja, potrebna za učinkovito in pregledno delovanje telesa, ob upoštevanju nalog, določenih v enajstem odstavku 38. člena ZVO-2.

Peti odstavek določa, da se pri imenovanju predstavnikov proizvajalcev v največji možni meri zagotavlja uravnotežena zastopanost različnih skupin proizvajalcev glede na vrsto embalažnega materiala, gospodarsko dejavnost in velikost proizvajalcev. Namen določbe je zagotoviti, da telo za sistem PRO pri svojem delu odraža raznolikost proizvajalcev, vključenih v organizacijo. Gre za usmeritev pri oblikovanju sestave telesa in ne za določitev obveznih kvot posameznih skupin proizvajalcev.

Šesti odstavek določa trajanje mandata članov telesa za sistem PRO ter možnost enkratnega ponovnega imenovanja. Takšna ureditev zagotavlja kontinuiteto delovanja telesa in hkrati omogoča njegovo periodično kadrovske obnovo.

Sedmi odstavek določa, da predstavnika ministrstva, pristojnega za okolje, imenuje minister, pristojen za okolje.

K 17. členu:

Temeljna ureditev telesa za sistem PRO ter njegovih nalog je določena v desetem in enajstem odstavku 38. člena ZVO-2. Med njegovimi nalogami je tudi sprejem splošnega akta, s katerim se opredelijo standardi ravnanja z odpadki iz proizvodov, za katere velja proizvajalčeva razširjena odgovornost, ki jih morajo upoštevati osebe, ki za organizacijo izvajajo zbiranje ali obdelavo odpadkov. Ker ZVO-2 določa le pristojnost telesa za sistem PRO za sprejem teh standardov, predlagane določbe podrobneje določajo njihovo minimalno vsebino, merila za njihovo oblikovanje ter način njihove uporabe.

Drugi odstavek določa minimalno vsebino splošnega akta. Standardi morajo zajemati celoten proces ravnanja z odpadno embalažo, od zbiranja in zagotavljanja kakovosti ločenega zbiranja do priprave za ponovno uporabo, sortiranja, recikliranja in drugih postopkov obdelave. Poleg tehničnih in organizacijskih zahtev morajo določati tudi zahteve glede sledljivosti tokov odpadne embalaže, vodenja evidenc, masnih bilanc in poročanja, saj so te podlaga za preverjanje izpolnjevanja obveznosti proizvajalčeve razširjene odgovornosti. Pri tem se glede kategorij materialov, masnih bilanc in poročanja upoštevajo zahteve izvedbenega akta, sprejetega na

podlagi štirinajstega odstavka 44. člena Uredbe (EU) 2025/40, ki bo na ravni Evropske unije določil enotno metodologijo spremljanja in poročanja. Splošni akt mora določati tudi merila in kazalnike za spremljanje izpolnjevanja sprejetih standardov ter ukrepe za njihovo stalno izboljševanje.

Tretji odstavek določa temeljna izhodišča, ki jih mora telo za sistem PRO upoštevati pri oblikovanju standardov. Ti morajo temeljiti na ciljih varstva okolja in hierarhiji ravnanja z odpadki ter upoštevati najboljše razpoložljive prakse sistemov proizvajalčeve razširjene odgovornosti v državah članicah Evropske unije. Kadar je to pomembno za posamezne postopke zbiranja ali obdelave odpadne embalaže, se upoštevajo tudi najboljše razpoložljive tehnike, s čimer se spodbuja uporaba tehnološko naprednih in okoljsko učinkovitih rešitev.

Četrti odstavek določa obveznost javne objave splošnega akta na spletni strani organizacije. S tem se zagotavlja preglednost delovanja organizacije in seznanjenost vseh deležnikov z veljavnimi standardi ravnanja z odpadno embalažo. Hkrati splošni akt predstavlja obvezno podlago za pogodbe z osebami, ki za organizacijo izvajajo zbiranje ali obdelavo odpadne embalaže, s čimer se zagotavlja enotna uporaba sprejetih standardov pri vseh izvajalcih.

Peti odstavek določa izjemo glede uporabe standardov organizacije zbiranja za izvajalce občinske gospodarske javne službe zbiranja komunalnih odpadkov. Ker je organizacija izvajanja te javne službe urejena s posebnimi predpisi, splošni akt ne more posegati v zahteve, ki jih glede organizacije zbiranja že določajo ti predpisi. To pa ne vpliva na uporabo drugih standardov iz splošnega akta, kadar se nanašajo na ravnanje z odpadno embalažo v okviru izvajanja obveznosti proizvajalčeve razširjene odgovornosti.

K 18. členu:

Člen podrobneje ureja način izbire izvajalcev zbiranja in obdelave odpadne embalaže, ki jih organizacija za skupno izpolnjevanje obveznosti proizvajalcev izbere na podlagi javnega poziva iz šestega odstavka 40. člena ZVO-2. Določba zagotavlja pregledno, objektivno, sorazmerno in nediskriminatorno izbiro izvajalcev, ki temelji na vnaprej določenih merilih in omogoča učinkovito uporabo finančnih prispevkov proizvajalcev. S tem se uresničujejo zahteve glede upravljanja sistemov proizvajalčeve razširjene odgovornosti iz člena 8a Direktive 2008/98/ES o odpadkih ter zahteve Uredbe (EU) 2025/40 glede učinkovitega izvajanja obveznosti proizvajalčeve razširjene odgovornosti za embalažo.

Prvi odstavek določa obvezna merila, ki jih mora organizacija vključiti v javni poziv. Merila zajemajo okoljske, tehnične, organizacijske in ekonomske vidike izvajanja storitev ter omogočajo izbiro izvajalcev, ki zagotavljajo učinkovito zbiranje in obdelavo odpadne embalaže. Pri izbiri se upoštevajo zlasti načeli bližine in, kadar je to primerno, samozadostnosti, saj krajše transportne poti praviloma zmanjšujejo obremenitve okolja in stroške sistema. Poleg stroškovne učinkovitosti se ocenjujejo tudi dejanske zmogljivosti izvajalcev za prevzem, skladiščenje, sortiranje in obdelavo odpadne embalaže, kakovost ločenega zbiranja, doseganje okoljskih ciljev, kakovost informacijskih rešitev, sledljivost tokov odpadne embalaže, zanesljivost poročanja ter kadrovska in materialna usposobljenost izvajalcev. Pomemben element presoje so tudi njihove pretekle izkušnje in reference.

Tretji odstavek določa, da mora organizacija posamezna merila podrobneje opredeliti ter jim določiti ustrezno vrednotenje. Namen te določbe je zagotoviti transparentnost postopka, enakopravno obravnavo vseh ponudnikov in preverljivost izbire. Merila morajo biti oblikovana v skladu s standardi, določenimi v splošnem aktu iz prejšnjega člena, tako da spodbujajo doseganje okoljskih ciljev, visokokakovostno recikliranje, učinkovito pripravo odpadne embalaže za recikliranje, zanesljivo poročanje ter gospodarno uporabo sredstev, ki jih proizvajalci zagotavljajo za izvajanje sistema proizvajalčeve razširjene odgovornosti. Organizacija mora merila oblikovati tako, da je mogoče objektivno oceniti kakovost posamezne ponudbe in njeno sposobnost izpolnjevanja obveznosti sistema.

Četrti odstavek omogoča oblikovanje posameznih sklopov oziroma območij izvajanja storitev, kadar je to potrebno za zagotavljanje učinkovitega delovanja sistema, varnosti izvajanja storitev, ustrezne geografske pokritosti ali ohranjanja konkurence med izvajalci. Pri tem mora organizacija zagotoviti, da razpisni pogoji in oblikovanje sklopov neupravičeno ne omejujejo dostopa malim in srednjim podjetjem ter da ostane trg izvajanja storitev odprt tudi za nove usposobljene izvajalce.

Peti odstavek določa, da se pogodbe z izbranimi izvajalci sklepajo za obdobje enega koledarskega leta. Takšna ureditev omogoča redno preverjanje učinkovitosti izvajalcev,

prilagajanje sistema spremembam na trgu ter ponovno konkuriranje za izvajanje storitev. Hkrati preprečuje dolgoročno zapiranje trga posameznim izvajalcem in spodbuja stalno izboljševanje kakovosti storitev. Določba zato prepoveduje tudi pogodbene določbe, ki bi neupravičeno omejevale konkurenco ali onemogočale vključevanje drugih usposobljenih izvajalcev.

Šesti odstavek določa obveznost organizacije, da o izvedbi javnega poziva vodi zapisnik ter hrani vso dokumentacijo najmanj deset let. Takšna ureditev zagotavlja sledljivost postopka, možnost naknadnega preverjanja pravilnosti izbire ter učinkovito izvajanje upravnega in inšpekcijskega nadzora. Hramba dokumentacije omogoča tudi preverjanje gospodarne porabe finančnih prispevkov proizvajalcev in izpolnjevanja obveznosti organizacije v okviru sistema proizvajalčeve razširjene odgovornosti.

Sedmi odstavek določa, da se ta člen ne uporablja za izvajalce občinske gospodarske javne službe zbiranja komunalnih odpadkov. Izvajalci javne službe opravljajo svoje naloge na podlagi predpisov, ki urejajo gospodarske javne službe varstva okolja, in niso izbrani v postopku javnega poziva organizacije proizvajalčeve razširjene odgovornosti. Organizacija zato javni poziv izvaja le za izbiro drugih izvajalcev zbiranja in obdelave odpadne embalaže, za katere je sama odgovorna.

K 19. členu:

Ta člen določa vsebino skupnega načrta, ki ga mora organizacija za skupno izpolnjevanje obveznosti proizvajalcev predložiti kot sestavni del vloge za izdajo dovoljenja za izvajanje sistema proizvajalčeve razširjene odgovornosti za embalažo.

Namen načrta je, da ministrstvo pred izdajo dovoljenja preveri, ali organizacija razpolaga z ustrežno organizacijsko, tehnično in pogodbeno ureditvijo za izvajanje vseh obveznosti proizvajalčeve razširjene odgovornosti na celotnem območju Republike Slovenije. Načrt hkrati predstavlja podlago za spremljanje izvajanja dovoljenja in presojo morebitnih sprememb sistema.

Vsebina načrta izhaja predvsem iz člena 47 Uredbe (EU) 2025/40, ki določa minimalne zahteve za organizacije proizvajalčeve razširjene odgovornosti, ter iz člena 8a Direktive 2008/98/ES o odpadkih glede organizacije sistemov proizvajalčeve razširjene odgovornosti.

Načrt mora zato vključevati podatke o vrstah embalaže in embalažnih materialov, proizvajalcih, ki so vključeni v sistem, organizaciji sistema zbiranja in ravnanja z odpadno embalažo, infrastrukturi za zbiranje, pripravo za ponovno uporabo in predobdelavo, pogodbenih izvajalcih, razpoložljivih zmogljivostih ter načrtovanem doseganju okoljskih ciljev recikliranja in predelave. Posebej se zahteva tudi opis ukrepov za zagotavljanje nemotenega prevzemanja odpadne embalaže na celotnem območju Republike Slovenije ter ukrepov za preprečevanje zastojev pri prevzemanju in obdelavi odpadne embalaže, saj je neprekinjeno izvajanje sistema ena od temeljnih obveznosti organizacije.

Načrt mora vsebovati tudi oceno predvidenih tokov odpadne embalaže, načrtovane deleže predelave in recikliranja ter predvidene količine odpadne embalaže, ki jih zaradi tehničnih ali drugih razlogov ne bo mogoče predelati in bodo odstranjene. V takih primerih mora organizacija izkazati, da odstranjevanje predstavlja zadnjo možnost ravnanja v skladu s hierarhijo ravnanja z odpadki.

Sestavni del načrta so tudi aktivnosti obveščanja javnosti, imetnikov odpadne embalaže in izvajalcev obdelave, saj učinkovito delovanje sistema proizvajalčeve razširjene odgovornosti temelji tudi na ustrezni informiranosti vseh udeležencev.

Ker se novi sistem evidentiranja in poročanja po ZVO-2 ter informacijski sistem PRO uvajata postopno, vseh podatkov, predvidenih v tem členu, ob začetku uporabe uredbe ne bo mogoče zagotoviti v predpisani obliki. To vprašanje ureja prehodna določba, ki za prehodno obdobje določa način priprave skupnega načrta na podlagi podatkov, ki so na voljo po veljavnem sistemu evidentiranja in poročanja, do vzpostavitve celotnega sistema evidenc in poročanja v skladu z ZVO-2.

K 20. členu:

Postopek izdaje dovoljenja, njegova vsebina, pogoji za izdajo, preverjanje izpolnjevanja pogojev ter spremembe in odvzem dovoljenja so celovito urejeni v 41. členu ZVO-2. Ta člen zato teh vprašanj ne ureja ponovno, temveč na podlagi tretje točke tretjega odstavka 175. člena ZVO-2 podrobneje ureja finančno jamstvo, ki ga mora organizacija proizvajalčeve razširjene

odgovornosti zagotoviti za izvajanje svojih obveznosti.

Namen finančnega jamstva je zagotoviti neprekinjeno izvajanje sistema proizvajalčeve razširjene odgovornosti tudi v primerih, ko organizacija zaradi finančnih težav ali drugih razlogov začasno ali trajno ne more več izpolnjevati svojih obveznosti. S tem se prepreči prekinitev prevzemanja, zbiranja, priprave za ponovno uporabo, predobdelave in nadaljnjega ravnanja z odpadno embalažo ter zagotovi varstvo okolja in javnega interesa.

Člen določa dopustni obliki finančnega jamstva (bančna garancija ali zavarovalna polica), upravičenca do finančnega jamstva, način določanja njegove višine, roke za njegovo predložitev ter primere, v katerih se finančno jamstvo lahko unovči.

Višina finančnega jamstva mora ustrezati stroškom izvajanja obveznosti proizvajalcev za najmanj dvanajstmesečno obdobje delovanja sistema proizvajalčeve razširjene odgovornosti.

Kot objektivna podlaga za določitev njegove višine se uporabljajo podatki iz revizorjevega poročila organizacije iz 46. člena ZVO-2, saj predstavljajo neodvisno preverjene podatke o dejanskih stroških izvajanja sistema. Na tej podlagi ministrstvo vsako leto z odločbo določi višino finančnega jamstva, organizacija pa mora v predpisanem roku predložiti ustrezno bančno garancijo ali zavarovalno polico.

Ker ob izdaji prvega dovoljenja revizorjevo poročilo še ne obstaja, bo način določitve prve višine finančnega jamstva urejen s prehodno določbo. Ta bo omogočila, da se finančno jamstvo v začetnem obdobju določi na podlagi ocenjenih stroškov, predloženih v finančnem načrtu ob vlogi za izdajo dovoljenja, po vzpostavitvi rednega poslovanja organizacije pa na podlagi dejanskih revidiranih stroškov.

Člen določa tudi primere, v katerih lahko ministrstvo unovči finančno jamstvo. Ti zajemajo predvsem položaje, ko organizacija ne zagotavlja finančnih sredstev za izvajanje svojih obveznosti, ne poravnava obveznosti do izvajalcev ravnanja z odpadno embalažo, ne organizira ali ne zagotavlja predpisanega ravnanja z odpadno embalažo, postane insolventna, izgubi dovoljenje ali ne izvrši odločb pristojnega organa. Namen unovčenja finančnega jamstva ni sankcioniranje organizacije, temveč zagotovitev finančnih sredstev, s katerimi ministrstvo zagotovi izvajanje obveznosti proizvajalcev iz prve do tretje točke prvega odstavka 35. člena ZVO-2 tudi v primeru, ko jih organizacija sama ne more več izvajati. S tem se zagotavlja neprekinjeno delovanje sistema proizvajalčeve razširjene odgovornosti ter preprečujejo škodljive posledice za okolje in motnje pri ravnanju z odpadno embalažo.

K 21. členu:

Splošne obveznosti proizvajalcev, za katere velja proizvajalčeva razširjena odgovornost, so določene v 35. členu ZVO-2, obveznosti organizacij za skupno izpolnjevanje teh obveznosti pa v 37. in 40. členu ZVO-2, ki določata zlasti obveznost organiziranja skupnega sistema proizvajalčeve razširjene odgovornosti, zagotavljanja ravnanja z odpadki iz proizvodov, financiranja sistema, vodenja evidenc, poročanja ter izpolnjevanja drugih obveznosti organizacije. Uredba zato teh obveznosti ne določa na novo, temveč jih za področje embalaže podrobneje razčlenjuje zaradi zagotavljanja enotnega in učinkovitega izvajanja sistema proizvajalčeve razširjene odgovornosti v skladu z Uredbo (EU) 2025/40.

Člen določa temeljno obveznost organizacije, da zagotavlja ravnanje z vso odpadno embalažo, za katero v Republiki Sloveniji velja skupno izpolnjevanje obveznosti proizvajalcev. S tem se zagotavlja enoten sistem ravnanja z odpadno embalažo na celotnem ozemlju Republike Slovenije, ne glede na kraj njenega nastanka, pri čemer se iz sistema izvzame le odpadna embalaža proizvajalcev, ki na podlagi ZVO-2 obveznosti proizvajalčeve razširjene odgovornosti izpolnjujejo samostojno.

Člen podrobneje določa način izvajanja obveznosti prevzemanja odpadne embalaže od izvajalcev občinske gospodarske javne službe zbiranja komunalnih odpadkov. Organizacija mora zagotoviti redno prevzemanje vse ločeno zbrane odpadne embalaže ter odpadne embalaže, izločene iz mešanih komunalnih odpadkov v centrih za ravnanje s komunalnimi odpadki. Določitev najmanjše pogostosti prevzemanja in obveznosti hitrega prevzema v primeru preseženih skladiščnih zmogljivosti je namenjena preprečevanju kopičenja odpadne embalaže pri izvajalcih javne službe ter zagotavljanju neprekinjenega izvajanja javne službe.

Poleg odpadne embalaže iz sistema javne službe mora organizacija zagotoviti tudi prevzem odpadne embalaže, ki nastaja pri končnih distributerjih in končnih uporabnikih, ki niso potrošniki, preko zbirnih centrov in naprav za predobdelavo, ki jih mora organizacija zagotoviti v skladu s to uredbo. S tem se zagotavlja, da sistem proizvajalčeve razširjene odgovornosti zajema vse

tokove odpadne embalaže, ne glede na njihov izvor.

Člen nadalje določa rok, v katerem mora organizacija zagotoviti, da je vsa prevzeta odpadna embalaža oddana v končni postopek predelave ali odstranjevanja. Namen te določbe je preprečiti dolgotrajno skladiščenje odpadne embalaže ter zagotoviti doseganje okoljskih ciljev recikliranja in predelave iz 52. člena Uredbe (EU) 2025/40 ob hkratnem spoštovanju hierarhije ravnanja z odpadki.

Posebna pozornost je namenjena tudi kakovosti predobdelave odpadne embalaže. Organizacija mora zagotoviti sortiranje odpadne embalaže po embalažnih materialih in kategorijah materialov, določenih v izvedbenih aktih Evropske komisije, saj je kakovost sortiranja ključni pogoj za visokokakovostno recikliranje ter pravilno poročanje o doseganju okoljskih ciljev.

Določba, po kateri mora organizacija prevzeti nazaj odpadke, ki jih izvajalec recikliranja zaradi neustreznega sortiranja dodatno izloči pred postopkom recikliranja ali druge predelave, uveljavlja načelo odgovornosti organizacije za kakovost predobdelave odpadne embalaže. S tem se spodbuja učinkovitejše sortiranje že pred oddajo odpadne embalaže v končno predelavo, zmanjšujejo stroški nadaljnje obdelave ter izboljšuje kakovost sekundarnih surovin in zanesljivost poročanja o recikliranju v skladu z zahtevami prava Evropske unije.

Ta člen tako predstavlja izvedbeno razčlenitev zakonskih obveznosti organizacije iz ZVO-2 ter zagotavlja njihovo praktično izvajanje ob upoštevanju zahtev Uredbe (EU) 2025/40 glede organizacije sistemov proizvajalčeve razširjene odgovornosti, kakovosti ravnanja z odpadno embalažo in doseganja okoljskih ciljev.

K 22. členu:

Člen podrobneje ureja način izvajanja obveznosti obveščanja javnosti, ki jo za proizvajalčevo razširjeno odgovornost določa 4. točka prvega odstavka 35. člena ZVO-2, ter hkrati prispeva k izvajanju določb Uredbe (EU) 2025/40, ki poudarja pomen obveščanja uporabnikov, pravilnega ravnanja z embalažo in učinkovitega ločenega zbiranja odpadne embalaže.

Prvi odstavek določa obveznost organizacije, da na svoji spletni strani javnosti, predvsem končnim uporabnikom, zagotavlja informacije o pravilnem ravnanju z odpadno embalažo, možnostih njenega brezplačnega oddajanja ter pomenu ločenega zbiranja za doseganje ciljev recikliranja in drugih postopkov predelave. Določba vključuje tudi obveščanje o pomenu oznak na embalaži in zabojnikih za odpadno embalažo, pri čemer se bo ta del začel uporabljati po začetku uporabe harmoniziranega sistema označevanja, določenega z izvedbenimi akti Evropske komisije na podlagi Uredbe (EU) 2025/40.

Drugi odstavek določa obveznost objave informacij o zbirnih mestih oziroma zbirnih centrih za odpadno embalažo, ki nastaja izven sistema javne službe zbiranja komunalnih odpadkov.

Namen določbe je zagotoviti, da imajo končni distributerji in drugi imetniki odpadne embalaže, za katere javna služba ni pristojna, na voljo jasne informacije o možnostih oddaje odpadne embalaže.

Tretji odstavek določa obveznost letne objave ključnih podatkov o delovanju sistema proizvajalčeve razširjene odgovornosti. Organizacija objavi podatke o embalaži, dani na trg Republike Slovenije, zbrani in obdelani odpadni embalaži ter doseganju okoljskih ciljev.

Obseg objavljenih podatkov sledi podatkom, ki jih organizacije zbirajo in poročajo pristojnim organom na podlagi te uredbe, Uredbe (EU) 2025/40 in izvedbenih aktov Evropske komisije. Četrty odstavek določa, da enake podatke objavi tudi ministrstvo oziroma agencija, pristojna za okolje. Namen določbe je zagotoviti enotno, javno dostopno in primerljivo predstavitev rezultatov delovanja sistema na ravni Republike Slovenije ter omogočiti spremljanje doseganja nacionalnih in evropskih okoljskih ciljev.

Peti odstavek razširja obveznosti ozaveščanja tudi na področje preprečevanja nastajanja odpadne embalaže. Organizacija mora javnost obveščati o lastnostih embalaže za večkratno uporabo, možnostih njene uporabe ter alternativnih načinov pakiranja, s čimer se spodbuja izvajanje ukrepov preprečevanja nastajanja odpadkov in prehod v krožno gospodarstvo v skladu s cilji Uredbe (EU) 2025/40.

Šesti odstavek določa obveznost izvajanja stalnih aktivnosti ozaveščanja v različnih medijih in njihovo prilagajanje različnim ciljnim skupinam.

K 23. členu:

Določba ureja temeljna pravila financiranja sistema proizvajalčeve razširjene odgovornosti za embalažo. Izhaja iz načela, da proizvajalci krijejo stroške ravnanja z odpadno embalažo v skladu z Zakonom o varstvu okolja in Uredbo (EU) 2025/40, pri čemer se za stroške zbiranja komunalne odpadne embalaže uporablja delitev financiranja, določena v petem odstavku 36. člena ZVO-2.

Hkrati določba povzema načelo stroškovne učinkovitosti, saj se med upravičene stroške vštevajo le stroški, ki so potrebni za zagotavljanje tehnično in okoljsko ustreznega izvajanja sistema ravnanja z odpadno embalažo. Poleg stroškov zbiranja, prevoza in obdelave odpadne embalaže določba opredeljuje tudi stroške delovanja organizacije, ki so nujni za izvajanje obveznosti proizvajalčeve razširjene odgovornosti, vključno z vodenjem evidenc, poročanjem, informacijskimi sistemi, ozaveščanjem javnosti ter drugimi podpornimi dejavnostmi.

Pomemben element določbe je uvedba ekomodulacije finančnih prispevkov proizvajalcev, ki temelji na okoljskih lastnostih embalaže. Namen ekomodulacije je spodbuditi razvoj in uporabo embalaže, ki je primernejša za ponovno uporabo in recikliranje ter povzroča manjše vplive na okolje v celotnem življenjskem ciklu. Organizacija mora pri oblikovanju finančnih prispevkov uporabljati pregledna, objektivna, preverljiva in nediskriminatorna merila, model ekomodulacije pa javno objaviti in ga redno posodablja skladno z razvojem evropske zakonodaje, tehničnih standardov in praks ravnanja z odpadki.

Določba omogoča tudi poenostavljeno obračunavanje finančnih prispevkov za proizvajalce, ki dajejo na trg manjše količine embalaže. S pogodbeno določenim pavšalnim prispevkom se zmanjšajo administrativne obremenitve tako za proizvajalce kot za organizacijo, pri čemer višina pavšala ne sme presegati dejanskih upravičenih stroškov.

Nadalje je določeno financiranje vzpostavitve organizacije in sistema PRO. Ker organizacija pred začetkom izvajanja svojih nalog še nima prihodkov iz finančnih prispevkov, morajo ustanovni proizvajalci zagotoviti sredstva za njeno ustanovitev, pridobitev dovoljenja, razvoj informacijskega sistema ter vzpostavitev vseh pogojev za začetek delovanja. Določba hkrati omogoča, da se začetni stroški po vzpostavitvi sistema med proizvajalce pravično porazdelijo glede na njihove dejanske količine embalaže, dane na trg Republike Slovenije.

K 24. členu:

Določba ureja način financiranja stroškov zbiranja komunalne odpadne embalaže v okviru obvezne občinske gospodarske javne službe zbiranja komunalnih odpadkov v skladu z načelom proizvajalčeve razširjene odgovornosti. Pri tem izhaja iz zahtev 47. člena Uredbe (EU) 2025/40 in 8.a člena Okvirne direktive o odpadkih, po katerih proizvajalci krijejo stroške ravnanja z odpadno embalažo v obsegu, določenem z evropsko zakonodajo.

Določba opredeljuje vrste upravičenih stroškov, ki jih organizacija financira izvajalcem javne službe, ter določa, da morebitna tržna vrednost odpadne embalaže oziroma posameznih embalažnih materialov ne vpliva na obveznost njenega prevzema in financiranja. Namen takšne ureditve je zagotoviti nemoteno delovanje sistema zbiranja komunalne odpadne embalaže ter preprečiti, da bi nihanja na trgu sekundarnih surovin vplivala na izvajanje obvezne javne službe. Ker se kompostabilna embalaža iz točk (f) in (g) prvega odstavka 9. člena Uredbe (EU) 2025/40 zbira in obdeluje skupaj z biološkimi odpadki, njene količine in stroškov ni mogoče neposredno določiti. Zato določba predvideva pripravo skupne metodologije za določitev deleža stroškov zbiranja, prevoza in obdelave bioloških odpadkov, ki se nanaša na to embalažo. Metodologija temelji na objektivnih in preverljivih podatkih, potrdi pa jo ministrstvo, pristojno za okolje, s čimer se zagotavljata enotna uporaba in preglednost financiranja.

K 25. členu:

Člen podrobneje ureja način določanja in plačevanja finančnega nadomestila, s katerim organizacija proizvajalčeve razširjene odgovornosti financira stroške zbiranja komunalne odpadne embalaže.

Namesto da bi ministrstvo administrativno določalo priznane stroške zbiranja, ureditev vzpostavlja pogodbeni mehanizem med občinami (oziroma njihovimi združenji) in organizacijo PRO, pri čemer je sklenjeni sporazum neposredno vpet v postopek oblikovanja cen javne službe po 51. členu ZVO-2. Takšna rešitev daje občinam in organizaciji več fleksibilnosti, hkrati pa zagotavlja transparentnost, saj je sporazum javno objavljen in predstavlja strokovno podlago za določitev cen.

Prvi in drugi odstavek določata, da se finančno nadomestilo, ki ga organizacija plačuje za zbiranje komunalne odpadne embalaže, upošteva pri pripravi elaborata za oblikovanje cen javne službe. Na ta način se del stroškov zbiranja, ki ga krije organizacija v okviru sistema proizvajalčeve razširjene odgovornosti, odrazi v nižjih stroških javne službe in posledično v nižjih stroških uporabnikov. Višina nadomestila se določi skladno z zakonsko določenim razmerjem financiranja med proizvajalci in uporabniki javne službe.

Tretji in četrti odstavek uvajata sporazum kot temeljni instrument za ureditev medsebojnih finančnih razmerij med občino oziroma izvajalcem javne službe in organizacijo. Sporazum predstavlja strokovno podlago, ki se priloži elaboratu za oblikovanje cen javne službe, s čimer se zagotavlja neposredna povezava med financiranjem sistema proizvajalčeve razširjene odgovornosti in postopkom določanja cen javnih storitev po 51. členu ZVO-2. Zaradi večje učinkovitosti in poenotenja sistema se omogoča tudi sklenitev sporazuma z reprezentativnim združenjem občin.

Peti in šesti odstavek določata vsebino sporazuma. Sporazum opredeli višino finančnega nadomestila, način njegovega izračuna, obračunavanja in plačevanja ter metodologijo njegovega posodabljanja. Omogoča tudi uporabo enotnega povprečnega nadomestila za vse občine ali za posamezne skupine primerljivih občin, če se hkrati določi način pravične porazdelitve oziroma izravnave plačil glede na dejanske stroške izvajanja javne službe. Takšna ureditev zmanjšuje administrativne obremenitve ter omogoča enostavnejše in preglednejše financiranje sistema.

Sedmi odstavek določa javno objavo sporazuma, s čimer se zagotavlja preglednost financiranja in seznanjenost proizvajalcev, občin, izvajalcev javnih služb ter javnosti z načinom določanja finančnega nadomestila.

Osmi odstavek določa varovalko za primer, ko sporazum ni sklenjen ali organizacija ne izpolnjuje svojih finančnih obveznosti. V takem primeru se lahko za zagotovitev nemotenega izvajanja javne službe uporabijo sredstva iz finančnega jamstva organizacije, ki je namenjeno zagotavljanju izvajanja obveznosti proizvajalčeve razširjene odgovornosti tudi v primeru neizpolnjevanja obveznosti organizacije.

Deveti odstavek določa pravno naravo sporazuma. Gre za sporazum, sklenjen na podlagi določb zakonodaje, ki ureja gospodarske javne službe, in pravil obligacijskega prava, s katerim se podrobneje uredijo medsebojne pravice in obveznosti pogodbenih strank pri financiranju zbiranja komunalne odpadne embalaže.

Predlagana ureditev omogoča, da se finančna razmerja med organizacijo in izvajalci javne službe uredijo pogodbeno in pred začetkom koledarskega leta, kar zagotavlja predvidljivost financiranja, zmanjšuje možnost sporov ter omogoča pravočasno pripravo elaboratov in določitev cen javne službe. Hkrati zagotavlja učinkovito izvajanje tretjega odstavka 51. člena ZVO-2, po katerem mora občina pri oblikovanju cen javne službe organizaciji omogočiti sodelovanje pri pripravi strokovnih podlag ter se opredeliti do njenih pripomb.

K 26. členu:

Člen podrobneje ureja način obračunavanja in plačevanja finančnega nadomestila za zbiranje komunalne odpadne embalaže med izvajalcem obvezne občinske gospodarske javne službe zbiranja komunalnih odpadkov in organizacijo proizvajalčeve razširjene odgovornosti. Izvajalec javne službe organizaciji mesečno izstavi račun za opravljeno storitev zbiranja komunalne odpadne embalaže. Znesek računa se določi na podlagi cene, določene v sporazumu o finančnem nadomestilu, ter dejanske količine prevzete ločeno zbrane odpadne embalaže po posameznih vrstah embalažnih materialov. Zahteva po razčlenitvi računa po posameznih vrstah embalažnih materialov zagotavlja preglednost obračunavanja, preverljivost količin ter omogoča usklajenost z evidencami in poročanjem, ki jih določata ta uredba ter Uredba (EU) 2025/40.

Drugi odstavek določa obveznost organizacije, da račun poravna v pogodbeno oziroma drugače dogovorjenem roku in tako zagotovi redno in predvidljivo financiranje izvajalcev javne službe ter nemoteno izvajanje zbiranja komunalne odpadne embalaže kot dela obvezne občinske gospodarske javne službe.

K 27. členu:

Člen podrobneje ureja način oblikovanja cen zbiranja komunalne odpadne embalaže za potrebe financiranja sistema proizvajalčeve razširjene odgovornosti. Namen določbe je zagotoviti pregledno in preverljivo določanje stroškov zbiranja po posameznih vrstah embalažnih materialov ter omogočiti sklenitev sporazuma o finančnem nadomestilu med izvajalcem javne službe oziroma občino in organizacijo.

Določba zahteva oblikovanje ločenih cen za posamezne vrste embalažnih materialov, pri čemer se cena oblikuje skladno z metodologijo za oblikovanje cen obveznih občinskih gospodarskih javnih služb varstva okolja. Organizaciji se stroški obračunajo glede na dejansko količino prevzete komunalne odpadne embalaže.

Zaradi preglednosti in preverljivosti mora izvajalec javne službe ločeno voditi stroške in prihodke za posamezne storitve zbiranja odpadne embalaže ter uporabljati objektivna in preverljiva sodila za razporejanje skupnih stroškov. S tem se zagotavlja transparentno oblikovanje cen ter primerljivost stroškov med izvajalci javnih služb.

K 28. členu:

Določba temelji na tretjem odstavku 35. člena in 44. členu ZVO-2, ki proizvajalcu omogočata samostojno izpolnjevanje obveznosti PRO pod pogoji, določenimi z zakonom in to uredbo. Zaradi zagotavljanja učinkovitega in enotnega sistema ravnanja s komunalno odpadno embalažo je samostojno izpolnjevanje dovoljeno le za embalažo, ki po uporabi postane nekomunalna odpadna embalaža. Komunalna odpadna embalaža ostaja vključena v skupni sistem proizvajalčeve razširjene odgovornosti.

K 29. členu:

Člen določa podrobnejšo vsebino načrta za samostojno izpolnjevanje obveznosti proizvajalca, ki ga mora proizvajalec priložiti vlogi za izdajo dovoljenja za samostojno izpolnjevanje obveznosti v skladu s prvim in drugim odstavkom 45. člena ZVO-2.

Podrobnejša vsebina načrta temelji na drugem odstavku 44. člena ZVO-2, ki določa, da se za pripravo načrta smiselno uporabljajo določbe tretjega odstavka 39. člena ZVO-2 o skupnem načrtu organizacije za skupno izpolnjevanje obveznosti. Ker proizvajalec samostojno izpolnjuje obveznosti proizvajalčeve razširjene odgovornosti, se vsebina načrta nanaša na aktivnosti, zmogljivosti in ukrepe, s katerimi bo proizvajalec sam zagotavljal zbiranje, predobdelavo, ponovno uporabo, predelavo oziroma odstranjevanje odpadne embalaže ter doseganje predpisanih okoljskih ciljev.

Načrt vsebuje podatke o vrstah embalažnih materialov, predvidenih količinah odpadne embalaže, načinu in obsegu njenega prevzemanja, razpoložljivi infrastrukturi, sredstvih in opremi, izvajalcih posameznih postopkov ravnanja z odpadno embalažo ter predvidenem doseganju okoljskih ciljev predelave in recikliranja. Namen teh podatkov je omogočiti ministrstvu presojo, ali bo proizvajalec sposoben neprekinjeno in na celotnem predvidenem območju izvajanja zagotavljati izpolnjevanje svojih obveznosti v skladu z ZVO-2, Uredbo (EU) 2025/40 ter to uredbo.

Pri določitvi vsebine načrta se upoštevajo tudi zahteve iz tretjega odstavka 47. člena Uredbe (EU) 2025/40, ki določajo minimalne elemente organizacije sistema proizvajalčeve razširjene odgovornosti, ter izvedbeni akt, sprejet na podlagi štirinajstega odstavka 44. člena navedene uredbe, ki določa enotne kategorije embalaže, embalažnih materialov ter podatkov za evidentiranje in poročanje. Zato se posamezni podatki v načrtu navezujejo na kategorije in podatkovne sklope iz tega izvedbenega akta, kar zagotavlja usklajenost med izdajo dovoljenja, vodenjem evidenc in letnim poročanjem ter zmanjšuje administrativne obremenitve proizvajalcev.

Načrt vključuje tudi opis predvidenega obveščanja javnosti, imetnikov odpadne embalaže in oseb, ki izvajajo obdelavo odpadkov, s čimer se zagotavlja izvajanje obveznosti proizvajalca iz 35. člena ZVO-2. Obveščanje predstavlja pomemben element učinkovitega delovanja sistema proizvajalčeve razširjene odgovornosti, saj prispeva k pravilnemu ločenemu zbiranju odpadne embalaže in doseganju okoljskih ciljev.

Prehodna določba omogoča postopno uvedbo novega sistema evidentiranja in poročanja po Uredbi (EU) 2025/40. Do začetka uporabe informacijskega sistema in poročanja na podlagi izvedbenega akta iz štirinajstega odstavka 44. člena Uredbe (EU) 2025/40 se načrt pripravi na podlagi podatkov, ki jih proizvajalci vodijo oziroma poročajo v skladu z veljavnimi predpisi o

dajanju embalaže na trg in ravnanju z odpadno embalažo. S tem se zagotovi neprekinjeno izvajanje postopkov izdaje dovoljenj v prehodnem obdobju, hkrati pa se prepreči podvajanje evidenc in administrativnih obveznosti proizvajalcev.

K 30. členu:

Postopek izdaje dovoljenja, njegova vsebina, pogoji za izdajo, preverjanje izpolnjevanja pogojev ter spremembe in odvzem dovoljenja so celovito urejeni v 45. členu ZVO-2. Zato uredba teh vprašanj ne ureja ponovno, temveč določa le podrobnejša pravila glede finančnega jamstva, ki jih zakon prepušča podzakonskemu urejanju.

Člen podrobneje ureja finančno jamstvo, ki ga mora zagotoviti proizvajalec, ki samostojno izpolnjuje obveznosti proizvajalčeve razširjene odgovornosti. Obveznost zagotovitve finančnega jamstva izhaja iz 45. člena ZVO-2, uredba pa določa podrobnejša pravila glede njegove oblike, višine, načina določitve in predložitve.

Namen finančnega jamstva je zagotoviti, da bodo tudi v primeru prenehanja delovanja proizvajalca, njegove insolventnosti ali drugega neizpolnjevanja obveznosti zagotovljena finančna sredstva za izvajanje predpisanega ravnanja z odpadki iz proizvodov.

Kot ustrezni obliki finančnega jamstva sta določeni bančna garancija oziroma zavarovalna polica, izdani v korist Republike Slovenije. Takšni obliki zagotavljata hitro in učinkovito razpolaganje s sredstvi v primeru nastopa okoliščin za unovčenje finančnega jamstva.

Višina finančnega jamstva mora ustrezati ocenjenim stroškom izvajanja obveznosti proizvajalca za najmanj dvanajst mesecev izvajanja sistema. Pri določitvi višine se upoštevajo predvsem količine proizvodov oziroma embalaže, dane na trg, ter stroški zbiranja, prevoza, predobdelave, predelave oziroma odstranjevanja odpadkov, stroški obveščanja, poročanja, upravljanja sistema in drugi stroški, ki jih mora proizvajalec kriti v skladu s predpisi.

K 31. členu:

Člen določa posebne obveznosti proizvajalca, ki na podlagi dovoljenja samostojno izpolnjuje obveznosti proizvajalčeve razširjene odgovornosti za embalažo. Namen določbe je zagotoviti, da samostojno izpolnjevanje obveznosti zagotavlja enako raven varstva okolja in doseganja okoljskih ciljev kot vključitev v organizacijo za skupno izpolnjevanje obveznosti.

Prvi odstavek določa, da mora proizvajalec vsem končnim uporabnikom omogočiti vračilo embalaže, ki jo daje na trg Republike Slovenije kot embalirano blago ali servisno embalažo. S tem se zagotavlja dostopnost sistema vračanja odpadne embalaže za vse uporabnike ter možnost izpolnjevanja obveznosti proizvajalca ne glede na način organizacije sistema.

Drugi odstavek določa obveznost proizvajalca, da s prevzeto embalažo ravna kot z odpadno embalažo in zanjo zagotovi nadaljnje ravnanje v skladu s predpisi o ravnanju z odpadki.

Določba poudarja, da mora proizvajalec zagotoviti oddajo odpadne embalaže v ustrezne postopke predelave ali odstranjevanja ob upoštevanju hierarhije ravnanja z odpadki ter doseganja predpisanih okoljskih ciljev recikliranja in predelave odpadne embalaže. S tem se zagotavlja, da samostojno organizirani sistem prispeva k izpolnjevanju nacionalnih in evropskih ciljev na enak način kot skupni sistemi.

Tretji odstavek ureja primer, ko se embalaža proizvajalca kljub njegovemu samostojnemu izpolnjevanju obveznosti pojavlja v skupnem sistemu ravnanja z odpadno embalažo. V takem primeru mora proizvajalec organizaciji povrniti stroške ravnanja s to odpadno embalažo. Namen določbe je preprečiti, da bi stroške ravnanja z embalažo proizvajalcev, ki samostojno izpolnjujejo obveznosti, nosili proizvajalci, vključeni v skupni sistem, ter zagotoviti pravično porazdelitev stroškov v skladu z načelom povzročitelja obremenitve.

Četrti odstavek povzema obveznosti iz 5. točke prvega odstavka 35. člena ZVO-2 glede zagotavljanja informacij osebam, ki izvajajo obdelavo odpadne embalaže, kadar so te informacije potrebne za ustrezno obdelavo odpadne embalaže oziroma kadar je njihovo zagotavljanje predpisano. Hkrati določa, da mora proizvajalec voditi evidence in poročati v skladu z določbami te uredbe, s čimer se zagotavljata sledljivost izvajanja sistema in izpolnjevanje nacionalnih ter evropskih obveznosti poročanja.

K 32. členu:

Proizvajalec, ki samostojno izpolnjuje svoje obveznosti PRO, mora z obvestilom na embalaži, ki jo daje na trg v RS, ali s pisno izjavo na računih ali dobavnica seznaniti vsakega končnega uporabnika z možnostjo brezplačnega vračila embalaže neposredno ob dobavi embaliranega blaga ali pozneje na za to določenem mestu.

K 33. členu:

Člen določa način ravnanja s komunalno odpadno embalažo in razmejuje možnosti njene oddaje v okviru javne službe oziroma sistema proizvajalčeve razširjene odgovornosti. Prvi odstavek določa splošno pravilo, da končni uporabniki komunalno odpadno embalažo prepuščajo izvajalcu obvezne občinske gospodarske javne službe zbiranja komunalnih odpadkov, s čimer se zagotavlja enoten in dostopen sistem ločenega zbiranja komunalne odpadne embalaže.

Drugi odstavek določa izjemo, po kateri lahko končni uporabniki, ki niso potrošniki, komunalno odpadno embalažo oddajo neposredno organizaciji. Namen določbe je zagotoviti dodatno možnost oddaje odpadne embalaže za poslovne uporabnike ter povečati učinkovitost in prilagodljivost sistema.

Tretji odstavek določa, da se z odpadno embalažo, primerno za kompostiranje, ravna v skladu s predpisi, ki urejajo ravnanje z biološko razgradljivimi odpadki, torej se zbira z biološkimi odpadki okviru javne službe zbiranja komunalnih odpadkov.

K 34. členu:

Člen določa način ravnanja z nekomunalno odpadno embalažo z namenom jasne razmejitve med sistemom ravnanja s komunalno in nekomunalno odpadno embalažo ter zagotavljanja učinkovitega izvajanja obveznosti proizvajalčeve razširjene odgovornosti.

Prvi in drugi odstavek določata, da se nekomunalna odpadna embalaža praviloma ne vključuje v sistem javne službe zbiranja komunalnih odpadkov, temveč jo mora končni uporabnik oddati organizaciji, ki zagotavlja ravnanje z odpadno embalažo.

Tretji odstavek določa izjemo za embalažo, za katero proizvajalec obveznosti proizvajalčeve razširjene odgovornosti izpolnjuje samostojno. V tem primeru se nekomunalna odpadna embalaža oddaja neposredno temu proizvajalcu v skladu z določbami te uredbe.

Četrti in peti odstavek omogočata, da se določene vrste nekomunalne odpadne embalaže iz trgovinske, poslovne, storitvene in javne dejavnosti lahko zbira tudi v okviru javne službe, kadar to omogočajo predpisi, ki urejajo izvajanje občinske gospodarske javne službe. Izjema ni namenjena prenosu odgovornosti na javno službo, temveč razbremenitvi manjših povzročiteljev, medtem ko za večje povzročitelje ostajajo strožji pogoji zaradi količin odpadne embalaže.

Šesti odstavek določa obveznost končnega uporabnika, da nekomunalno odpadno embalažo do njene oddaje hrani ločeno od drugih odpadkov, tako da se ohranijo pogoji za njeno ponovno uporabo, recikliranje oziroma drugo predelavo v skladu s hierarhijo ravnanja z odpadki.

K 35. členu:

Določba opredeljuje, kdaj se odpadna embalaža šteje za nevarni odpadek, in določa način ravnanja s takšno odpadno embalažo. Za nevarno odpadno embalažo se šteje embalaža, katere material ima lastnosti nevarnih odpadkov, ali embalaža, ki vsebuje ostanke nevarnega blaga oziroma je z njim onesnažena.

Hkrati določba določa merila, pod katerimi se šteje, da je embalaža ustrezno izpraznjena in zato ne vsebuje več ostankov nevarnega blaga oziroma ni več onesnažena z njim. Pri tem se upoštevajo tudi navodila proizvajalca nevarnega blaga za okolju varno izpraznitev embalaže.

Določba nadalje ureja obveznosti končnih uporabnikov glede oddaje nevarne odpadne embalaže. Nekomunalno nevarno odpadno embalažo je treba oddati zbiralcu nevarnih odpadkov, komunalno nevarno odpadno embalažo pa prepustiti izvajalcu javne službe zbiranja komunalnih odpadkov. Če je ravnanje z določeno nevarno odpadno embalažo urejeno s posebnimi predpisi, se uporabljajo pravila teh predpisov.

K 36. členu:

Določba uvaja cilje ločenega zbiranja odpadne embalaže po posameznih materialnih tokovih, ki jih morajo sistemi ravnanja z odpadno embalažo dosegati od 1. januarja 2029. Čeprav Uredba

(EU) 2025/40 takšnih ciljev zbiranja neposredno ne določa, so ti potrebni za zagotavljanje doseganja predpisanih ciljev recikliranja odpadne embalaže.

Pri ravnanju z odpadno embalažo namreč zaradi nečistoč, neustreznega ločevanja, izgub pri sortiranju ter tehnoloških omejitev ni mogoče pričakovati, da bo vsa ločeno zbrana odpadna embalaža tudi dejansko reciklirana. Zato določba določa minimalne cilje zbiranja, ki upoštevajo pričakovane izgube v nadaljnjih fazah ravnanja z odpadno embalažo in predstavljajo podlago za doseganje okoljskih ciljev recikliranja.

Ker se učinkovitost sortiranja in recikliranja z razvojem tehnologij spreminja, določba omogoča tudi prilagoditev teh ciljev na podlagi ugotovljenih izgub pri sortiranju in recikliranju ter tehnološkega razvoja. S tem se zagotavlja, da cilji zbiranja ostajajo strokovno utemeljeni in sorazmerni z dejanskimi možnostmi doseganja ciljev recikliranja.

K 37. členu:

Določba ureja obveznosti izvajalcev javne službe zbiranja komunalnih odpadkov pri zbiranju, oddaji in poročanju o komunalni odpadni embalaži. Izvajalec javne službe mora organizaciji zagotavljati oddajo vse ločeno zbrane odpadne embalaže ter odpadne embalaže, izločene iz mešanih komunalnih odpadkov v centrih za ravnanje s komunalnimi odpadki, organizaciji pa omogočiti njen reden prevzem.

Zaradi zagotavljanja neprekinjenega delovanja sistema in preprečevanja čezmernega kopičenja odpadne embalaže določba uvaja obveznost rednega mesečnega poročanja o količinah zbrane odpadne embalaže ter obveščanja organizacije in pristojnega inšpektorja ob doseganju 80 % skladiščnih zmogljivosti. Način oddaje in prevzema odpadne embalaže se podrobneje uredi s pogodbo med izvajalcem javne službe in organizacijo.

Določba hkrati opredeljuje podatkovne vire, na podlagi katerih se ugotavlja izpolnjevanje obveznosti izvajalcev javne službe glede oddaje odpadne embalaže in organizacij glede njenega prevzema, s čimer se zagotavljata sledljivost tokov odpadne embalaže ter učinkovit nadzor nad izvajanjem sistema proizvajalčeve razširjene odgovornosti.

K 38. členu:

Določba razmejuje izvajanje obvezne občinske gospodarske javne službe zbiranja komunalnih odpadkov od ravnanja z nekomunalno odpadno embalažo. Izvajalcem javne službe zato prepoveduje prevzem nekomunalne odpadne embalaže, saj zanjo veljajo ločene obveznosti imetnikov in proizvajalčeve razširjene odgovornosti. Izjema je določena le za primere iz četrtega odstavka 34. člena te uredbe, kjer je zaradi učinkovitega delovanja sistema izrecno dovoljen prevzem tudi takšne odpadne embalaže.

K 39. členu:

Določba ureja obveznosti končnih distributerjev glede prevzema embalaže od končnih uporabnikov, ki niso potrošniki. Njen namen je zagotoviti, da transportna, skupinska in v določenih primerih tudi prodajna embalaža po uporabi ostane v poslovnem toku ter se ne odlaga med komunalne odpadke, s čimer se izboljšata ločeno zbiranje in kakovost nadaljnjega ravnanja z odpadno embalažo.

Obveznost prevzema velja tudi za prodajno embalažo, ki hkrati opravlja funkcijo transportne ali skupinske embalaže, ter za drugo prodajno embalažo, kadar zanjo ni predpisan poseben način zbiranja. Iz obveznosti so izvzeti potrošniki, saj je ravnanje z njihovo komunalno odpadno embalažo urejeno v okviru obvezne občinske gospodarske javne službe zbiranja komunalnih odpadkov oziroma drugih posebnih sistemov zbiranja.

Določba hkrati nalaga, da mora končni distributer s prevzeto embalažo ravnati kot z odpadno embalažo v skladu s predpisi o ravnanju z odpadki, razen kadar gre za embalažo za večkratno uporabo, ki ostaja v sistemu ponovne uporabe.

K 40. členu:

Določba ureja obveznosti končnih distributerjev glede začasnega skladiščenja in oddaje odpadne embalaže, ki jo prevzamejo od končnih uporabnikov ali nastane pri njihovem poslovanju. Končni distributerji, pri katerih skupna letna količina takšne odpadne embalaže presega 150 ton, morajo zagotoviti ustrezen prostor za njeno ločeno začasno skladiščenje po

posameznih vrstah embalažnega materiala. Namen določbe je ohraniti kakovost ločeno zbrane odpadne embalaže, izboljšati možnosti za njeno recikliranje ter omogočiti učinkovito organizacijo prevzema.

Določba nadalje določa, da mora končni distributer tako zbrano odpadno embalažo oddati organizaciji brezplačno, saj proizvajalčeva razširjena odgovornost temelji na zagotavljanju ravnanja z odpadno embalažo in ne na trgovanju z odpadno embalažo. Oddaja se praviloma izvaja v zbirnih centrih organizacije, lahko pa tudi neposredno organizaciji, če se o tem dogovorita.

K 41. členu:

Določba zagotavlja dostopnost sistema prevzema nekomunalne odpadne embalaže za distributerje in končne uporabnike, ki niso potrošniki. Organizacija mora vzpostaviti ustrezno mrežo zbirnih centrov oziroma zagotoviti neposreden prevzem odpadne embalaže, tako da je oddaja odpadne embalaže enostavna in enakomerno dostopna na celotnem območju Republike Slovenije. Zaradi preglednosti in lažje uporabe sistema mora organizacija na svoji spletni strani objaviti lokacije zbirnih centrov in njihov delovni čas.

K 42. členu:

Določba ureja minimalne zahteve glede zmogljivosti, razporeditve in delovanja naprav za predobdelavo (sortiranje) odpadne embalaže, ki jih mora organizacija zagotoviti za nemoteno delovanje sistema proizvajalčeve razširjene odgovornosti. Namen določbe je zagotoviti zadostne zmogljivosti za pravočasen prevzem vse odpadne embalaže ter njeno pripravo za nadaljnje postopke recikliranja ali druge obdelave.

Določba hkrati vzpostavlja zahteve glede tehtanja vhodnih in izhodnih tokov odpadne embalaže, razvrščanja po harmoniziranih kategorijah materialov ter izvajanja sortirnih analiz. Te zahteve so podlaga za zagotavljanje sledljivosti tokov odpadne embalaže, pripravo masnih bilanc in pridobivanje zanesljivih podatkov za poročanje o doseganju ciljev recikliranja v skladu z Uredbo (EU) 2025/40. Sortirne analize predstavljajo metodo ugotavljanja materialne sestave v primerih, ko posameznih kategorij materialov med postopkom sortiranja ni mogoče neposredno evidentirati.

K 43. členu:

Določba povzema hierarhijo ravnanja z odpadki in jo podrobneje opredeljuje za področje odpadne embalaže. Temeljno načelo je, da imajo preprečevanje nastajanja odpadne embalaže, ponovna uporaba, priprava za ponovno uporabo in recikliranje prednost pred drugimi načini ravnanja, kadar so ti okoljsko in ekonomsko upravičeni ter izvedljivi z razpoložljivimi tehnologijami.

Energetska predelava je dopustna le izjemoma, kadar je glede na okoljske učinke ter razmerje med stroški in koristmi primernejša od drugih postopkov predelave, pri čemer ne sme ogroziti doseganja predpisanih ciljev recikliranja odpadne embalaže.

Določba hkrati določa obveznost tehtanja vhodnih pošilk odpadne embalaže in obdelanih odpadkov, s čimer se zagotavljajo sledljivost tokov odpadne embalaže, priprava masnih bilanc ter zanesljivi podatki za spremljanje doseganja okoljskih ciljev in izvajanje nadzora.

K 44. členu:

Določba predstavlja temelj sistema evidentiranja in poročanja o odpadni embalaži ter zagotavlja izvedbo zahtev Uredbe (EU) 2025/40 in izvedbenega akta Evropske komisije, sprejetega na podlagi štirinajstega odstavka 44. člena navedene uredbe. Namen določbe je vzpostaviti enoten sistem evidentiranja podatkov o tokovih odpadne embalaže od njenega zbiranja do končne predelave oziroma odstranitve.

Določba opredeljuje, katere podatke morajo voditi posamezni udeleženci sistema glede količin, vrst odpadkov, kategorij materialov, izvora odpadne embalaže ter nadaljnjih tokov obdelave. Pri tem se upoštevajo harmonizirane kategorije materialov in struktura podatkov, določene v izvedbenem aktu Evropske komisije, kar zagotavlja primerljivost podatkov med državami članicami in izpolnjevanje obveznosti poročanja Evropski komisiji.

Ker vseh kategorij materialov pri posameznih tokovih odpadne embalaže ni mogoče vedno neposredno evidentirati, določba omogoča uporabo sortirnih analiz po metodologiji iz Priloge X te uredbe. Na ta način se zagotovi zadostna natančnost podatkov ob hkratnem upoštevanju dejanskih tehničnih možnosti posameznih sistemov zbiranja in obdelave. Podatki, zbrani v skladu s to določbo, predstavljajo podlago za vsa nadaljnja poročanja organizacij, proizvajalcev in Republike Slovenije, za spremljanje doseganja ciljev proizvajalčeve razširjene odgovornosti, pripravo masnih bilanc ter izvajanje nadzora nad ravnanjem z odpadno embalažo. Zato v členih o obveznosti poročanja, določb ne ponavljamo saj se vsi nadaljnji podatki zagotavljajo na podlagi enotno vodenih evidenc.

K 45. členu:

Določba ureja obveznosti organizacije glede poročanja ministrstvu o embalaži, dani na trg Republike Slovenije, ter o izvajanju obveznosti proizvajalčeve razširjene odgovornosti za odpadno embalažo. Poročanje temelji na podatkih iz evidenc, ki jih vodijo udeleženci sistema v skladu s to uredbo, s čimer se zagotavlja, da se podatki evidentirajo le enkrat in nato uporabijo za vse nadaljnje nacionalne in evropske obveznosti poročanja.

Poročila omogočajo spremljanje količin embalaže, dane na trg, tokov odpadne embalaže, doseganja okoljskih ciljev, izvajanja obveznosti organizacij ter učinkovitosti sistema proizvajalčeve razširjene odgovornosti. Ministrstvo lahko zahteva dopolnitev nepopolnih ali nepravilnih poročil, s čimer se zagotavlja pravilnost in zanesljivost podatkov ter učinkovito izvajanje nadzora.

Določba hkrati ureja poročanje izvajalcev ravnanja z odpadno embalažo organizaciji in ministrstvu za potrebe izpolnjevanja obveznosti poročanja Republike Slovenije ter določa način izkazovanja dejavnosti obveščanja končnih uporabnikov v skladu z 55. členom Uredbe (EU) 2025/40. S tem se zagotavlja preverljivost izvajanja obveznosti obveščanja javnosti ter skladnost z zahtevami evropske zakonodaje, ob hkratnem varovanju poslovno občutljivih informacij.

K 46. členu:

Določba ureja obveznosti poročanja proizvajalca, ki samostojno izpolnjuje obveznosti proizvajalčeve razširjene odgovornosti za embalažo. Proizvajalec mora ministrstvu poročati o embalaži, dani na trg Republike Slovenije, ter o ravnanju z odpadno embalažo na podlagi podatkov iz evidenc, ki jih vodi v skladu s to uredbo. S tem se zagotavlja, da se podatki evidentirajo le enkrat in nato uporabijo za vse nadaljnje nacionalne in evropske obveznosti poročanja.

Poročila omogočajo spremljanje količin embalaže, dane na trg, tokov odpadne embalaže, doseganja okoljskih ciljev ter izpolnjevanja obveznosti proizvajalca, ki samostojno zagotavlja ravnanje z odpadno embalažo. Ministrstvo lahko zahteva dopolnitev nepopolnih ali nepravilnih poročil, s čimer se zagotavlja pravilnost in zanesljivost podatkov ter učinkovito izvajanje nadzora.

Določba ureja tudi posredovanje podatkov izvajalcev ravnanja z odpadno embalažo proizvajalcu in ministrstvu kot podlage za pripravo poročil ter določa obveznost izkazovanja izvajanja dejavnosti obveščanja končnih uporabnikov v skladu s 55. členom Uredbe (EU) 2025/40. S tem se zagotavlja preverljivost izvajanja obveznosti proizvajalca ter skladnost z zahtevami evropske zakonodaje, ob hkratnem varovanju poslovno občutljivih informacij.

K 47. členu:

Člen določa podlago za izvajanje ukrepov za spodbujanje ponovne uporabe embalaže in povečanje deleža vračljive embalaže v skladu s cilji Uredbe (EU) 2025/40.

Prvi odstavek določa, da se ukrepi za spodbujanje ponovne uporabe določijo v programu ravnanja z embalažo in odpadno embalažo. Program lahko vključuje zlasti uporabo kavcijskih sistemov, določitev ciljev, ekonomske spodbude ter določitev minimalnega deleža vračljive embalaže za posamezne tokove embalaže, pri čemer je treba zagotoviti varstvo okolja, higiene živil in varnosti potrošnikov. Določba predstavlja izvajanje 11. člena Direktive 94/62/ES, ki se uporablja do sprejetja izvedbenega akta Evropske komisije na podlagi 30. člena Uredbe (EU) 2025/40.

Drugi odstavek omogoča sklenitev dogovora med Vlado Republike Slovenije in gospodarskimi združenji o zbiranju in posredovanju podatkov o vračljivi embalaži, ki se uporablja v prostovoljnih sistemih za ponovno uporabo. Namen določbe je zagotoviti kakovostne podatke za poročanje Evropski komisiji o doseganju ciljev glede ponovne uporabe embalaže.

K 48. členu:

Člen določa ukrepe za doseganje ciljev recikliranja odpadne embalaže iz 52. člena Uredbe (EU) 2025/40 ter njihovega vključevanja v nacionalni sistem ravnanja z odpadno embalažo.

Prvi in drugi odstavek določata cilje recikliranja ter ključne ukrepe za njihovo doseganje, kot so preprečevanje nastajanja odpadne embalaže, ločeno zbiranje, priprava za ponovno uporabo, visokokakovostno recikliranje, zmanjševanje odstranjevanja in energetske predelave reciklabilne odpadne embalaže, izvajanje sistema proizvajalčeve razširjene odgovornosti ter spodbujanje uporabe recikliranih materialov.

Tretji odstavek določa, da se kompozitna in druga večmaterialna embalaža pri izračunu doseganja ciljev recikliranja razvršča v skladu z izvedbenimi akti Evropske komisije in drugimi predpisi Evropske unije, s čimer se zagotavlja enotna metodologija poročanja.

Četrti do osmi odstavek določajo vključitev ukrepov v program ravnanja z odpadki, obveščanje javnosti, izvajanje ozaveščevalnih aktivnosti ter možnost sklenitve prostovoljnih dogovorov z gospodarskimi združenji in drugimi deležniki za izboljšanje ločenega zbiranja, sortiranja, recikliranja in uporabe recikliranih materialov.

Deveti odstavek povzema možnost iz drugega in tretjega odstavka 52. člena Uredbe (EU) 2025/40, da Republika Slovenija ob izpolnjevanju predpisanih pogojev in predložitvi izvedbenega načrta Evropski komisiji podaljša roke za doseganje posameznih ciljev recikliranja.

K 49. členu:

Določba ureja nacionalni sistem za izračun in preverjanje doseganja ciljev recikliranja odpadne embalaže v skladu z Uredbo (EU) 2025/40. Metodologija izračuna ciljev in pravila poročanja so določeni neposredno v navedeni uredbi ter izvedbenih aktih Evropske komisije, zato določba predvsem opredeljuje naloge ministrstva pri njihovem izvajanju.

Za zagotavljanje pravilnosti in primerljivosti podatkov ministrstvo vzpostavi sistem nadzora kakovosti, sledljivosti in preverljivosti podatkov, ki temelji na evidencah, poročilih, masnih bilancah ter drugih dokazilih o tokovih odpadne embalaže. Takšen sistem omogoča preverjanje pravilnosti vhodnih podatkov, ki so podlaga za izračun doseganja ciljev recikliranja in poročanje Republike Slovenije Evropski komisiji.

Določba ministrstvu omogoča tudi zahtevati dodatna pojasnila in dokazila ter preverjati izpolnjevanje pogojev za upoštevanje odpadne embalaže, izvožene iz Evropske unije v recikliranje, s čimer se zagotavlja skladnost z zahtevami Uredbe (EU) 2025/40 in verodostojnost nacionalnega sistema poročanja.

K 50. členu:

Določba določa splošno obveznost zavezancev, da pristojnemu organu zagotavljajo podatke, potrebne za izpolnjevanje obveznosti Republike Slovenije glede poročanja Evropski komisiji v skladu z 56. členom Uredbe (EU) 2025/40. Ker se obseg in vsebina podatkov določata neposredno z navedeno uredbo ter izvedbenimi akti Evropske komisije, določba vzpostavlja nacionalno pravno podlago za njihovo zbiranje in posredovanje.

Določba zajema vse podatke, potrebne za spremljanje izvajanja Uredbe (EU) 2025/40, vključno s podatki o doseganju ciljev recikliranja, embalaži za večkratno uporabo, plastičnih nosilnih vrečkah, kavcijskem sistemu ter drugimi podatki, ki jih zahteva evropska zakonodaja. Hkrati določa obveznost zagotavljanja dodatnih pojasnil in dokazil za preverjanje kakovosti podatkov ter pripravo poročil Evropski komisiji.

Pri določanju podrobnejših zahtev glede poročanja se upoštevata načeli sorazmernosti in administrativne razbremenitve, zlasti za mikro, mala in srednja podjetja, ob hkratnem zagotavljanju popolnosti, točnosti in zanesljivosti podatkov, potrebnih za izpolnjevanje obveznosti Republike Slovenije.

K 51. členu:

Določba uvaja redno spremljanje učinkovitosti sistema ravnanja z embalažo in odpadno embalažo kot podlago za njegovo stalno izboljševanje. Analiza temelji na podatkih iz registrov, evidenc in poročil, ki se vodijo na podlagi te uredbe, zato ne uvaja novih obveznosti poročanja, temveč omogoča njihovo sistematično uporabo za spremljanje delovanja sistema proizvajalčeve razširjene odgovornosti.

Na podlagi analize ministrstvo ocenjuje doseganje okoljskih ciljev, učinkovitost posameznih elementov sistema, ustreznost njegovega financiranja ter izpolnjevanje obveznosti organizacije. Če analiza pokaže pomembne pomanjkljivosti ali tveganje za nedoseganje ciljev iz Uredbe (EU) 2025/40 ali te uredbe, lahko ministrstvo od organizacije zahteva pripravo akcijskega načrta z ukrepi za odpravo ugotovljenih pomanjkljivosti.

K 52. členu:

Določba dopolni ureditev informacijskega sistema o proizvajalčevi razširjeni odgovornosti iz 49. člena ZVO-2. Določa, da se ta informacijski sistem uporablja tudi za izvajanje obveznosti po tej uredbi in Uredbi (EU) 2025/40. Ker ob uveljavitvi uredbe nadgradnja informacijskega sistema za podporo vsem novim obveznostim morda še ne bo zaključena, je način zagotavljanja podatkov v prehodnem obdobju urejen s prehodno določbo uredbe.

K 53. členu:

Določba določa, organe, pristojne za nadzor na trgu glede dajanja embalaže na trg in vsebnosti skrb vzbujaajočih snovi v embalaži iz 5. člena Uredbe (EU) 2025/40

K 54. členu:

Določba določa, da nadzor nad izvajanjem določb VIII. poglavja Uredbe (EU) 2025/40, ki urejajo ravnanje z odpadno embalažo in proizvajalčevo razširjeno odgovornost, opravlja inšpektorat, pristojen za okolje.

K 55. členu:

Določba določa prekrške in globe za izdelovalce embalaže zaradi kršitev obveznosti iz 15. člena Uredbe (EU) 2025/40, ki se nanašajo na skladnost embalaže z zahtevami evropske zakonodaje, izvedbo postopkov ugotavljanja skladnosti, pripravo in hrambo tehnične dokumentacije, označevanje embalaže, zagotavljanje sledljivosti, izvajanje korektivnih ukrepov ter sodelovanje z organi za nadzor trga.

Višina glob je določena glede na status storilca (pravna oseba, samostojni podjetnik oziroma posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ter odgovorna oseba) in je namenjena zagotavljanju učinkovitega, sorazmernega in odvračilnega sankcioniranja v skladu z zahtevami 68. člena Uredbe (EU) 2025/40.

K 56. členu:

Določba določa prekrške in globe za dobavitelje embalaže in embalažnih materialov zaradi kršitev obveznosti iz 16. člena Uredbe (EU) 2025/40, ki se nanašajo na zagotavljanje informacij in dokumentacije, potrebnih za dokazovanje skladnosti embalaže z zahtevami evropske zakonodaje. Višina glob je določena glede na status storilca (pravna oseba, samostojni podjetnik oziroma posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ter odgovorna oseba) in zagotavlja učinkovito, sorazmerno in odvračilno sankcioniranje v skladu z 68. členom Uredbe (EU) 2025/40.

K 57. členu:

Določba določa prekrške in globe za pooblaščenec zastopnike zaradi kršitev obveznosti iz 17. člena Uredbe (EU) 2025/40, ki se nanašajo na izvajanje nalog, prevzetih na podlagi pooblastila proizvajalca, zlasti glede hrambe in zagotavljanja dokumentacije, sodelovanja z organi za nadzor trga ter ukrepanja v primeru ugotovljenih neskladnosti. Višina glob je določena glede na status storilca (pravna oseba, samostojni podjetnik oziroma posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ter odgovorna oseba) in zagotavlja učinkovito, sorazmerno in odvračilno sankcioniranje v skladu z 68. členom Uredbe (EU) 2025/40.

K 58. členu:

Določba določa prekrške in globe za uvoznike zaradi kršitev obveznosti iz 18. člena Uredbe (EU) 2025/40, ki se nanašajo na preverjanje skladnosti embalaže pred njenim dajanjem na trg, zagotavljanje sledljivosti in ustreznega označevanja, hrambo dokumentacije, izvajanje korektivnih ukrepov v primeru neskladnosti ter sodelovanje z organi za nadzor trga. Višina glob je določena glede na status storilca (pravna oseba, samostojni podjetnik oziroma posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ter odgovorna oseba) in zagotavlja učinkovito, sorazmerno in odvračilno sankcioniranje v skladu z 68. členom Uredbe (EU) 2025/40.

K 59. členu:

Člen določa prekrške in globe za distributerje, ki ne izpolnjujejo obveznosti iz 19. člena Uredbe (EU) 2025/40 glede preverjanja skladnosti embalaže, skrbnega ravnanja pri omogočanju dostopnosti na trgu ter sodelovanja z organi za nadzor trga.

K 60. členu:

Člen določa prekrške in globe za ponudnike storitev odpremnih skladišč, ki ne zagotovijo ustreznih pogojev skladiščenja, ravnanja in odpreme embalaže, s čimer bi lahko ogrozili njeno skladnost z zahtevami Uredbe (EU) 2025/40.

K 61. členu:

Člen določa prekrške in globe za gospodarske subjekte, ki ne zagotavljajo sledljivosti dobavne verige oziroma ne hranijo podatkov o dobaviteljih in kupcih embalaže v rokih, določenih z Uredbo (EU) 2025/40.

K 62. členu:

Člen določa prekrške in globe za izvajalce ravnanja z odpadno embalažo, ki ne zagotavljajo podatkov pristojnim organom oziroma proizvajalcem in organizacijam PRO, potrebnih za izpolnjevanje obveznosti poročanja po Uredbi (EU) 2025/40.

K 63. členu:

Člen določa prekrške in globe za gospodarske subjekte, ki ne upoštevajo zahtev glede zmanjšanja praznega prostora v embalaži oziroma uporabljajo prekomerno količino embalaže v nasprotju z 24. členom Uredbe (EU) 2025/40.

K 64. členu:

Člen določa prekrške in globe za gospodarske subjekte, ki po začetku uporabe prepovedi dajejo na trg embalažo, katere uporaba je prepovedana s Prilogo V Uredbe (EU) 2025/40.

K 65. členu:

Člen določa prekrške in globe za gospodarske subjekte, ki ne vzpostavijo sistema za ponovno uporabo embalaže za večkratno uporabo v skladu z zahtevami 26. člena Uredbe (EU) 2025/40.

K 66. členu:

Člen določa prekrške in globe za gospodarske subjekte, ki ne zagotovijo sistema za ponovno uporabo embalaže v skladu z 29. členom Uredbe (EU) 2025/40 in zahtevami Priloge VI navedene uredbe.

K 67. členu:

Člen določa prekrške in globe za gospodarske subjekte, ki ne izpolnjujejo obveznosti glede ponovnega polnjenja embalaže, zagotavljanja ustreznih informacij, izpolnjevanja higienskih zahtev ter vzpostavitve točk za ponovno polnjenje v skladu z 28. členom Uredbe (EU) 2025/40.

K 68. členu:

Člen določa prekrške in globe za gospodarske subjekte, ki ne izpolnjujejo obveznosti glede ponovnega polnjenja embalaže, zagotavljanja ustreznih informacij, izpolnjevanja higienskih zahtev ter vzpostavitve točk za ponovno polnjenje v skladu z 28. členom Uredbe (EU) 2025/40.

K 69. členu:

Člen določa prekrške in globe za končne distributerje v gostinstvu, ki ne zagotavljajo možnosti uporabe embalaže za večkratno uporabo, ne obveščajo potrošnikov ali ne izpolnjujejo drugih obveznosti iz 33. člena Uredbe (EU) 2025/40 glede ponudbe embalaže za večkratno uporabo.

K 70. členu:

Določba omogoča uporabo posebnega pravila iz Zakona o prekrških, po katerem se lahko v hitrem postopku izreče globa v znesku, ki je višji od najnižje predpisane globe. Namen določbe je zagotoviti učinkovito in sorazmerno sankcioniranje kršitev tudi v hitrem postopku ter omogočiti prekrškovnemu organu, da višino globe prilagodi teži storjenega prekrška in okoliščinam posameznega primera.

K 71. členu:

Člen določa sankcije za hujše kršitve, ki posegajo v temeljne pogoje za delovanje sistema proizvajalčeve razširjene odgovornosti, zlasti glede registracije proizvajalcev ter zagotavljanja celovitega, neprekinjenega in pravočasnega ravnanja z odpadno embalažo. Višina glob je diferencirana glede na pravnoorganizacijsko obliko in odgovornost storilca. Za naklepne oziroma koristoljubne kršitve ter kršitve z zelo obsežnimi posledicami za okolje so zaradi njihove večje družbene nevarnosti določene bistveno višje globe. Sankcioniranje posameznika je omejeno na kršitve obveznosti, ki jih ta lahko izpolnjuje neposredno.

K 72. členu:

Člen kot prekrške opredeljuje kršitve operativnih, finančnih, evidenčnih in poročevalskih obveznosti posameznih udeležencev sistema ravnanja z embalažo in odpadno embalažo. Sankcije zajemajo zlasti nepravilnosti pri financiranju sistema, prevzemanju in oddajanju odpadne embalaže, organizaciji zbiralne in sortirne infrastrukture, zagotavljanju sledljivosti ter kakovosti podatkov. Posebej so določene tudi kršitve izvajalcev obvezne občinske gospodarske javne službe. Razponi glob so prilagojeni vrsti storilca, za posebno hude oblike prekrškov pa so zaradi naklepa, koristoljubnosti ali nastanka obsežne okoljske škode predvidene strožje sankcije.

K 73. členu:

Člen določa sankcije za lažje kršitve, ki se nanašajo predvsem na označevanje, obveščanje kupcev in javnosti, objavljanje podatkov ter izvajanje aktivnosti ozaveščanja. Gre za obveznosti, ki podpirajo preglednost sistema, pravilno ravnanje uporabnikov z odpadno embalažo in zmanjševanje porabe plastičnih nosilnih vrečk, vendar njihova posamezna kršitev praviloma nima neposrednih in hujših posledic za delovanje sistema ali okolje. Temu ustrezno so globe določene v nižjih razponih.

K 74. členu:

Člen določa dodatno merilo za individualizacijo sankcije. Pri odmeri globe se poleg okoliščin, določenih z zakonom, ki ureja prekrške, upoštevata tudi narava in obseg posledic kršitve za okolje. S tem se zagotavljata sorazmernost sankcioniranja in strožja obravnava ravnanj z izrazitejšimi škodljivimi učinki.

K 75. členu:

Člen določa splošno prehodno ureditev za izvajanje določb te uredbe, katerih uporaba je odvisna od sprejetja izvedbenih aktov Evropske komisije na podlagi štirinajstega odstavka 44. člena Uredbe (EU) 2025/40 oziroma od vzpostavitve informacijskega sistema o proizvajalčevi razširjeni odgovornosti (IS PRO) iz 49. člena ZVO-2.

Ker izvedbeni akti Evropske komisije ob sprejetju te uredbe še niso sprejeti, IS PRO pa še ni vzpostavljen, ni mogoče izvajati vseh novih zahtev glede strukture evidenc, kategorij embalažnih materialov, masnih bilanc, sledljivosti tokov, poročanja in priprave načrtov. Zato člen določa, da se do izpolnitve navedenih pogojev uporabljajo obstoječe evidence, podatki in način poročanja po Uredbi o embalaži in odpadni embalaži.

Drugi odstavek preprečuje nastanek pravne praznine v primerih, ko posameznih podatkov zaradi nevzpostavljenega informacijskega sistema ali še nesprejetih izvedbenih aktov objektivno ni mogoče zagotoviti. V takih primerih se obveznosti iz te uredbe izpolnjujejo na podlagi razpoložljivih podatkov iz obstoječih evidenc in poročil. S tem se zagotavlja neprekinjeno

izvajanje sistema proizvajalčeve razširjene odgovornosti, hkrati pa se zavezancem ne nalagajo obveznosti, ki jih do vzpostavitve novih informacijskih rešitev in sprejetja izvedbenih aktov Evropske komisije še ni mogoče izpolniti.

Takšna prehodna ureditev zagotavlja pravno kontinuiteto izvajanja sistema ravnanja z odpadno embalažo ter omogoča postopen prehod na nove zahteve Uredbe (EU) 2025/40 in ZVO-2.

K 76. členu:

Člen določa prehodno ureditev za izračun letne potrošnje plastičnih nosilnih vrečk do začetka uporabe izvedbenega akta Evropske komisije, sprejetega na podlagi točke (b) sedmega odstavka 56. člena Uredbe (EU) 2025/40. Ker novi izvedbeni akt ob sprejetju te uredbe še ni sprejet, je za zagotavljanje neprekinjenega zbiranja podatkov in izpolnjevanja obveznosti poročanja Evropski komisiji treba še naprej uporabljati metodologijo iz Izvedbenega sklepa Komisije (EU) 2018/896. S tem se zagotavljata pravna kontinuiteta in primerljivost podatkov do začetka uporabe nove harmonizirane metodologije Evropske unije.

K 77. členu:

Do vzpostavitve registra proizvajalcev iz 48. člena ZVO-2 se evidenca proizvajalcev vodi v skladu s 14. členom Uredbe o embalaži in odpadni embalaži. Podatki iz evidence se po vzpostavitvi registra prenesejo v register proizvajalcev na način in v obsegu, določenem na podlagi šestega odstavka 48. člena ZVO-2.

Podatki iz evidence proizvajalcev iz prvega odstavka se ob vzpostavitvi registra proizvajalcev prenesejo v register proizvajalcev na način in v obsegu, določenem s predpisom, izdanim na podlagi šestega odstavka 48. člena ZVO-2.

K 78. členu:

Člen določa prehodno ureditev za vodenje evidence o embalaži, dani na trg Republike Slovenije, do začetka uporabe izvedbenega akta Evropske komisije, sprejetega na podlagi štirinajstega odstavka 44. člena Uredbe (EU) 2025/40, ki bo določil harmonizirane zahteve glede podatkov in njihove oblike. Do takrat se za zagotavljanje neprekinjenega izvajanja obveznosti uporablja obstoječa ureditev iz 15. člena Uredbe o embalaži in odpadni embalaži.

Ne glede na to se zaradi priprave na obveznost ločenega poročanja o doseganju ciljev ločenega zbiranja embalaže za pijače od 1. januarja 2027 uvaža obveznost ločenega evidentiranja mase jeklenih in aluminijastih pločevink za pijače s prostornino do treh litrov, danih na trg Republike Slovenije.

K 79. členu:

Člen določa prehodno ureditev za preverjanje izpolnjevanja pogojev za ustanovitev organizacije za skupno izpolnjevanje obveznosti proizvajalčeve razširjene odgovornosti do vzpostavitve informacijskega sistema o PRO in registra proizvajalcev po ZVO-2. Ker informacijski sistem ob začetku uporabe uredbe še ne bo vzpostavljen, ministrstvo izpolnjevanje pogoja glede reprezentativnosti ustanoviteljev preverja na podlagi obstoječih evidenc proizvajalcev ter poročil družb za ravnanje z odpadno embalažo.

Določba hkrati ureja prehodno uporabo obstoječih pravil glede kategorij embalažnih materialov, sledljivosti tokov embalaže in odpadne embalaže, masnih bilanc, evidenc in poročanja do začetka uporabe izvedbenega akta Evropske komisije iz štirinajstega odstavka 44. člena Uredbe (EU) 2025/40. Če zaradi nevzpostavljenega informacijskega sistema ali še nesprejetih izvedbenih aktov posameznih podatkov še ni mogoče zagotoviti, organizacija skupni načrt pripravi na podlagi razpoložljivih evidenc in poročil. S tem se zagotavlja nemotena izdaja dovoljenj in delovanje sistema do vzpostavitve vseh predvidenih informacijskih rešitev Evropske unije in Republike Slovenije.

K 80. členu:

Člen določa prehodno ureditev glede predložitve finančnega jamstva za organizacije za skupno izpolnjevanje obveznosti proizvajalčeve razširjene odgovornosti in proizvajalce, ki obveznosti izpolnjujejo samostojno. Ker finančnega jamstva pred izdajo dovoljenja ni mogoče določiti na podlagi dejanskega obsega izvajanja obveznosti, določba omogoča, da se prvo finančno jamstvo predloži v treh mesecih od dokončnosti dovoljenja. S tem se zagotovi dovolj časa za določitev ustrezne višine finančnega jamstva, hkrati pa se zagotavlja, da je jamstvo predloženo še pred začetkom rednega izvajanja obveznosti po tej uredbi.

K 81. členu:

Določa prenehanje veljavnosti Uredbe o embalaži in odpadni embalaži (Uradni list RS, št. 54/21, 208/21, 44/22 – ZVO-2 in 120/22) in člene tega predpisa ki ostajajo veljavni do vzpostavitve regostra IS PRO oziroma sprejetja ustreznih izvedbenih aktov na podlagi Uredbe (EU) 2025/40.

K 82. členu:

Določa datum začetka veljavnosti predpisa